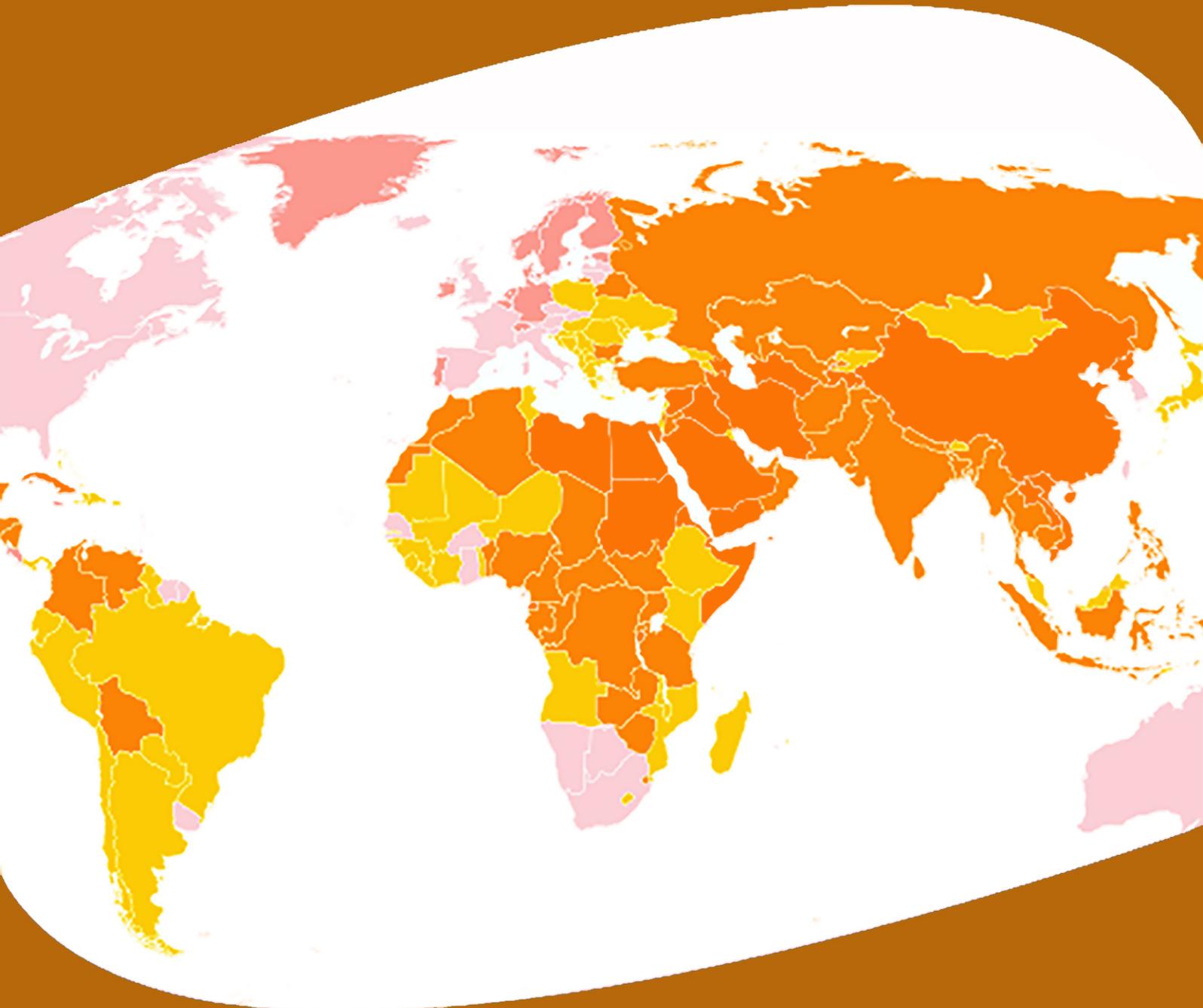

วารสารวิชาการผลประโยชน์แห่งชาติ

National Interest

ปีที่ 1 ฉบับที่ 5 สิงหาคม 2564 - ตุลาคม 2564

ISSN : 2730-2393

วารสารวิชาการผลประโยชน์แห่งชาติ National Interest

List of editors of the National Interest Journal

1. Consultant

- 1.1 Kaewsun Atibodhi ,Foundation for Thailand 21 century ,Thailand
- 1.2 Dr. Apichart Thongyu ,Foundation for Thailand 21 century , Thailand

2. Journal editor

- 2.1. Associate Professor Dr. Shinasak Suwan-achariya ,Thaksin University , Thailand

3.The editorial board

- 3.1 Professor Emeritus Dr. Paitoon Sinlarat ,Dhurakij Pundit University, Thailand
- 3.2 Professor Narong Jaihan, Thammasat University, Thailand
- 3.3 Associate Professor Dr. Weera Boonjing, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang ,Thailand
- 3.4 Associate Professor Dr. Suchada Nantachai, Kasetsart University , Thailand
- 3.5 Associate Professor Dr. Panyaphon Horata, Khon Kaen University , Thailand
- 3.6 Assistant Professor Dr. Chumphon Poolpatatcheewin, Chulalongkorn University , Thailand
- 3.7 Assistant Professor Dr. Saran Inthakosoom, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang Lat Krabang , Thailand
- 3.8 Assistant Professor Dr. Anuvat Songsom, Thaksin University, Thailand
- 3.9 Professor . Dr. Nataliaa Pavlikha (Lesya Ukrainka Eastern European National University) ,Ukraine
- 3.10 Professor . Dr. Valentin Yakushik (National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine) ,Ukraine
- 3.11 Associate Professor Doctor.Ganna Duginets (Kyiv National University of Trades and Economics ,Kyiv Ukraine) , Ukraine
- 3.12 Assistant Professor Doctor.Ivan Savchuk(National Defense University of Ukraine name after Ivan Cherniakhovskyi) , Ukraine

4.Editorial secretary

- 4.1 Dr. Jakkrit Siririn, Technology Promotion Association (Thailand-Japan) , Thailand

บทบรรณาธิการ

วารสารวิชาการผลประโยชน์แห่งชาติฉบับที่ 5 จัดทำระหว่างสถานการณ์ก่อนกำลังของทหารสหรัฐอเมริกาออกจากอัฟกานิสถาน โดยยกเลิกหลักการของการสร้างประชาธิปไตยที่สหรัฐฯ ปล่อยให้เป็นหน้าที่ของพลเมืองในชาตินั้น ๆ ดำเนินการเอง โดยนัยก็คือ ต่อจากนี้ การปกป้องประชาชนในประเทศนั้นไม่ใช่หน้าที่ของสหรัฐฯอีกต่อไป เนื่องจากสหรัฐฯ นั้นไม่มีรายจ่ายด้านการป้องกันทหารหรือการช่วยเหลือพันธมิตรของตนเองอีกต่อไป

หลังจากนี้เราจึงจะได้เห็นปัญหาของราคาแก๊สที่พุ่งทะยานตัวทำลายสถิติใหม่ไปแตะที่ราคา 1,900 เหรียญสหรัฐฯ ต่อ 1 พันลูกบาศก์เมตร ทำให้ยุโรปประสบปัญหาอย่างมากเนื่องจากไม่มีการจัดส่งมอบแก๊สจากสหรัฐฯ อย่างที่รับประกันกัน ยุโรปถูกทิ้งให้อยู่ตามลำพังกับยูเครน สหรัฐฯ หันหลังให้ยุโรป (แต่หันหน้าเข้าหาแก๊สจากรัสเซีย) และยุโรปไม่ได้มีการสำรองแก๊สไว้ด้วยเหตุผลไม่ดำเนินการทำสัญญาระยะยาว

ในขณะที่สหราชอาณาจักรเมื่อออกจากประชาคมยุโรป ก็ประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานจากต่างประเทศ ผู้คนในประเทศไม่อยากทำงานในภาคการเกษตรและการขนส่ง ส่งผลให้ขาดแคลนเชื้อเพลิง และอาหารในการบริโภคของประชากร ก่อให้เกิดการขาดดุล และบางสถานีปั้มน้ำมันนั้นเกิดการปะทะกัน ทำให้เกิดข้อสงสัยอย่างมากของการเปลี่ยนไปสู่นโยบายพลังงานสีเขียวที่จะเกิดขึ้นว่าเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหน แม้ยุโรปจะเป็นแหล่งวิทยาการความรู้ ทว่า ปัจจุบันได้กลายเป็นความล้มเหลวด้านนโยบายพลังงาน โรงงานหลายแห่งปิดกิจการ ในขณะที่รัสเซียในฐานะผู้ขายแก๊สหลักให้แก่ยุโรปได้กำไรมหาศาล และรายจ่ายที่ลงทุนไปกับโครงการ Nord Stream 2 ยังไม่ได้ส่งมอบแก๊สเริ่มได้เงินกลับคืนมาอย่างเห็นได้ชัด

การใช้ภูมิรัฐศาสตร์ในการกำหนดกลยุทธ์ของชาติอาจทำให้เห็นเกี่ยวกับการคุกคามความมั่นคงของชาติตนเองอย่างเห็นในยุโรปปัจจุบันว่ามีความอ่อนแออย่างได้ชัด จากความผิดพลาดด้านตลาดพลังงานเนื่องจากตลาดพลังงานต้องการแผนการลงทุนระยะยาวมากกว่าการเก็งกำไรหรือเลือกปฏิบัติสินทรัพย์รัฐอื่น ดังนั้น การกระทำที่รุนแรงดังกล่าวอาจนำไปสู่ความไม่สมดุลอย่างร้ายแรง

สำหรับวารสารวิชาการผลประโยชน์แห่งชาติฉบับนี้ได้นำเสนอทวิเคราะห์มุมมองด้านภูมิเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับการลอกคราบการพัฒนาเศรษฐกิจระยะยาว แทนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจตลาดเสรีนิยมใหม่ก่อนช่วง COVID-19 ซึ่งรัฐบาลหลายประเทศยังคาดหวังว่าการใช้นโยบายการคลังด้วยการกระตุ้นด้วยงบประมาณเงินกู้ยืม สามารถที่จะกลับทำให้เศรษฐกิจฟื้นตัวได้ก่อนระดับการแพร่ระบาด COVID-19 ตามข้อเท็จจริงในขณะนี้ หลักการเรื่องราคาสินค้า การประกันความปลอดภัย และความเสี่ยงของการเข้าถึงการบริโภคไม่สามารถทำให้เชื่อได้ว่า หน้าที่ และหลักการของเศรษฐกิจเสรีนิยมใหม่สามารถปกป้อง และสร้างหลักประกันในการดำเนินชีวิตได้ ประกอบกับมีความเปราะบางเกินไปของกายภาพการผลิตซ้ำของสินค้านี้ทำให้เห็นแนวโน้มในอนาคตของรัฐต่าง ๆ ในระบบโลกที่กำหนดความสัมพันธ์ในระดับภูมิภาคที่เข้มข้นมากยิ่งขึ้น แทนที่ความเป็นโลกาภิวัตน์

สิ่งที่ทราบกันดีถึงจุดมุ่งหมายของวารสารนี้ คือการสร้าง และค้นหาความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการด้านภูมิรัฐศาสตร์ ภูมิเศรษฐกิจ นวัตกรรมด้านต่าง ๆ ให้แก่สังคม และเพื่อเป็นสื่อกลางในการติดตามความก้าวหน้าในแวดวงวิชาการทั้ง 3 ด้านดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งวารสารฯ ได้ให้ความสำคัญกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ และรู้เท่าทันสำหรับการปรับตัวในเงื่อนไขใหม่หลัง COVID-19 ดังนั้นบทความในฉบับที่ 5 ที่มีจำนวนทั้งสิ้น 7 เรื่อง จึงเป็นบทความวิชาการ 5 เรื่อง และบทความวิจัย 2 เรื่อง โดยได้รับความร่วมมือจากนักศึกษานิพนธ์เอกจากเซอร์เบีย ที่เน้นย้ำถึงภัยคุกคามด้านความเหลื่อมล้ำ และความต้อยต่ำของมาตรฐานการครองชีพที่เมื่อก่อนเกิดขึ้นในรัฐหนึ่ง แต่ปัจจุบันแพร่กระจาย และการสร้างความไม่สมดุลทั่วโลกโดยไม่เลือกเพศ ชาติ ศาสนาจากการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ดังนั้นวิกฤติที่เกิดขึ้นหลายประเทศจะมีหนี้เกินกว่าที่จะสามารถให้บริการได้ เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยที่เกิดจากการระบาดใหญ่ จะมีการปรับโครงสร้างหนี้ คำถามเดียวในขณะนี้ก็คือมันจะเป็นระเบียบ หรือไม่เป็นระเบียบ หากการระบาดใหญ่ได้เปิดโปงความแตกแยกอย่างลึกซึ้งระหว่างประเทศต่าง ๆ ในโลก มีแนวโน้มว่ามันจะเน้นถึงความเหลื่อมล้ำ และทิ้งรอยแผลเป็นที่คงอยู่ นอกจากนี้ยังมีงานวิชาการนักศึกษานิพนธ์เอกจากยูเครนอีกจำนวน 2 เรื่องที่ได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อหาคำตอบเชิงประจักษ์ และการมีส่วนร่วมอย่างเข้มข้นของกลุ่มการเคลื่อนไหวในการเมืองตามท้องถนน และการเมืองอย่างเป็นทางการของยูเครนหลังการรัฐประหารปี ค.ศ. 2014 ที่ดูเหมือนว่า ลักษณะทางอุดมการณ์ และการเมืองขององค์กรเหล่านี้ รวมถึงความลึกของการมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองของยูเครนสมัยใหม่ ยังคงขาดความชัดเจน และการจัดทำงบประมาณทางเพศในกลุ่มประเทศ OECD และประสบการณ์ในปัจจุบันของยูเครนในเรื่องความเท่าเทียมทางเพศในกระบวนการงบประมาณทั้งในระดับรัฐส่วนกลางและระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลการวิเคราะห์การจัดทำงบประมาณที่ตอบสนองต่อเพศที่ไม่สามารถปฏิเสธได้ จะเห็นได้ว่าบทความในลักษณะนี้ค่อนข้างขาดแคลนในแวดวงวิชาการของไทยที่ “วารสารวิชาการผลประโยชน์แห่งชาติ” ได้คัดสรรนำเสนอผ่านความร่วมมือจากหลากหลายนักวิชาการผู้มีประสบการณ์

บรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวารสารของเราฉบับนี้ จะมีส่วนต่อ ยอดความคิด และนำเสนอวิธีคิดแบบใหม่ตามภูมิทัศน์ที่เปลี่ยนไป เพื่อการตั้งคำถามที่มีความชัดเจน และแหลมคมมากยิ่งขึ้น โดยผู้อ่านจะได้รับความรู้ในกระแสดารการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ COVID-19 ที่กำลังกลับคืนมาของกำลังการบริโภค เงินเฟ้อ และการปั๊มเงินของตะวันตกที่ขยายตัวมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดการถกเถียงในทางวิชาการอย่างสร้างสรรค์ อันจะช่วยให้เกิดมุมมองใหม่ ๆ ในทางวิชาการต่อไป

รองศาสตราจารย์ ดร.ชินศักดิ์ สุวรรณอัจฉริย
บรรณาธิการวารสารวิชาการผลประโยชน์แห่งชาติ

สารบัญ

บทความวิชาการ(Academic Articles)

การลอกคราบของการพัฒนาเศรษฐกิจระยะยาว	
ชินศักดิ์ สุวรรณอัจฉริย	1
Inequalities and COVID-19 crisis. Can we continue in the same way?	
Ljiljana Čabrilo Blagojević	24
Evolving Political Ideas and Organizational Practices of Ukraine’s ‘Activist’ Organizations, 2013-2019	
Leonid Kyianytsia	38
Gender budgeting as a tool for strengthening gender equality: international practices and experience of Ukraine	
Svitlana Garashchenko	48
Why modern education administrators need EIS	
Jakkrit Siririn	57

บทความวิจัย (Research Articles)

Campus Climate and Its Impact on Student Satisfaction at a Minority-Serving University in the United States	
Meechai Orsuwan	66
การวิเคราะห์โครงสร้างสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยทักษิณ	
สุพรรณ ไชติการ ฤกษ์ภา ดงหนู ปุณญาตา สุวรรณมณี และรุ่งกิพย์ แซ่แต้	74

การลอกคราบของการพัฒนาเศรษฐกิจระยะยาว

รองศาสตราจารย์ ดร.ชินศักดิ์ สุวรรณอัจฉริย

chinasak2000@gmail.com

คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยทักษิณวิทยาเขตสงขลา

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของบทความเพื่อตรวจสอบหลักการหน้าที่ของเศรษฐกิจเสรีนิยมใหม่ในสถานการณ์ของการแพร่ระบาดไวรัสโคโรน่าและค้นหาชนิดเศรษฐกิจใหม่เพื่อเข้าสู่การฟื้นตัวอย่างรวดเร็วและการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจใหม่ ผลการศึกษาค้นพบว่าเศรษฐกิจตลาดแบบเสรีนิยมใหม่ไม่สามารถใช้หลักการและหน้าที่ดำเนินการต่อไปเนื่องจากต้นทุนของการผลิตสินค้าขึ้นกับการแทรกแซงของรัฐและอุปสงค์มาจากการชดเชยด้วยแรงจูงใจจากรัฐบาลภาคการเงินไม่สามารถสร้างแรงจูงใจได้อีกต่อไปและเกิดการถอยค้ำของทุน ก่อให้เกิดความถดถอยกับอัตราเงินเฟ้อระยะยาว การแบ่งแยกแรงงานระหว่างประเทศที่สร้างความได้เปรียบไม่มีความจำเป็นอีกต่อไป ทำให้เกิดแนวคิดความพอเพียงที่ต้องมีกลยุทธ์การพึ่งพาตนเองและการสร้างห่วงโซ่การผลิตอย่างระมัดระวังมากขึ้น การกระตุ้นผ่านงบประมาณอย่างเดียวไม่สามารถจัดการปัญหาได้เนื่องจากสภาวะการแพร่ระบาดของไวรัสเป็นเสมือนสงครามเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความตื่นตระหนกเรียกร้องให้รัฐเข้าแทรกแซงเพื่อปกป้องส่วนต่างๆของเศรษฐกิจที่จำเป็นต่อชีวิตเพื่อให้สภาพความเป็นอยู่ขั้นพื้นฐานดำเนินไปได้ต้องอาศัยความร่วมมือสำหรับแพลตฟอร์มออนไลน์ ข้อมูลเกี่ยวกับการระดมผู้คนเครื่องมือทรัพยากรที่จะต้องประกันปัจจัยที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต การระบาดใหญ่ช่วยเร่งการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจไร้สัมผัสและระบบอัตโนมัติในที่ทำงาน ทำให้ต้องเปลี่ยนนโยบายเศรษฐกิจในระดับมหภาคจากนโยบายการเติบโตเศรษฐกิจแบบยั่งยืนไปสู่การสร้างสภาพความเป็นอยู่ที่คาดหวัง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ต้องการความเป็นมืออาชีพสูงโดยสามารถสนองตอบต่อข้อมูลอย่างรวดเร็วเพื่อเร่งการตัดสินใจให้ทันห่วงโซ่อุปทานที่มีความเปราะบางและประกันการปลอดภัยของพนักงานในสถานที่ทำงาน ทำให้งานระดับกลางจำนวนมากจะหายไปด้วยเหตุนี้ ค่าจ้างจึงไม่เพิ่มขึ้น และความไม่เท่าเทียมกันของรายได้จึงเพิ่มขึ้นการเปลี่ยนแปลงประกอบด้วยส่วนแบ่งการบริการ GDP ในอนาคตทำให้ ระบบเศรษฐกิจจะยังคงเติบโต

คำหลัก:เศรษฐกิจเสรีนิยมใหม่ เศรษฐกิจไร้สัมผัส เศรษฐกิจแบบระดมสรรพกำลัง เทคโนโลยีดิจิทัล

Received: 29/09/2021

Revised :

Accepted: 7/10/2021

The molt of long-term economic development

Associate Professor Dr. Shinasak Suwan-achariya

chinasak2000@gmail.com

Faculty of Economics and Business Administration

Thaksin University (Songkhla, Thailand)

ABSTRACT

The objective of the article is to examine the functional principles of the neoliberal economy in the midst of the coronavirus pandemic and find new economic types to enter recovery and the transition to a new economy. The study found that neoliberal market economies could not continue with their principles and duties because the cost of producing goods was dependent on state intervention and demand from government incentives, the financial sector could not create. Motivation can be longer with the long-term inflation, the division of international labor that creates an advantage is no longer necessary.

This creates the concept of sufficiency that requires a more careful strategy of self-sufficiency and building a production chain. Budget incentives alone cannot tackle the problem as the epidemic is like a war to prevent panic. Calls on the state to intervene to protect the parts of the economy that are essential to life so that basic living conditions exist, requiring readiness for online platforms, information about mobilizing people, tools, resources to insure essential lifestyle factors. As these changes require a high level of professionalism, being able to respond quickly to information to expedite decision-making to correct fragile supply chains and to ensure employee sterility in the workplace, many intermediate jobs will be lost. As a result, wages do not increase and income inequality increases, replacing the composition with future GDP service share, allowing the economy to continue to grow.

KEYWORDS: Neoliberal economy ,Contactless economy ,Mobilization economy ,Digital technology

บทนำ

ระบบเศรษฐกิจแบบใหม่ที่เกิดขึ้นจะใช้หุ่นยนต์ที่ก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมากขึ้นเนื่องจากตั้งแต่ปี ค.ศ.2008การเติบโตของหุ่นยนต์จะเพิ่มผลผลิตและการเติบโตทางเศรษฐกิจ ยังจะนำไปสู่การสร้างงานใหม่ในอุตสาหกรรมที่ยังไม่เกิดขึ้นหรือเพิ่งเริ่มปรากฏขึ้น งานหลายสิบล้านตำแหน่งจะหายไป และคนงานที่มีชีวิตจะถูกรุ่นหุ่นยนต์รุ่นเราเร็วขึ้นและเร็วขึ้น เนื่องจากตัวหุ่นยนต์เองมีความซับซ้อนมากขึ้นสำหรับผู้คนและธุรกิจ ผลกระทบของกระบวนการนี้จะแตกต่างกันมากขึ้นอยู่กับประเทศและภูมิภาค ในสถานที่ที่มีแรงงานทักษะต่ำจำนวนมาก สิ่งนี้สามารถนำไปสู่ความวุ่นวายทางเศรษฐกิจและสังคมอันเนื่องมาจากการว่างงานและความไม่เท่าเทียมกันที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่การเพิ่มการแบ่งขั้วทางการเมืองมีแนวโน้มที่น่าเป็นห่วงอยู่แล้วและความต้องการจ้างงานน้อยลงเรื่อย ๆ [1] วิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดจากการระบาดใหญ่ของไวรัสโคโรนาที่แตกต่างจากความผันผวนของวงจรแบบดั้งเดิมแม้หลังจากยกเลิกข้อจำกัดแล้วก็ตาม พฤติกรรมของเจ้าภาพทางเศรษฐกิจยังคงอยู่ภายใต้อิทธิพลของความไม่แน่นอนและความไม่แน่นอนเกี่ยวกับอนาคต ระยะเวลาของการระบาดใหญ่ การขาดยาที่มีประสิทธิภาพ และวัคซีนที่ยืนยันแล้วว่าต่อต้านไวรัส อาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมผู้บริโภคและการลงทุน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อปริมาณและคุณภาพของกำลังการผลิตในระบบเศรษฐกิจ ทำให้หลักการของเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมใหม่เป็นที่สงสัยอย่างมากว่าจะทำให้ยอดการผลิตนั้นขยายตัวเพื่อการส่งออกท่ามกลางการขาดความไม่แน่นอนที่เผชิญอยู่ตลอดเวลาและนโยบายการคลังที่หลายรอบทศวรรษในการกระตุ้นเศรษฐกิจสามารถพลิกฟื้นเศรษฐกิจได้

อีกทั้งการจำกัดเสรีภาพในการเคลื่อนไหวในช่วงการระบาดใหญ่เกิดจากความกลัวความไม่แน่นอนที่เพิ่มขึ้นจากการระบาดใหญ่ส่งผลให้ปัจจัยการผลิต ข้อจำกัดที่บังคับใช้และความไม่แน่นอนเกี่ยวกับการยกเลิกผลผลิตที่อาจเกิดขึ้น นั่นคือ แรงงานและทุนในแง่หนึ่ง การกลับมาทำงานตามปกติของหลาย ๆ บริษัท บ่งชี้ว่าอุปทานที่หายไปสามารถหลีกเลี่ยงผลกระทบต่อผลผลิตที่อาจเกิดขึ้นได้ กำลังการผลิตที่มีอยู่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการผลิตเพียงชั่วคราว คุณภาพการผลิตในช่วงเวลาหยุดทำงาน ในทางกลับกันข้อจำกัดยังคงมีผลในหลายอุตสาหกรรม (โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการท่องเที่ยว ความบันเทิง นันทนาการ และบริการส่วนบุคคลบางอย่าง) ดังนั้น สถานประกอบการบางแห่งอาจไม่เปิดอีกครั้ง บางแห่งจะผ่านขั้นตอนการปรับโครงสร้างใหม่ อุตสาหกรรมต่าง ๆ จะต้องปรับตัวให้เข้ากับข้อกำหนดการเว้นระยะห่างทางกายภาพ นอกจากนี้ มาตรการที่เข้มงวดทำให้นายจ้างจำนวนมากต้องเลิกจ้างพนักงานและเลิกจ้างพนักงานบางส่วน การระบาดใหญ่ของไวรัสโคโรนาที่ผ่านมามีทำให้เกิดคำถามมากมายว่าเราจะออกจากมหาวิกฤตครั้งนี้ได้อย่างไรตามหลักการเศรษฐกิจตลาดแบบเสรีนิยมและการใช้กลไกการแทรกแซงของรัฐนั้นเพื่อที่จะทำให้เข้าสู่สภาวะเศรษฐกิจก่อนการระบาดอย่างไรให้รวดเร็วในสภาวะที่ได้รับผลกระทบต่าง ๆ ที่ตามมาไม่ว่าจะเป็นปัญหาความเปราะบางของห่วงโซ่อุปทาน การกระตุ้นกลไกการสร้างอุปทานใหม่ และที่สำคัญการดึงให้แรงงานมีสุขภาพพร้อมที่จะสามารถเข้าร่วมกันทำงานได้โดยไม่ก่อให้เกิดการติดเชื้อครั้งใหม่และการเปลี่ยนเข้าสู่ฐานเทคโนโลยีใหม่จะเร่งการเปลี่ยนไปสู่เศรษฐกิจในรูปแบบใหม่ เป้าหมายของบทความคือการตรวจสอบหลักการหน้าที่ของเศรษฐกิจเสรีนิยมใหม่ในสถานการณ์ของการแพร่ระบาดไวรัสโคโรนาและค้นหาชนิดเศรษฐกิจใหม่เพื่อเข้าสู่การฟื้นตัวอย่างรวดเร็วและการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจใหม่

1.ไวรัสโคโรน่าพิสูจน์ความพอเพียงของหลักการเศรษฐกิจตลาดแบบเสรีนิยมใหม่

การระบาดใหญ่ของไวรัสโคโรน่าได้เปลี่ยนแปลงทุกอย่าง และบทบัญญัติพื้นฐานของเศรษฐกิจตลาดก็ไม่มีผลอีกต่อไปแล้วเนื่องจากขณะนี้รัฐดำประกัน ให้สินเชื่อ และสนับสนุนบริษัทเอกชนด้วยการอัดฉีดทางการเงิน บริษัทที่มีหนี้สินจะหมดเงินซื้อหุ้นบริษัทอื่นเนื่องจากหนี้ที่มากเกินไป ความช่วยเหลือจากรัฐในการห้ามซื้อหุ้นดินจะสร้างเงื่อนไขเมื่อตราสารอื่นหมดลงธนาคารกลางจะเริ่มซื้อหุ้น การระบาดใหญ่ได้บังคับให้ละทิ้งบรรทัดฐานเหล่านี้ทั่วโลกนโยบายการคลังได้ผลักดันนโยบายการเงินเป็นเบื้องหลัง รัฐบาลส่งเงินโดยตรงไปยังครัวเรือนและธุรกิจและสร้างการขาดดุลงบประมาณเป็นประวัติการณ์ ธนาคารกลางมีบทบาทรองและสนับสนุนการซื้อหนี้ภาครัฐและสินทรัพย์อื่น ๆ ที่เพิ่มขึ้นทำให้ต้นทุนการกู้ยืมต่ำและยืนยันว่าตอนนี้ไม่ใช่เวลาที่จะต้องกังวลเกี่ยวกับอัตราเงินเฟ้อ[2] เรากำลังอยู่ในขั้นตอนการสูญเสียตลาดเสรีเนื่องจากธนาคารกลางขยายการซื้อสินทรัพย์ของตนให้มากขึ้นเรื่อย ๆ ในเวลาเดียวกันความเสี่ยงทางการเมืองและความไม่แน่นอนทางการเมืองได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ค่อย ๆ บดบังสัญญาณตลาดแบบเดิมและความผันผวนของตลาดที่เพิ่มขึ้น ปรากฏการณ์นี้รุนแรงขึ้นจากความนิยมที่เพิ่มขึ้นของการซื้อขายในยุคของทุนนิยมที่รัฐสนับสนุน สัญญาณของตลาดเริ่มไม่ชัดเจน เนื่องจากต้นทุนของทุนขึ้นอยู่กับการแข่งขันของรัฐบาลมากขึ้น ในขณะที่บริษัทที่มีหนี้สินก็ได้รับคะแนนเสียงจากผู้ถือหุ้นหมายความว่าบริษัทต่าง ๆ จะกลายเป็นของรัฐซึ่งจะทำลายรากฐานของระบบทุนนิยม นอกจากนี้อุปสงค์ที่ลดลงจะได้รับการชดเชยด้วยแรงจูงใจจากรัฐบาลซึ่งส่งผลให้บริษัทเอกชนประสบความสำเร็จและหยุดซื้อวัตถุดิบ บริการ และเทคโนโลยีจะทำให้การใช้จ่ายภาครัฐเพิ่มขึ้นและการขาดดุลเพิ่มขึ้นในเวลาเดียวกัน ผู้ถือหุ้นจะร่ำรวยขึ้นด้วยเงินปันผลเพื่อไม่ให้ปล่อยเงินจากบริษัทต่าง ๆ อย่างไม่รู้ทิศทาง ด้วยปัญหาของประชากรที่เพิ่มขึ้นทำให้ไม่มีผู้ซื้ออีกต่อไป บริษัทไม่ได้อยู่ในตลาดไม่สามารถดำเนินเศรษฐกิจได้และหากไม่มีผู้ซื้อหลักการฟื้นฟูกิจการเป็นไปได้ยากบริษัทอยู่ในฐานะขอมบี้ที่ต้องดูแลตลอดเวลา

หลักการของแนวคิดกระแสหลักที่กล่าวว่ามีเพียงตลาดเท่านั้นที่เป็นผู้ตัดสินที่เป็นประชาธิปไตยมากที่สุดเสรีนิยมทางเศรษฐกิจเป็นส่วนหนึ่งของอุดมการณ์เสรีนิยมเกี่ยวกับตลาดและทรัพย์สินส่วนตัว เสรีภาพทางการเมืองและความยุติธรรมทางสังคมนั้นแยกออกไม่ได้จากเสรีภาพทางเศรษฐกิจและทรัพย์สินส่วนตัว นักเสรีนิยมสนับสนุนเสรีภาพสูงสุดในการค้าและการแข่งขัน และเสรีภาพความเป็นผู้ประกอบการ สนับสนุนการแข่งขันของรัฐบาลเพียงเล็กน้อยในกิจการธุรกิจลดภาษี และลดข้อจำกัดทางกฎหมายสำหรับผู้ประกอบการ "มือที่มองไม่เห็นของตลาด" กฎแห่งอุปทานและอุปสงค์[3] เศรษฐกิจเสรีนิยมใหม่ ประกอบด้วยองค์ประกอบสองส่วน ประการแรก คนงานถูกบังคับให้เข้าร่วมการแข่งขันระดับโลก สิ่งนี้ทำได้โดยการยกเลิกข้อจำกัดในการนำเข้าแรงงานต่างชาติและเปิดตลาดระดับประเทศสำหรับผลิตภัณฑ์จากทั่วทุกมุมโลก ตลาดการเงินก็เปิดกว้างเช่นกัน

ประการที่สอง อำนาจของหน่วยงานของรัฐมีจำกัด แม้ว่าจะเป็นรัฐบาลแห่งชาติ อำนาจรัฐมาจากการเลือกของประชาชนก็ตามแต่ไม่สามารถลดแรงอิทธิพลจากภายนอก เนื่องจากการแปรรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่สูญเสียความสามารถในการใช้มาตรการทางเศรษฐกิจเชิงกลยุทธ์ นอกจากนี้พื้นที่สำหรับดำเนินนโยบายการคลังก็ลดลงเช่นกันด้วยการออกข้อกำหนดใหม่เกี่ยวกับการกำจัดการเงินของประเทศ การพึ่งพาทางการคลังของรัฐในตลาดนั้นถูกกฎหมายตลาดเสรีแก้ปัญหทั้งหมดการแข่งขันของรัฐบาลจึงไม่ได้ผล[4] แต่ในช่วงวิกฤติไวรัสโคโรน่าตลาดได้ประสบความสำเร็จล้มเหลวอย่างสมบูรณ์ ประเด็นนี้ชัดเจนและชัดเจนที่สุดในเรื่องของหน้ากากอนามัยและอุปกรณ์

ป้องกันภัยส่วนบุคคลอื่น ๆ ซึ่งขัดแย้งกับหลักการเสรีนิยมที่ว่า “สิ่งที่ดีสำหรับคนรายนั้นดีสำหรับทุกคน” ไอร์สโดโรน่าได้เปิดเผยความเข้าใจผิดของกฎข้อนี้ที่ว่ามาตรการสนับสนุนแนวคิดนี้ คนรวยชั้นสุดยอดจึงมีความก้าวหน้าที่สำคัญและร่ำรวยยิ่งขึ้นไปอีก Bezos ร่ำรวยเพิ่มขึ้น 36.2 พันล้านดอลลาร์ Zuckerberg เพิ่มขึ้น 31.4 พันล้านดอลลาร์ Elon Musk ผู้ก่อตั้ง Tesla และ SpaceX ร่ำรวยขึ้น 14.1 พันล้านดอลลาร์ โดย 11.8 พันล้านดอลลาร์หัวหน้าบริษัท การลงทุน Berkshire Hathaway Warren Buffett ร่ำรวยขึ้น 7.7 พันล้านดอลลาร์ตั้งแต่วันที่ 18 มีนาคมปีนี้ เศรษฐีพันล้านในสหรัฐฯ เติบโตขึ้น 20 เปอร์เซ็นต์ หรือ 565 พันล้านดอลลาร์[5]

ช่วงเวลาเหล่านี้เปิดโอกาสใหม่ ๆ สำหรับการพัฒนาธุรกิจและการลงทุนใหม่ ๆ นอกจากนี้ การแข่งขันกำลังลดลงเนื่องจากการจากไปของคู่แข่ง ซึ่งหมายความว่ารายได้พร้อมผลกำไรก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน ยิ่งธุรกิจมีขนาดใหญ่เท่าใดก็ยิ่งได้รับประโยชน์จากวิกฤติมากขึ้นเท่านั้น คนรวยมักมีทุนไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง วิกฤตินี้เปิดโอกาสสำหรับการลงทุนของคนรวยปีที่แล้วเป็นตัวบ่งชี้อย่างมากในเรื่องนี้สำหรับตลาดหุ้นผู้ที่มีเงินทุนฟรีสามารถลงทุนในตลาดหุ้นในช่วงทศวรรษที่สองของเดือน มีนาคม 2020 และได้รับผลกำไรมากกว่า 50% ในหนึ่งปี นี้ไม่ใช่กรณีกับพนักงานทั่วไป หลายคนไม่พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในกิจกรรมและการประกอบอาชีพใหม่ เนื่องจากธุรกิจลดลงผู้คนตกงานและไม่มีรายได้ในขณะที่ผู้คนหลายร้อยล้านคนทั่วโลกต้องตกอยู่ในความยากจนอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนในเวลาเดียวกัน ตามข้อมูลของกระทรวงแรงงานสหรัฐฯ ในช่วงเวลา “ไอร์สโดโรน่า” เดียวกันซึ่งอยู่ระหว่างการตรวจสอบ ผู้คน 42.65 ล้านคนในสหรัฐฯ ยื่นขอสวัสดิการการว่างงาน หากตั้งแต่ต้นปีถึงกลางเดือนมีนาคม โดยเฉลี่ยแล้ว มีคนสมัคร 200,000 คนต่อสัปดาห์ จากนั้นในเดือนมีนาคม ค.ศ. 2020 ตัวเลขก็เพิ่มขึ้นเป็นประวัติการณ์เป็น 6.87 ล้านคน จากนั้นก็เริ่มลดลงอีกครั้งและในปลายสัปดาห์ 30 พ.ค. มีจำนวน 1.88 ล้าน[6] ในหลายประเทศได้เพิ่มความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความแตกต่างของรายได้แรงงาน ในบริบทของนโยบายการเงินและการคลังที่หลวมในประเทศส่วนใหญ่ของโลก ซึ่งนำไปสู่การเติบโตอย่างรวดเร็วของตลาดการเงินหลังจากการล่มสลายชั่วคราวในเดือนมีนาคม กลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงที่มีอัตราการออมสูงและสินทรัพย์ทางการเงินก็ได้รับประโยชน์เช่นกัน[7] มีความน่าสงสัยไม่น้อยของมาตรการที่ได้นำมาใช้ ในการต่อสู้กับการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรน่า รัฐต่าง ๆ ได้แสดงให้เห็นถึงขีดความสามารถและความพอเพียงของระบบในการปกป้องพลเมืองของตนในระดับต่าง ๆ

มาตรการล็อกดาวน์ของรัฐบาลในแต่ละประเทศที่นำมาใช้ได้จำกัดสิทธิในการดำเนินงานร้านอาหาร คาเฟ่ คลับบาร์ โรงละคร สนามกีฬา และสถานประกอบการค้าถูกจำกัดโดยคำสั่งของรัฐบาลอย่างมากซึ่งทำให้นายทุนถูกปิดโอกาสที่จะสะสมทุนเล็กเป็นนายทุน ตามมาด้วยพนักงานถูกปิดสิทธิในการทำงานตามสัญญาที่ทำไว้กับผู้ประกอบการ แทนที่พนักงานจะยืนบนสายพานการผลิต นั่งอยู่ในสำนักงาน หรือขายสินค้า พนักงานถูกบังคับให้อยู่ที่บ้าน รัฐจ่ายเงินให้พนักงานสำหรับการหยุดทำงานทั้งที่ยังเช่าสถานที่ การจัดการกระบวนการทางธุรกิจรอบ ๆ “พื้นที่สำนักงาน” ตามประสบการณ์ปัจจุบันที่มีความเสี่ยงสูง ไม่ใช่เกิดจากความล้มเหลวของอุปกรณ์เครื่องมือสื่อสาร ไม่ใช่ปัญหาเกี่ยวกับสัญญา ไม่ใช่ปัญหาการขาดสภาพคล่องแต่มาจากการตัดสินใจของรัฐในการหยุดกระบวนการทางธุรกิจ ยิ่งไปกว่านั้นไม่มีใครรู้ขนาดว่าการดำเนินธุรกิจในแต่ละวันเพื่อจุดประสงค์อันสูงส่งจำกัดเสรีภาพในการเคลื่อนย้ายสิ่งของและผู้คน ในขณะที่ห้องใช้อุปทานที่ยืดเยื้อซึ่งก่อนหน้านี้ที่เคยเป็นวิธีเดียวที่มีเหตุผลในการจัดการการผลิตได้พังทลายลง การผลิตและห้องใช้อุปทานที่สร้างขึ้นนั้นเปราะบางและไม่น่าเชื่อถือ COVID-19 ได้เปิดเผยจุดอ่อนของห้องใช้อุปทานทั่วโลกแล้ว การค้าลดลงอย่างรวดเร็วและการเคลื่อนไหวระหว่างประเทศถูกจำกัดอย่างรุนแรง ในเวลาไม่กี่

วันคนงานหลายสิบล้านคนตงงาน และธุรกิจนับล้านต้องสูญเสียพนักงาน ลูกค้า ชัฟฟลายเออร์ และวงเงินสินเชื่อหลายประเทศ การหดตัวของ GDP ตัวเลขสองหลักอย่างมีนัยสำคัญและหลายภาคส่วนของเศรษฐกิจต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาล ปฏิริยาตังกล่าวจะทำให้ห่วงโซ่อุปทานสั้นลงและย้ายการผลิตให้เข้าใกล้ตลาดผู้บริโภคมากขึ้น ความน่าเชื่อถือของอุปทานแม้ว่าชั่วคราวจะมีความสำคัญมากกว่าต้นทุนการผลิตที่ต่ำจะเป็นการเร่งการละทิ้งการแบ่งงานระหว่างประเทศ

ลัทธิเสรีนิยมใหม่พบว่าตัวเองได้ส่งเสริมการลดอุตสาหกรรมของการลดการผลิตด้วยโลกาภิวัตน์ และสร้างโครงสร้างทางการเงินที่เปราะบางซึ่งได้รับการสนับสนุนโดยรัฐในการทำกำไรระยะสั้น ประเทศเสรีนิยมใหม่ที่มีความแข็งแกร่งที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสหรัฐอเมริกาและสหรัชฯ ไม่สามารถผลิตหน้ากากอนามัยและอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลอื่น ๆ ได้เพียงพอสำหรับบุคลากรทางการแพทย์เพื่อช่วยชีวิตผู้ป่วยในโรงพยาบาล[8] ช้าร้ายยังใช้การละเมิดลิขสิทธิ์สมัยใหม่ในฤดูใบไม้ผลิปี 2020 สาธารณรัชเช็กได้ยึดหน้ากากอนามัยและเครื่องช่วยหายใจจำนวนหนึ่งระหว่างทางจากจีนไปยังอิตาลี ในช่วงเวลาเดียวกัน สหรัชฯ ได้ “ยึด” หน้ากากอนามัยสำหรับจัดส่งไปยังเยอรมนีในกรุงเทพฯ ข้อเท็จจริงตังกล่าวบ่งชี้ว่าแม้แต่ประเทศที่เป็นผู้นำทางเศรษฐกิจของโลกก็ยังคงพึ่งพาการจัดหาสินค้าหลากหลายประเภทจากภูมิภาคเอเชีย เห็นได้ชัดว่านี่เป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้สำหรับรัชที่มีอธิปไตยจากมุมมองเชิงกลยุทธ์[9] ตังนั้นสถานการณ์จึงเริ่มเปลี่ยนแปลง และแนวโน้มนี้จะคงอยู่นานหลายปีนั้นเป็นการทดสอบความพอเพียงของระบบเศรษฐกิจเสรีนิยมเริ่มเห็นข้อจำกัดของโลกาภิวัตน์ของความไม่สมดุลระหว่างภาคการผลิตจริงและภาคเก็งกำไรทางการเงินซึ่งขัดกับหลักการของเสรีนิยมทำงานตามสัญญาณตลาดซึ่งเป็นผู้ให้บริการราคาสากล เมื่อพิจารณาจากอัตราส่วนของอุปสงค์และอุปทานแล้ว สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เราสามารถเปรียบเทียบอุปสงค์ของตลาดกับความเป็นไปได้ที่จะตอบสนองอุปสงค์เหล่านั้น และโดยการปรับจำนวนกำไรในอุตสาหกรรมต่าง ๆ จะทำให้มั่นใจได้ว่าการจัดสรรทรัพยากรในระบบเศรษฐกิจจะมีประสิทธิภาพสูงสุด การทำให้เป็นภูมิภาคมีความสำคัญมากขึ้นกว่าเดิมเพราะความเชื่อถือทั่วโลกกำลังหายไปประเทศชาติทำหน้าที่เป็นผู้ค้าประกันความมั่นคงและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนอีกครั้ง (บทบาทนี้ถูกตั้งคำถามในช่วงโลกาภิวัตน์ทางเศรษฐกิจ) ไวรส์โดโรน่าแสดงให้เห็นข้อเสียของการพึ่งพาระบบทั่วโลกและเปิดประตูสู่ความพอเพียงทางเศรษฐกิจ การขาดแคลนอุปกรณ์ทางการแพทย์อย่างเฉียบพลัน ซึ่งเป็นการต่อสู้ที่แท้จริงในโลก สร้างความประหลาดใจอย่างมากให้กับหลาย ๆ คน สหรัชฯ ค้นพบโดยฉับพลันว่า 30% ของยาไม่มีสิทธิบัตรนำเข้าจากอินเดีย ซึ่งในทางกลับกัน นำเข้าวัตถุดิบจากจีนถึง 68% [10] หยุดการเคลื่อนย้ายสินค้าระหว่างทวีปและแม้แต่ประเทศเพื่อนบ้าน อย่างเช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ยังคงประสบปัญหาร้ายแรงเกี่ยวกับการจัดหาชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ด้วยเหตุนี้ โรงงานประกอบรถยนต์ขนาดใหญ่จึงไม่ได้ใช้งานบางส่วนในสภาพที่มีความต้องการผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้ายสูง

ในสถานการณ์การแพร่ระบาดแสดงให้เห็นว่าสินค้าขาดตลาด เช่นเดียวกับการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของราคาสินค้าจากอุปทานในสภาวะวิกฤติได้ทำลายความเชื่อมั่นในตลาดเสรี การสนับสนุนจากรัฐบาลสำหรับธุรกิจมีแนวโน้มที่จะส่งผลให้เกิดความรับผิดชอบต่อสังคม ความเต็มใจของธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กที่จะปฏิบัติตามความต้องการของรัฐบาลจะนำไปสู่การมีรายได้พื้นฐาน ทั้งการจ่ายเงินและการจัดหาผู้ประกอบการและพลเมืองด้วยความเร่งด่วนของการเพิ่มการแทรกแซงของรัฐบาลในระบบเศรษฐกิจ ระบบตลาดเองก็ไม่สามารถรับมือกับภาวะถดถอยอย่างรุนแรงได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจต้องใช้นโยบายเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพและมีความสามารถซึ่งออกแบบมาเพื่อกระตุ้นทั้งอุปสงค์รวมและอุปทานรวมประเทศที่ให้

ความสำคัญกับมูลค่าตลาดเสรีมากขึ้นต้องเผชิญกับความเสี่ยงในปัจจุบันที่เพิ่มขึ้น ความช่วยเหลือจากรัฐบาลไม่ได้มุ่งเน้นที่ธุรกิจรวมถึงคนงานแต่เน้นที่ครัวเรือน กล่าวอีกนัยหนึ่งในระบบเศรษฐกิจแบบตลาดการใช้จ่ายเพื่อสังคมมีความสำคัญในมาตรการนโยบายต่อต้านวิกฤติโดยตัวเลขอาจถึง 15% ของ GDP ในบางกรณี และนี่เป็นสิ่งที่เข้าใจได้หากเราพิจารณาว่าบริษัทขนาดใหญ่มีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจดังกล่าว ซึ่งตามกฎหมายแล้วไม่จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนโดยตรงประเทศที่มีเศรษฐกิจแบบตลาดเสรีต้องเผชิญกับความเสี่ยงในระยะสั้นมากกว่าประเทศที่มีตลาดที่มีการควบคุม แต่ก็มีคามยืดหยุ่นมากกว่าในการรับประกันการเปลี่ยนแปลงในระยะยาว[11] ด้วยเหตุนี้รัฐจึงมีชุดเครื่องมือสำหรับนโยบายการคลังและการเงิน การระบาดใหญ่ของไวรัสโคโรน่านำไปสู่ความจริงที่ว่าทฤษฎีเศรษฐศาสตร์เสรีนิยมใหม่และโลกาภิวัตน์กำลังเริ่มถูกปฏิเสธในโลกเศรษฐกิจจะต้องถูกจัดรูปแบบใหม่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ดังนั้นแต่ละประเทศให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ของชาติเหนือสิ่งอื่นใดและดำเนินนโยบายแห่งความเห็นแก่ตัวและความโดดเดี่ยวจะทำให้รัฐเข้มแข็งขึ้น รัฐบาลทุกที่จะใช้มาตรการพิเศษเพื่อรับมือกับวิกฤติเพื่อคุ้มครองประชาชนและบริษัทพยายามลดความเสี่ยงในอนาคต ดังนั้นโมเดลธุรกิจที่ยั่งยืนหลังวิกฤติจะต้องอาศัยความใกล้ชิดกับรัฐ บริษัทที่ใหญ่ที่สุดสามารถให้บริการตามเงื่อนไขที่รัฐกำหนดไว้ซึ่งสามารถรวมการบริการที่สำคัญส่วนใหญ่และให้บริการที่จำเป็นที่สุดแก่ประชากรอย่างทันที่ทันที ในรอบเกือบสองปีที่ผ่านมาการระบาดใหญ่ของไวรัสโคโรน่าจะมีลักษณะเฉพาะ ไม่เพียงแต่การเพิ่มขึ้นของการแทรกแซงทางเศรษฐกิจของรัฐเท่านั้นแม้ว่าจะจะเป็นช่วงสั้น ๆ หน้าที่หลักของขั้นตอนที่ดำเนินการคือการอนุญาตให้บริษัทต่าง ๆ ดำเนินการต่อไปให้ได้มากที่สุด ตัวอย่างเช่นในสหราชอาณาจักรยังคงกระจายอาหารไปตามตลาดต่าง ๆ (แม้ว่ารัฐบาลจะผ่อนปรนกฎหมายการแข่งขันทางการค้า) ในกรณีที่ให้การสนับสนุนโดยตรงแก่คนงานการดำเนินการนี้จะทำในลักษณะที่จะลดการหยุดชะงักของการทำงานปกติของตลาดแรงงาน นายจ้างจะต้องนำผลประโยชน์ของพนักงานไปใช้และแจกจ่าย และจำนวนเงินที่จ่ายจะขึ้นอยู่กับมูลค่าแลกเปลี่ยนที่พนักงานมักสร้างขึ้นในตลาดไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของงานของนายจ้าง[12] แม้ว่าผู้ผลิตจะสามารถทำงานได้ แต่ไม่มีใครซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการของผู้ผลิต ๆ ถูกบังคับให้ผลิตน้อยลงมากวิกฤติปี ค.ศ.2020 เริ่มต้นเป็นวิกฤติอุปทานและสิ่งนี้ทำให้วิกฤติปัจจุบันมีความแตกต่างจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ในปลายทศวรรษที่ 1930 และจากภาวะถดถอยครั้งใหญ่ในปี ค.ศ. 2008-2009 อย่างสิ้นเชิงผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและการค้าหยุดไม่ใช่เพราะไร้ประสิทธิภาพ ไม่ใช่เพราะการล่มสลายระบบการเงินและการธนาคาร แต่เนื่องจากการปิดพรมแดนและการล็อกดาวน์ ข้อจำกัดทางกายภาพของการผลิตสินค้าและบริการไม่สามารถชดเชยเงินได้เนื่องจากในกรณีนี้การเติบโตของปริมาณเงินเล็กน้อยอัตราเงินเฟ้อจะตามมาและจากนั้น stagflation นั่นคือเหตุผลที่ควรเปรียบเทียบวิกฤติปี ค.ศ.2020 กับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ การระบาดใหญ่เป็นการทดสอบเศรษฐกิจตลาดล้มเหลวอย่างชัดเจนในเวลาต่อมา

ผลที่ตามมาทำให้เศรษฐกิจโลกาภิวัตน์หยุดอยู่โดยการตัดสินใจของฝ่ายบริหารเนื่องจากโลกยังไม่ทราบว่าจะผลที่ตามมาจากการระบาดใหญ่และระยะเวลาของการระบาดจะรุนแรงเพียงใด ความคิดเศรษฐกิจตลาดที่ผ่านมากถูกขับเคลื่อนโดยความเชื่อสองประการที่เชื่อมโยงถึงกันว่าตลาดคือสิ่งที่ประกันคุณภาพชีวิตที่ดีจึงต้องได้รับการปกป้อง ตลาดจะกลับสู่สภาวะปกติเสมอหลังวิกฤติในช่วงเวลาสั้นการเติบโตของการแทรกแซงของรัฐบาลอาจเพิ่มมากขึ้น คาดว่าการแทรกแซงของรัฐบาลที่เด็ดขาดกว่านี้จะเกิดขึ้นในประเทศที่พัฒนาแล้ว เนื่องจากมีทรัพยากรที่จำเป็น ความรู้ และระบบเศรษฐกิจที่สร้างขึ้นอย่างเหมาะสมสำหรับตลาดในประเทศที่มีการแทรกแซงทาง

เศรษฐกิจจากรัฐค่อนข้างสำคัญ นี่คือหลักฐานจากการกระทำของรัฐบาลและธนาคารกลาง[13] การระบาดใหญ่ได้แสดงให้เห็นถึงความไม่มั่นคงของห่วงโซ่อุปทานที่มีอยู่ทั่วโลกในทางกลับกันไวรัสโคโรน่าทำให้เกิดแนวคิดความพอเพียงที่กำหนดไว้สำหรับรัฐบาลในหลายประเทศ ทำให้ต้องมีกลยุทธ์การพึ่งพาตนเองอีกยาวนานสถานประกอบการต่าง ๆ จะสร้างห่วงโซ่การผลิตอย่างระมัดระวังมากขึ้นหลาย ๆ คนจะพิจารณาส่วนประกอบการผลิตภายในประเทศหรือชายแดนประเทศแทนที่จะนำเข้ามาจากจีน กล่าวอีกนัยหนึ่ง กระบวนการของการทำให้เป็นภูมิภาคหรือการก่อตัวของเขตเศรษฐกิจใหม่จะดำเนินต่อไปสิ่งนี้จะไม่เพียงแต่กระตุ้นอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศที่มีความสามารถเท่านั้น แต่ยังคงเล่นอยู่ในมือของกองกำลังทางการเมืองที่สนับสนุนอุตสาหกรรมใหม่ด้วยจะส่งผลให้เกิดการกระจายการลงทุนในระบบเศรษฐกิจของประเทศและผลตอบแทนกลับคืนมาที่เข้มงวดกลับคืนมาในขนาดเศรษฐกิจเติบโตน้อยมากแม้ว่าเป็นภาคการผลิตจริงก็ตาม

ภาพที่ 1 ดัชนีราคาผู้บริโภคในสหรัฐฯ [14]

หากไม่เปลี่ยนรูปแบบจากการเก็งกำไรมาสู่ภาคการผลิตจริงและปัญหาความเปราะบางของห่วงโซ่อุปทานโลกการเติบโตเศรษฐกิจจะเติบโตได้ช้าลงโดยสังคม หากไม่ได้รับการกระตุ้นโดยสแตยรอยด์เทียมอีกต่อไปซึ่งตัวเลขของภาคการเก็งกำไรมีขนาดใหญ่กว่าภาคการผลิตหลายสิบล้านเท่า อีกทั้งภาระหนี้สินของสหรัฐฯและผลตอบแทนของการซื้อพันธบัตรของสหรัฐฯไม่มีแรงจูงใจที่ดีพอแก่นักลงทุนนอกจากนี้การขาดดุลในปริมาณเงิน จนถึงขณะนี้สหรัฐฯกำลังพิมพ์ดอลลาร์ แต่โอกาสนี้กำลังจะหมดลงเพราะอัตราเงินเฟ้อได้เข้าสู่ภาคผู้บริโภคแล้ว ในปีค.ศ. 2020 การเพิ่มขึ้นของราคาอาหารและอสังหาริมทรัพย์ในสหรัฐฯแซงหน้าอัตราเงินเฟ้ออย่างเป็นทางการ ดังนั้นการพิมพ์เงินดอลลาร์ต่อไปจะเป็นอันตรายอัตราเงินเฟ้อในสหรัฐฯจะสูงถึง 4% โดยมีอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรสหรัฐฯ 1.6% นี่คือผลตอบแทนที่มีสัญญาณลบอยู่แล้ว แล้วใครอยากปล่อยกู้ให้สหรัฐฯซึ่งไม่มีข้อได้เปรียบใด ๆ ภาคการผลิตจริงของสหรัฐมีแค่ร้อยละ 20 ของ GDP ที่เหลือเป็นภาคการบริการและบริษัทขยะจำนวนมาก ในทางตรงกันข้ามสังคมได้ประโยชน์โดยปริยายคือการไม่มีหนี้พิษ

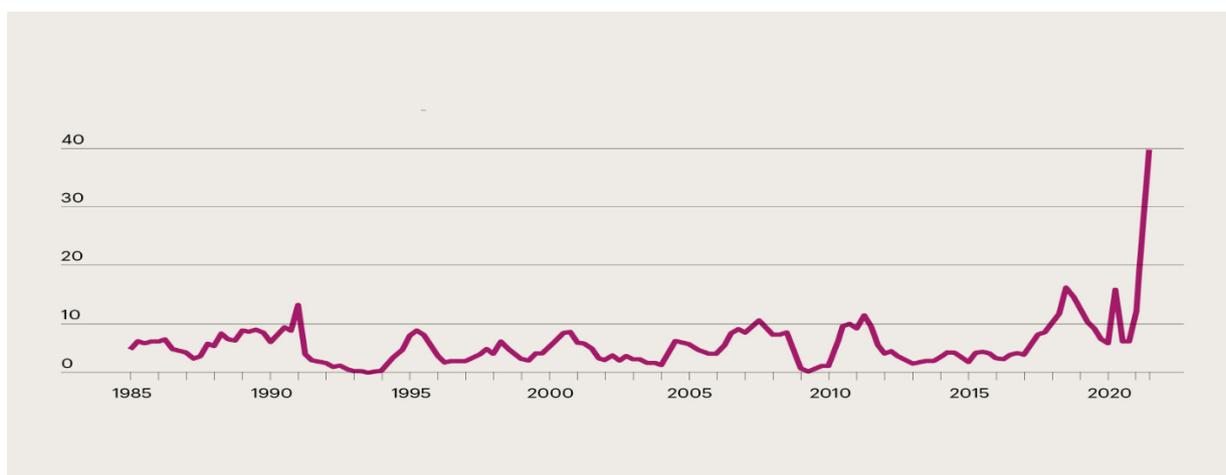
จำนวนมากของบุคคลและบริษัทที่คุกคามวิกฤติของจริงของการผลิตมากเกินไปและการสะสมทุนที่ล้นเหลือที่ส่งผลต่อการด้อยค่าของทุน เงินฝากจะได้รับการชดเชยโดยไม่มีอัตราเงินเฟ้อ ยิ่งไปกว่านั้นมูลค่าของเงินในบัญชีสามารถเพิ่มขึ้นอันเป็นผลมาจากภาวะเงินฝืดอย่างเช่นเมื่อปริมาณสินค้าของ GDP ถูกผลิตขึ้นด้วยต้นทุนที่ต่ำลงอันเป็นผลมาจากเครือข่ายเทคโนโลยีที่ดีขึ้น ในบริบทของการบรรลุดุลยภาพใหม่ของโลกที่เกี่ยวข้องกับการระงับรูปแบบการเติบโตแบบเก็งกำไรบุคคลและบริษัทจะมีทรัพยากรและผลกำไรของตนเองเพียงพอสำหรับการพัฒนาในระยะยาวแบบช้า ๆ แต่มีเสถียรภาพโดยไม่จำเป็นต้องใช้ความรุนแรงหรือการคุกคามแบบเดิม ๆ เพียงแต่อาศัยการขยายตัวทางภูมิศาสตร์ของระบบทุนนิยมซึ่งได้เคยเป็นบรรทัดฐานตามธรรมชาติกว่า 200 ปีเพื่อสร้างความรุ่งเรืองให้กับจักรวรรดิของตนเอง

2. มีแต่เศรษฐกิจแบบประดมสรรพกำลังที่จะฟื้นตัวได้ระยะสั้น

การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรน่าทำให้รายได้ของประชาชนลดลงเกิดการใช้จ่ายน้อยลงและส่งผลให้การซื้อน้อยลง นอกจากนี้ประชาชนไม่สามารถทำอะไรกับบริการบางอย่างได้ แม้ว่าประชาชนต้องการใช้จ่าย เนื่องจากบริการเหล่านี้เป็นสิ่งต้องห้าม แม้ว่าจะมีเงินและต้องการไปร้านอาหารในตอนนี้อาจจะไม่ประสบความสำเร็จเราอยู่ท่ามกลางวิกฤติ เมื่อผลกระทบของความไม่แน่นอนขยายตัวมากยิ่งขึ้นเราไม่รู้ว่าทุกอย่างจะจบลงเมื่อใด ดังนั้นอุปทานลดลงอุปสงค์ลดลงและในที่สุดก็นำไปสู่การลดอุปทานรอบใหม่วงจรที่ลดลงแบบปิด ทั้งหมดนี้นำไปสู่การผิมนัดโดยบริษัทและผู้คนที่ไม่สามารถหารายได้ ให้สินเชื่อ และชำระค่าจำนอง และในทางกลับกันคลื่นของการผิมนัดก็นำไปสู่ปัญหาในระบบการเงิน เนื่องจากธนาคารที่ไม่ได้รับการชำระเงินกู้เริ่มล้มละลาย นี่คือลักษณะสถานการณ์ภัยพิบัติส่วนใหญ่ที่ต้องยอมรับว่าวิกฤติตลาดต้องการได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเนื่องจากคนงานจำนวนมากไม่สามารถทำงานได้ รัฐจึงต้องเข้ามาพร้อมกับสวัสดิการที่เพิ่มขึ้นกลไกดั้งเดิมในการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยการปล่อยสินเชื่อที่เพิ่มขึ้นได้หมดลงและนำไปสู่การแบ่งชั้นในสังคมมากขึ้นเรื่อย ๆ ในช่วงเก้าเดือนแรกของปีที่แล้วเพียงอย่างเดียวการสูญเสียรายได้แรงงานทั่วโลกมีมูลค่าถึง 3.5 ล้านล้านดอลลาร์ และตัวบ่งชี้ยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ หมายความว่าความตึงเครียดทางสังคมในสังคมก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน การฟื้นตัวของเศรษฐกิจหลังวิกฤติไม่ได้เกิดขึ้นง่าย ๆ ในทางตรงกันข้ามกับสถานการณ์ที่พัฒนาเมื่อ 20-30 ปีก่อน ปัญหาสามารถแก้ไขได้ด้วยการกระตุ้นนโยบายเศรษฐกิจมหภาค แต่ตอนนี้กลไกดังกล่าวใช้ไม่ได้อีกต่อไป การกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยเครื่องมือแบบเดิมไม่สามารถดำเนินการได้อีกต่อไปและการผ่อนคลายเชิงปริมาณทำให้ฟองสบู่ของมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินสูงขึ้นเท่านั้น[15] การเพิ่มการปล่อยสินเชื่อภาคเอกชนและ มาตรการผ่อนคลายเชิงปริมาณ ทำให้ “ฟองสบู่” ของมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินพองตัว นำไปสู่การแบ่งชั้นในสังคมต่อไปและช่องว่างที่เพิ่มขึ้นระหว่างภาคเศรษฐกิจ “จริง” และ “เสมือน” เป็นการคุกคามที่แท้จริงและเต็มไปด้วยการกระทำที่ร้ายแรงและคาดเดาไม่ได้การพัฒนาเศรษฐกิจล่าสุดจะขึ้นอยู่กับแรงจูงใจทางการคลังและงบประมาณของรัฐบาลและธนาคารกลางจะมีบทบาทสำคัญ

การเพิ่มบทบาทของรัฐในด้านเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติจำเป็นต้องมีความรับผิดชอบที่มากขึ้น การปฏิสัมพันธ์ระหว่างรัฐอย่างใกล้ชิดด้านสภาพแวดล้อมที่สะดวกสบายสำหรับชีวิต ความมั่นใจในรายได้ การศึกษาที่มีคุณภาพและการรักษาพยาบาลซึ่งรัฐที่ทำงานอย่างใกล้ชิดกลายเป็นผู้ดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจโลก การจัดทำมาตรการพิเศษเพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันก็มีความสำคัญเช่นกันที่น่าสังเกตของการระบาดใหญ่คือหลายบริษัทต้องการย่อท้วงใช้อุปทานและเลือกกระหว่างประสิทธิภาพและความพร้อมใช้งาน (เสถียรภาพ) ของงาน การแทรกแซง

โดยรัฐบาลในสภาวะการประกอบกิจการของอุตสาหกรรมเชิงกลยุทธ์ ตลอดจนสถาบันการเงินที่มีความสำคัญอย่างเป็นระบบจะขยายตัว ถ้าไรจะลดลง แต่เศรษฐกิจจะมีเสถียรภาพมากขึ้น[16] แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงในห่วงโซ่อุปทานทั่วโลกหลังการระบาดใหญ่ของไวรัสโคโรนาการผลิตภาคอุตสาหกรรมในเยอรมนีลดลง 1.3% ในไตรมาสที่สองเมื่อเทียบกับไตรมาศก่อนหน้า (โดยลดลงทุกเดือน) ส่วนใหญ่เกิดจากการขาดแคลนโลหะ พลาสติก ชิป และส่วนประกอบอื่น ๆ ทำให้เกิดปัญหาอุปทานขนาดใหญ่จะยังคงอยู่จนถึงปีหน้าการเพิ่มขึ้นของราคาผู้บริโภคราคาผู้บริโภคอันเป็นผลมาจากอุปสงค์สูง การขาดแคลนอุปทาน นอกจากนี้ปัญหาห่วงโซ่อุปทานและการขาดแคลนแรงงานกำลังกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจและเพิ่มต้นทุนให้กับบริษัท เมื่ออุปสงค์แข็งแกร่งอุปทาน ไม่เพียงแต่จะนำไปสู่อัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้น แต่ยังสูญเสียโอกาสในการเติบโตด้วย[17] การกีดกันเอาชีวิตรอดของประเทศในช่วงของการต่อสู้กับสงครามไวรัสสั่นคลอนกลายเป็นสภาวะในสถานการณ์ฉุกเฉินที่ลดความสามารถในการใช้ชีวิตของผู้คนซึ่งเรียกร้องให้รัฐทำหน้าที่ของรัฐที่แตกต่างจากวิกฤติเศรษฐกิจทั่วไป

ภาพที่ 2 แสดงสัดส่วนของบริษัทใน EC ที่ขาดแคลนวัสดุและเครื่องมือทำให้ยับยั้งการผลิต% [17]

กล่าวคือความแตกต่างระหว่างวิกฤติปี 2020 กับวิกฤติปี 2008 คือ วิกฤติครั้งนี้หน่วยงานของรัฐเข้าควบคุมกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุด ไม่ใช่แค่ภาคการเงิน ในเดือนเมษายน Emmanuel Macron ประธานาธิบดีฝรั่งเศสพูดอย่างชัดเจนในประเด็นนี้ว่า “เราได้ดำเนินการให้รัฐวิสาหกิจเป็นของรัฐเพื่อรักษาค่าจ้าง เราได้ซื้อกำไรขาดทุนของบริษัทเกือบทั้งหมดชั่วคราว การว่างงานบางส่วนเป็นผลมาจากการทำให้รัฐวิสาหกิจเป็นของรัฐ เพื่อให้การด้าประกันและความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกองทุนเยอรมัน 5 หมื่นล้านเหรียญ หรือกองทุนฝรั่งเศส 2 หมื่นล้านเหรียญ จะขึ้นอยู่กับสัญชาติของบัญชีการดำเนินงานของผู้ประกอบการ” [18] ตรงนี้เห็นได้ว่าภาครัฐได้ยกเลิกการสอดส่องติดตามอัตราการแลกเปลี่ยนมูลค่าแรงงานในตลาดแรงงานรับจ้างไม่ต้องอาศัยนายจ้างเป็นตัวกลางระหว่างตนเองและวัตถุดิบสำหรับการดำเนินพื้นฐานของชีวิตอีกต่อไป การชำระเงินจะจ่ายให้กับทุกคนโดยตรงและไม่เกี่ยวข้องกับมูลค่าแลกเปลี่ยนที่แรงงานสร้างขึ้นแต่การจ่ายเงินจะเหมือนกันสำหรับทุกคนเพื่อให้สามารถมีชีวิตอยู่รอดไปได้บนพื้นฐานที่แรงงานสมควรจะมีชีวิตอยู่ได้เพียงเพราะยังต้องมีชีวิตอยู่ หรือขึ้นอยู่กับประโยชน์ของงาน กระทรวงแรงงานของฝรั่งเศสสนับสนุนให้ลดค่าจ้างผ่านข้อตกลงในระดับบริษัท โดยที่บริษัทต่างๆ ร่วมกันตกลงที่จะจ่ายค่าจ้างให้ต่ำลงทั่วทั้งอุตสาหกรรม ในเวลาเดียวกัน “กูรู” ใน

รัฐบาลซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการรายงานทางการเงิน กำลังแบกภาระหนี้สิน ของหน่วยงาน คุ้มครองทางสังคมถึงขีดสูงสุด จากนั้นกฎกติกาเกี่ยวกับความไม่มั่นคงหรือแม้กระทั่งการ ล้มละลายของอุตสาหกรรมบริการแบบฟรี เป็นผลให้ค่าจ้างแรงงานทั้งหมดกลายเป็นการบริการฟรี [4] เพื่อหลีกเลี่ยงการล้มละลาย ตะวันตกจึงหยุดใช้ระบบทุนนิยมชั่วคราว ใช้ระบบการสนับสนุนและ เป็นค่าใช้จ่ายของรัฐ และสิ่งที่น่าสนใจที่สุดคือนายทุนทั้งในฝรั่งเศส เช่นเดียวกับในสหรัฐฯ และแม้แต่ ในเยอรมนี ต่างเรียกร้องการสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม

จากตรงนี้หน้าภาครัฐจะเพิ่มขึ้นอย่างไม่ต้องสงสัย แต่หากไม่มีแรงจูงใจที่ดีพอสำหรับ เศรษฐกิจจากรัฐ เนื่องจากรัฐจะมีรายรับภาษีน้อยลง หนี้ที่เพิ่มขึ้นหมายความว่าหนี้มันไม่ได้เกี่ยวกับ ปัญหาทางเศรษฐกิจชั่วคราวที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงสินทรัพย์สภาพคล่อง แต่เกี่ยวกับการ ล้มละลายเชิงโครงสร้าง นั่นคือการไม่สามารถชำระหนี้ได้ ทรัพยากรที่จำเป็นในการชดเชยเงินกองทุน สาธารณะที่ได้รับจากบริษัทต่าง ๆ จากรัฐหรือธนาคารกลางนั้นมีอยู่มากมายจนหนี้จะคงค้างเป็น เวลาหลายปี ระบบนี้จะสะท้อนให้เห็นในรายได้และขาดทุน หรือในงบแสดงฐานะการเงิน ซึ่งจะมี ผลกระทบที่เลวร้ายมาก[19] ระบบการเงินที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ทำให้ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำอาจ เริ่มต้นใหม่อีกครั้งซึ่งไม่เกี่ยวกับว่าจะมีไวรัสโคโรนาในอนาคตหรือไม่ เพื่อให้มาตรการทางการคลัง ได้ผลต้องมาพร้อมกับกลยุทธ์เพื่อควบคุมการแพร่กระจายของไวรัสโคโรนา หากไม่สามารถเอาชนะ ไวรัสได้ความเชื่อมั่นของนักลงทุนภาคเอกชนและประชาชนทั่วไปจะยังคงถูกกดดัน การเติบโตของโลก จะมีความผันผวนอย่างมากในอนาคต ผลของนโยบายนี้คือการเพิ่มขึ้นของหนี้ ภาวะตกรุ่นบ่าของ บริษัทและรัฐ นอกจากนี้ ปริมาณเงินที่เพิ่มขึ้นในความเสี่ยงจากการหมุนเวียนจะกลายเป็นอัตราเงิน เพื่อที่พุ่งสูงขึ้น การพัฒนาต่อไปของเศรษฐกิจโลกจะขึ้นอยู่กับแรงจูงใจด้านงบประมาณเป็นส่วน ใหญ่

การกระตุ้นผ่านงบประมาณอย่างเดียวยังไม่สามารถจัดการปัญหาได้เนื่องจากสภาวะการ แพร่ระบาดของไวรัสเป็นเหมือนสงคราม งานการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันสาธารณะอย่างเด็ดเดี่ยวและ เป็นไปอย่างกว้างขวางเพื่อระงับการแพร่กระจายของการติดเชื้อ การรักษาย้ายถ่ายเท และป้องกันไม่ให้ เกิดความตื่นตระหนกสำหรับวิธีการเร่งออกจากวิกฤติเชิงระบบจึงเป็นเรื่องที่เร่งด่วนในขั้นตอนแรก รูปแบบการเปลี่ยนผ่านถูกนำมาใช้ในรูปแบบของ “เศรษฐกิจแบบระดมสรรพกำลัง” ซึ่งรัฐมีการ ระดมคนและทรัพยากรจำเป็นต้องจัดสรรทรัพยากรทางการเงินจากส่วนกลางเพื่อให้บริการและ สนับสนุนการผลิตแบบระดมพลและปริมาณสำรองของรัฐ นอกเหนือจากการระดมพลภายใน ตนเองแล้วการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญยังเกิดขึ้นในการจัดการกระบวนการทางเศรษฐกิจที่แท้จริงเพื่อ เอาชนะวิกฤติที่มีอยู่หรือเพื่อแก้ปัญหาเชิงกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการกำหนดขึ้นในบริษัทของ มาตรการลือกดาวน์ช่วยให้อุตสาหกรรมมั่นใจได้ว่าการใช้ทรัพยากรการผลิตที่มีอยู่อย่างเต็มที่ ถ้าประเทศที่จะ ประสบผลร้ายตามมา สงคราม เจตจำนงของประชาชนระดมกำลังเพื่อการฟื้นฟู ตัวอย่างที่ดีที่สุด โปรแกรมต่อต้านวิกฤติเป็นระบบซึ่งมีลักษณะการเคลื่อนไหวที่ชัดเจน[20] การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ เชิงกลยุทธ์สำหรับการออกแบบระดมสรรพกำลังควรดำเนินการโดย ตัวแทนที่มีความสามารถ เริ่ม ทำงานเกี่ยวกับการก่อตัวของธนาคารข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานะของสุขภาพคนงาน เศรษฐกิจ ประเทศและการประกันทรัพยากรสำหรับในเดือนไซของการพัฒนาแบบระดมสรรพกำลังมุ่งเน้นไปที่ การดำเนินการตามเป้าหมายฉุกเฉินเป็นหลัก “มุ่งเน้นความสำเร็จโดยใช้ทรัพยากรเครื่องมือฉุกเฉิน และแบบฟอร์มองค์กรฉุกเฉินเราจะเรียกการพัฒนาประเภทระดมสรรพกำลัง”[21]การระดมสรรพ กำลังเป็นเพียงยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจของรัฐ เมื่อต้องดำเนินการตามหลักเศรษฐกิจที่จำเป็น ทั้งหมดเนื่องจากเสรีภาพทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการไม่สามารถดำเนินการได้ ซึ่งมักเกิดขึ้น

ในช่วงที่เกิดภัยพิบัติระดับชาติ เช่น สงคราม วิกฤติเศรษฐกิจ การอดอาหารประท้วง โรคระบาด และอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม “จากประสบการณ์ของรัสเซียแสดงให้เห็นว่าการระดมเศรษฐกิจกลยุทธ์นี้ได้ผลมากเพื่อเอาชนะความล่าช้าทางเศรษฐกิจขจัดความไม่สมดุลในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ การกระตุ้นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญเชิงกลยุทธ์ ” [22,p.9-10]

คุณลักษณะหลักของเศรษฐกิจแบบนี้คือทำงานได้อย่างสมบูรณ์โดยไม่คำนึงถึงเกณฑ์ของความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจและประสิทธิภาพ ข้อกำหนดบังคับที่นี้คือระยะเวลาของการดำเนินการและความสำเร็จอย่างไม่มีเงื่อนไขของเป้าหมาย หรือหมายถึงการใช้เครื่องมือและกลไกการทำงานที่ถูกสร้างขึ้นภายใต้อิทธิพลของปัจจัยที่ไม่ใช่เศรษฐกิจมากกว่าความเหมาะสมและเหตุผลด้าน “เศรษฐกิจ” ขอบเขตของการกระทำของสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจและดัชนีโยกในการทำงานนั้นมีข้อจำกัดและไม่มิตบทบาทชี้ขาด” [21,p.88-89] นอกจากนี้ยังสามารถดำเนินการได้ในเงื่อนไขในการรักษาประชาธิปไตยทางการเมืองและความสัมพันธ์ทางตลาด การเปลี่ยนผ่านไปสู่อุตสาหกรรมสรรพกำลังเห็นได้ชัดว่าดำเนินนโยบายของรัฐบาลตามแผนซึ่งมุ่งเป้าไปที่การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งหมดเพื่อเอาชนะวิกฤติที่มีอยู่แล้วในประเทศซึ่งรัฐมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจของประเทศ

ในสถานการณ์การระบาดใหญ่ของไวรัสโคโรนาเข้าสู่แทรกแซงเพื่อปกป้องส่วนต่าง ๆ ของเศรษฐกิจที่จำเป็นต่อชีวิตเช่นให้ส่วนลดราคาสำหรับอาหารที่เพิ่มภูมิคุ้มกัน การแนะนำระบบโภชนาการและการพักผ่อนแบบพิเศษ การจัดหาพลังงานและที่อยู่อาศัยเพื่อให้สภาพความเป็นอยู่ขั้นพื้นฐานดำเนินไปได้แม้ว่าจะขาดกำลังซื้อในตลาดเนื่องจากผู้คนที่ห้ามทำงาน รัฐจะประกันเครื่องมืออุปกรณ์พื้นฐานในการปกป้องตนเองจากไวรัสโคโรนาและจัดหาที่อยู่ให้ฟรี รับรองการฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่ง รวมถึงการวินิจฉัยโดยสมัครใจอย่างต่อเนื่องในสถานบำบัดพิเศษของผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีในที่สุดก็ช่วยให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงสินค้าที่หลากหลายทั้งสินค้าพื้นฐานและสินค้าอุปโภคบริโภคได้ ๆ ที่เราสามารถผลิตได้ด้วยกำลังแรงงานที่ลดลงและยับยั้งการแพร่กระจายของการติดเชื้อ

องค์ประกอบที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดของเศรษฐกิจระดมสรรพกำลังอย่างกรณีจีนในช่วงวิกฤติไวรัสโคโรนา ได้แก่

ประการแรกการจัดหาอาหาร เพราะเป็นสิ่งแรกที่เจ้าของร้านและเจ้าของคลังสินค้าจะทำคือขึ้นราคา จีนไม่มีความตื่นตระหนกเกี่ยวกับการขาดอาหารในร้านค้า รัฐควบคุมทั้งร้านค้าและการจัดส่งของออนไลน์ ซึ่งเป็นที่นิยมอย่างมากในจีน

ประการที่สอง จีนควบคุมการเพิ่มขึ้นของราคาการผลิตวัสดุหลายประเภท อย่างเช่น ทาง การแพทย์ หน้ากากชนิดเดียวกับที่ผลิตในสถานประกอบการเอกชน และยังเพิ่มการผลิตสินค้าที่จำเป็น ไม่ใช่เพราะผู้บริโภคมากขึ้น แต่เพื่อไม่ให้ตื่นตระหนก หากต้องการซื้อผลิตภัณฑ์เพิ่มเติมหรือไม่? ไม่มีปัญหา เก็บไว้กับตัว สิ่งสำคัญคือไม่มีความตื่นตระหนก สิ่งนี้ทำได้โดยเสียค่าใช้จ่ายตามคำสั่งของหน่วยงานท้องถิ่น เช่นเดียวกับข้อตกลงระหว่างหน่วยงานและผู้ประกอบการเอกชนเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ฝ่ายหลังจะได้รับในกรณีที่มีการผลิตเพิ่มขึ้น[23]

ประการที่สามองค์ประกอบที่มีประสิทธิภาพสูงสุดของการระดมสรรพกำลังเพิ่มขึ้นในการผลิตอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล และสิ่งจำเป็นพื้นฐานสำหรับพลเมืองและแจกจ่ายให้ประชาชนเป็นการช่วยเหลือโดยรัฐให้ฟรีตามระเบียบทำคำสั่งของหน่วยงานท้องถิ่นเช่นเดียวกับข้อตกลงระหว่างหน่วยงานและผู้ประกอบการเอกชนเกี่ยวกับอะไรหลังจะได้รับสิทธิพิเศษในกรณีที่มีการผลิตเพิ่มขึ้น

[24]

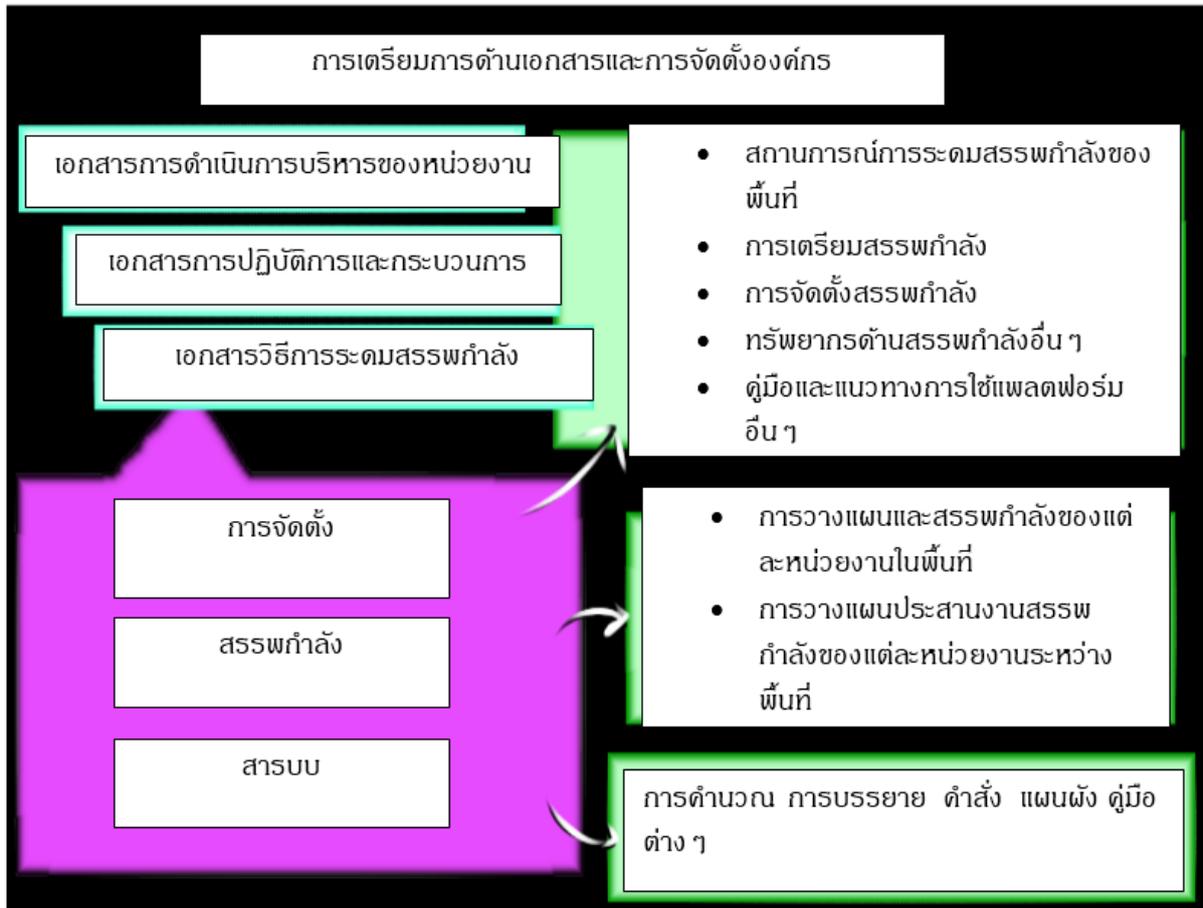
ประการที่สี่รัฐได้เปิดตัวและเร่งการกระตุ้นระบบบริการออนไลน์ จีนได้ขยายแพลตฟอร์มออนไลน์ของรัฐบาลอย่างมีนัยสำคัญซึ่งสามารถเชื่อมต่อกับซัพพลายเออร์ได้ อย่างเช่น หากในภูมิภาคหนึ่งมีส่วนประกอบหรือชิ้นส่วนอะไหล่ไม่เพียงพอสำหรับการผลิต ผู้บริโภคจะพบผ่านแพลตฟอร์มนี้[25]

ประการที่ห้าทางการจีนให้สวัสดิการการว่างงานชดเชยค่าที่อยู่อาศัยรายเดือนสำหรับผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในบ้านพักของภาครัฐยังไม่ต้องเสียภาษีเงินได้เวซกันท์และยาที่ซื้อโดยการโอนเงินผ่านธนาคารเพื่อออกให้แก่พนักงานในสถาบันและองค์กรสาธารณะนำอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ต่ำ บริษัทขนส่งและจัดส่งที่รับประกันการส่งมอบสินค้าสำคัญให้กับประชาชนได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม การลดหย่อนภาษีสำหรับบริษัทขนส่งและการท่องเที่ยว ตลอดจนโรงแรมและร้านอาหารที่ขาดทุนจำนวนมาก[26]

ประการที่หกการควบคุมราคาและใช้มาตรการบีบบังคับในการใช้ทรัพยากรเชิงกลยุทธ์ ในเวลาเดียวกัน ทั่วโลกตลาดยังคงดำเนินการที่นั่น เพื่อแบ่งเบาภาระทางการเงินของวิสาหกิจได้ตัดสินใจที่จะลดหรือยกเลิกเงินสมทบของนายจ้างในกองทุนบำเหน็จบำนาญ เช่นเดียวกับเงินสมทบโครงการประกันสำหรับผู้ว่างงานและจากอุบัติเหตุทางอุตสาหกรรม หน่วยงานท้องถิ่นกำลังดำเนินการตามมาตรการตามสถานการณ์ในภูมิภาคเพื่อสนับสนุนธุรกิจในพื้นที่ในช่วงที่มีการระบาด

มาตรการเหล่านี้มีผลตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงกรกฎาคม 2020 เพื่อเป็นการสนับสนุน SMEs ด้วย การปรับฐานเงินสมทบประกันสังคมรายการตัดบัญชี การปรับอัตราเงินสมทบของนายจ้างสำหรับแผนประกันสังคมบางแผนการขยายเงินสมทบประกันสังคมของนายจ้างการผ่อนปรนข้อจำกัดในการสมัครรับผลประโยชน์ประกันการว่างงาน [24]

อย่างไรก็ตามมาตรการทั้งหมดเหล่านี้เกิดขึ้นได้ด้วยความพร้อมของจีนสำหรับสถานการณ์ดังกล่าว ความพร้อมใช้งานของต้นแบบที่สร้างไว้แล้วสำหรับแพลตฟอร์มออนไลน์ ข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่พัฒนาแล้ว เป็นต้นเพราะแพลตฟอร์มทั้งหมดเหล่านี้ในประเทศจีนมีความพร้อมล่วงหน้าหรืออย่างเช่นเรื่องราวที่มีชื่อเสียงของการสร้างโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในหนึ่งสัปดาห์และอีกแห่งหนึ่งในสิบวัน สถานประกอบการที่สร้างบล็อกสำหรับโรงพยาบาลเหล่านี้เป็นของเอกชน ยิ่งกว่านั้นเทคโนโลยีทั้งหมดก็พร้อมล่วงหน้า อย่างเช่น ธุรกิจเหล่านี้เคยผลิตบล็อกสำหรับห้องพักในโรงแรม พวกเขาพิมพ์บล็อก 3 มิติแล้วประกอบเข้าด้วยกันทันที และรัฐก็รู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีเหล่านี้ จึงนำมาตรการมากระตุ้น เป็นผลให้โรงพยาบาลถูกสร้างขึ้นอย่างรวดเร็ว[23] จีนเปลี่ยนมาใช้ระบบการจัดการและควบคุมทรัพยากรทั้งหมดอย่างการจัดการจัดส่งถึงบ้านเป็นวิธีที่มีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ ในการซื้ออาหารและสินค้าที่เน่าเสียง่ายอื่น ๆ แต่ก็อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในวงกว้างและในระยะยาว เนื่องจากความสูญเสียที่เกิดจากวิกฤติ COVID-19 ร้านอาหาร 75% ได้ปิดตัวลง

ภาพที่ 3 การเตรียมการด้านเอกสารจัดตั้งการทำงานของเศรษฐกิจระดมสรรพกำลัง

ดังนั้นจึงอาจมีความจำเป็นในการจัดตั้งการกระจายอาหารและสินค้าอื่น ๆ แบบรวมศูนย์ในเมืองที่ใหญ่ แม้ว่าสถานประกอบการยังคงอยู่ในมือของเจ้าของเอกชนอย่างเป็นทางการ ซึ่งรวมถึงการกระจายผลิตภัณฑ์ ปริมาณการผลิต และการจัดสรรเงินทุน นั่นคือรัฐได้วางเศรษฐกิจทั้งหมดไว้ภายใต้การควบคุมทั้งหมด เศรษฐกิจแบบนี้เกี่ยวกับการระดมผู้คนเครื่องมือทรัพยากรที่จะต้องประกันปัจจัยที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตช่วงภาวะฉุกเฉิน ซึ่งรัฐต้องทำให้ผู้คนในชาติเชื่อระหว่างการเลือกระหว่างห้องน้ำที่อบอุ่น เฟอร์นิเจอร์ที่สะดวกสบาย กับการมีชีวิตอยู่ของตนเองครอบครัวประเทศและจะมีมาตรฐานการครองชีพเพิ่มขึ้นในอนาคต เศรษฐกิจระดมสรรพกำลังไม่สามารถอยู่ได้นานเพราะจะทำให้เศรษฐกิจเสื่อมโทรมแต่ในระยะ 2-3 ปี และที่สำคัญที่สุดคือไม่ได้เปิดโอกาสให้ธุรกิจส่วนตัวพัฒนาแต่นำมาใช้ได้ผลอย่างดีในช่วงวิกฤติเท่านั้น เห็นได้จากว่าเงินกำลังค่อย ๆ ยกเลิกมาตรการกำกับดูแลที่เข้มงวดและกลับสู่กลไกตลาด

3. ผู้เศรษฐกิจแบบไร้สัมผัสและการจัดการแบบ Real Time

ความต้องการ "รัฐเข้มแข็ง" เพิ่มขึ้นในหลายประเทศ ความเป็นอิสระที่มากขึ้นจากความผันผวนของสภาพแวดล้อมของโลกได้เข้ามา ซึ่งเพิ่มมูลค่าของสกุลเงินประจำชาติ เปิดทางสำหรับการปกป้องและการค้นหาห่วงโซ่อุปทานใหม่ที่น่าเชื่อถือทางการเมืองมากขึ้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสมาดมระดับมหภาคแห่งใหม่ ในการเผชิญหน้าระหว่างผลกำไรกับความน่าเชื่อถือ ความน่าเชื่อถือชนะ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจกำลังกลายเป็นปัจจัยในการสร้างกระบวนการทัศน์ใหม่สำหรับการจัดการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม ทักษะติดต่อเทคโนโลยีดิจิทัลซึ่งเริ่มถูกนำมาใช้อย่างเข้มข้นเพื่อวัตถุประสงค์

ในการต่อต้านการแพร่ระบาดเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงในความต้องการของสังคมที่มีต่อรัฐ "การบังคับแบบดิจิทัล" ช่วยให้หลายคนทำงานต่อไปได้ การศึกษา รักษาการบริโภคและสุขภาพ

ในขณะที่เดียวกันมาตรการฉุกเฉินต่าง ๆ ที่นำมาใช้เพื่อหลีกเลี่ยงการแพร่กระจายของโรคระบาดจะดำเนินต่อไป รับรองความปลอดภัยในชีวิตส่วนตัว การทำให้เป็นรายบุคคลของสิทธิส่วนบุคคลเพิ่มเติมเป็นไปได้โดยการเพิ่มจำนวนระดับชั้นความปลอดภัยในการติดต่อทางสังคมทุกรูปแบบ สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนเปลี่ยนไปทั้งการติดต่อสื่อสารในสำนักงาน เจื่อนไขการทำงาน อีกระการจำลองเสมือนของงาน การจำกัดเสรีภาพ ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นและมาตรฐานการทำงานใหม่เป็นความก้าวหน้าในโครงการของรัฐสำหรับการแปลงเป็นเศรษฐกิจและชีวิตแบบดิจิทัล เช่นเดียวกับมาตรการฉุกเฉินในการสร้างโรงพยาบาลและจัดหาสภาพการทำงานสำหรับแพทย์ ถือเป็นความก้าวหน้าด้านการแพทย์ ซึ่งผลลัพธ์จะยังคงอยู่หลังการระบาดใหญ่ และจะช่วยปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนและความสามารถและรับผิดชอบต่อคุณภาพชีวิตของผู้คน ระบบของกฎระเบียบของรัฐกำลังถูกนำมาใช้ เพิ่มระดับการมีส่วนร่วมของรัฐตามสัดส่วน ขึ้นอยู่กับโอกาสที่จำกัดของกลุ่มประชากรที่เปราะบาง ความต้องการ "สุขอนามัยทางสังคม / การเว้นระยะห่าง" ซึ่งปรากฏก่อนเกิดการระบาดใหญ่เป็นเวลานาน เป็นอาการของการเปลี่ยนระบบสิทธิมนุษยชนอย่างต่อเนื่องไปด้วย ตอนข้างชัดเจนว่าหลังจากเกิดโรคระบาดไวรัสโคโรน่า กฎระเบียบสาธารณสุขจำกัดและแทนที่การแข่งขันในตลาดเสรีขอบเขตของการแข่งขันแบบทุนนิยม แดบลง เกินกว่าที่สังคมตระหนักถึงความสนใจเชิงบรรทัดฐานในสินค้าจำนวนมากขึ้น โดยกำหนดกฎหมายว่าด้วยระยะเวลาของวันทำงาน การปฏิบัติตามตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ราคาสำหรับความจำเป็นพื้นฐานและอื่น ๆ บนพื้นฐานที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์ ในขณะที่เดียวกันการประกันการเข้าถึงผลประโยชน์เหล่านี้ยิ่งเท่าเทียมกันสำหรับพลเมืองทุกคนซึ่งต้องอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ที่สำคัญได้อย่างรวดเร็ว และปรับปรุงประสิทธิภาพของพนักงานที่ทำงานนอกสถานที่หรือทางไกลทำให้เกิดการก่อตัวของเศรษฐกิจการติดต่อเชื่อมโยงกับการเพิ่มจำนวนของตัวแทนทางเศรษฐกิจและการเพิ่มจำนวนการติดต่อระหว่างกัน เช่นเดียวกับหน่วยงานภายนอกอื่น ๆ ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจะเห็นแนวความคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ไร้สัมพัสมิแนวมที่ขยายตัวขึ้น พร้อมกับการใช้ระบบวินิจฉัยอัตโนมัติโดยใช้อากาศยานไร้คนขับ การให้คำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญจากระยะไกล การฝึกอบรมโดยใช้เทคโนโลยีเสมือนจริง การติดต่อระหว่างบุคคลจะลดลงในทุกด้านของชีวิต การศึกษาต้องอาศัยการสอนเป็นหลัก แต่เป็นไปได้ไม่ที่จะรักษาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในทุกระดับผ่านการติดต่อทางดิจิทัล เมื่อสอนในห้องเรียน การตอบสนองในห้องเรียนและภาษาจะแจ้งให้ครูทราบว่าเขาสื่อสารความรู้ได้ดีเพียงใด ไม่เพียงแต่กับนักเรียนแต่ละคน แต่กับทั้งชั้นเรียนด้วยจะมีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลน้อยลงและการติดต่อทางดิจิทัลในชีวิตสาธารณะมากขึ้น นอกจากนั้นการว่างงานในสำนักงาน ส่วนที่เป็นระบบอัตโนมัติที่สุดคือการวิเคราะห์ทรัพยากรบุคคล การสื่อสาร การประเมินบุคลากร การฝึกอบรมและการพัฒนา ในระดับที่น้อยกว่านั้น การปรับบุคลากรเป็นไปได้โดยอัตโนมัติในบริษัท[27] การสื่อสารรูปแบบใหม่บนฐานเทคโนโลยีใหม่ได้เปลี่ยนจากรูปแบบธุรกิจที่กระจุกกระจายไปเป็นเครือข่ายเดียวของบริษัทขนาดใหญ่และขนาดเล็กที่เชื่อมต่อกันด้วยอินเทอร์เน็ต ปฏิสัมพันธ์ในด้านเทคโนโลยี การควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ และการวางแผนการทำงานถ้าเราพิจารณาสังคมว่า "วิกฤติจะมากหรือน้อยก็สร้างสิ่งใหม่ พื้นฐานวัสดุสำหรับรอบการหมุนเวียนต่อไปนี้เป็น อนาคตของเศรษฐกิจและเวลาของวงจรถัดไปนั้นขึ้นอยู่กับว่าอุปกรณ์และเทคโนโลยีชนิดใดมาแทนที่อุปกรณ์ที่ล้าสมัย และจะสามารถให้การเติบโตทางเศรษฐกิจได้กี่ปี สิ่งสำคัญที่ต้องสังเกตอีกประการหนึ่งคือระยะวิกฤติก่อให้เกิดการบังคับปรับตัวของการผลิตทุน

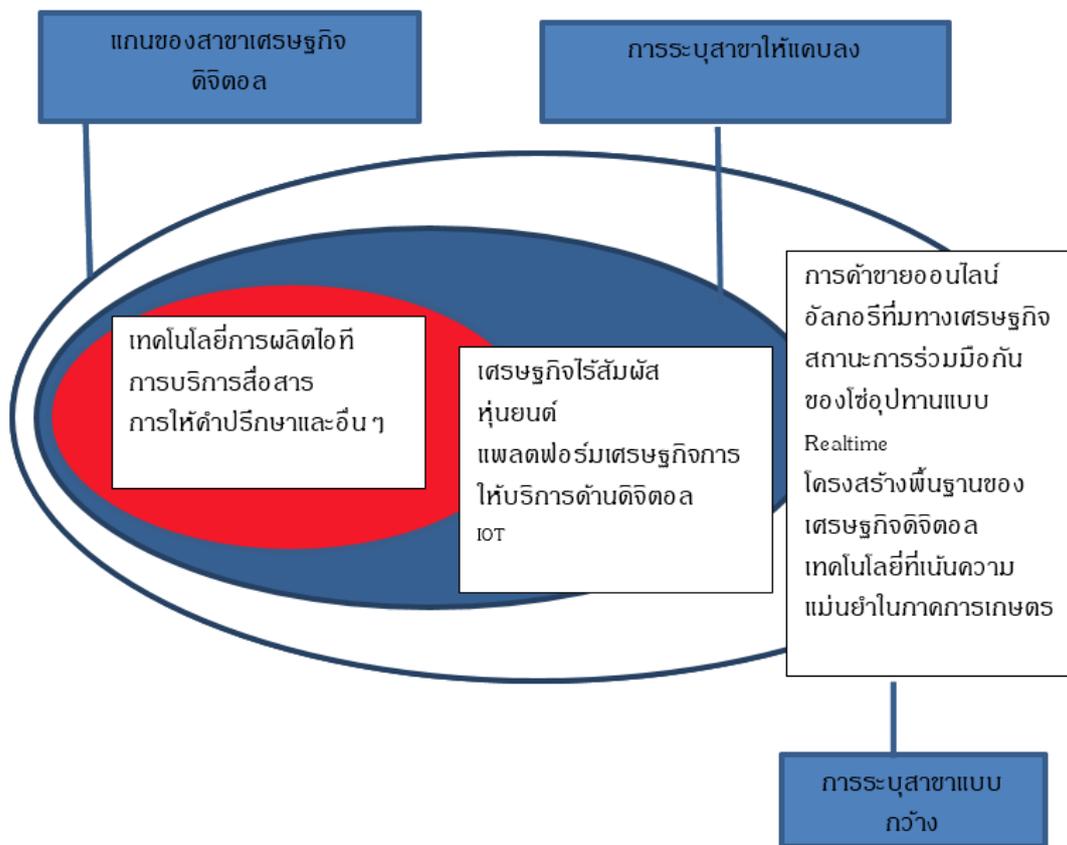
นิยมให้เข้ากับสภาพเทคโนโลยีและผู้บริโภคใหม่รอบถัดไป”[28] การปิดพื้นที่สาธารณะและมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคมทำให้นักชื้อเลือกซื้ออุปกรณ์ป้องกันที่จำเป็นทางออนไลน์ ได้เปลี่ยนผ่านไปสู่อุตสาหกรรมแบบไร้สัมผัสมากยิ่งขึ้นอย่างการชำระเงินด้วยบัตร สมาร์ทโฟน แกดเจ็ต หรือการซื้อโดยไม่ต้องไปที่ร้านค้าจริง แต่ยังคงรวมถึงเทคโนโลยีทางการเงินและเทคโนโลยีอื่น ๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการลดการสัมผัสและการติดต่อ ทำให้การใช้ช่องทางการสื่อสารเสมือนจริงเกิดการยอมรับอย่างแพร่หลายซึ่งเกิดจากการระบาดใหญ่ของไวรัสโคโรนาทำให้เกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็วของบริษัทบางบริษัทอย่างเช่น การใช้ TikTok แอปสำหรับสร้างและดูวิดีโอสั้นที่ ByteDance เป็นเจ้าของในปีกึ่งได้กลายเป็นปรากฏการณ์ครั้งใหญ่บนโซเชียลมีเดียในช่วงที่มีการเว้นระยะห่างทางสังคม[29]บังคับให้บริษัทต่าง ๆ เปลี่ยนเกณฑ์มาตรฐานจากร้านค้าจริงเป็นการซื้อปิ้งออนไลน์ และทำให้ความต้องการสินค้าเพิ่มขึ้น ขนาดของการเปลี่ยนแปลงห่วงโซ่อุปทานที่จำเป็นนั้นไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน และดูเหมือนจะเป็นไปไม่ได้สำหรับหลาย ๆ บริษัท

การใช้หุ่นยนต์ลดจำนวนการติดต่อทางสังคมซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงของการติดเชื้อ ในสหรัฐฯ เครื่องขายค้าปลีกเริ่มใช้หุ่นยนต์อย่างแข็งขันในการทำความสะดวกสถานที่และคลังสินค้า ในขณะที่พนักงานมีส่วนร่วมในการฆ่าเชื้อและการรับสินค้า การเพิ่มขึ้นของยอดขายออนไลน์ได้เพิ่มความต้องการหุ่นยนต์คัดแยกผลิตภัณฑ์ทำให้การละทิ้งอาชีพต่าง ๆ ในการติดต่อลูกค้าครั้งแรกกับลูกค้าเป็นไปได้ ซึ่งพิสูจน์แล้วว่าปลอดภัยสะดวกสบายสำหรับการดำรงชีวิตโดยระดับคุณภาพชีวิตของประชากรได้ระดับใหม่ ผลของการดำเนินการจะเป็นการเร่งความเร็วของกระบวนการลดเงื่อนไขการยอมรับการจัดการแก้ปัญหาสร้างสภาพแวดล้อมที่สะดวกสบายสำหรับประชาชนทำให้มั่นใจความปลอดภัยในการทำงานของเมือง เมื่อการวางแผนมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการเพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการขั้นสูง การนำเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้ไม่เพียงแต่ให้ผลลัพธ์ในทันที แต่ยังรับประกันความปลอดภัยในการปฏิบัติงานและการได้รับส่วนต่างในขนาด ด้วยทรัพย์สินที่มีค่าที่สุดของความเป็นฝาแฝดดิจิทัล เช่น โรงงานแปรรูป และโรงงานให้ความร้อน เราสามารถจำลองและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโดยไม่ต้องส่งคนงานไปยังพื้นที่อันตรายทำให้สามารถพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงถึงกันซึ่งทำให้กระบวนการผลิตราบรื่นยิ่งขึ้น ได้บีบให้ผู้บริหารบริษัทขนาดใหญ่ใช้กลไกดิจิทัลที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการทางธุรกิจและควบคุมองค์ประกอบใหม่ของระบบการผลิต การจัดทำนาย และการแลกเปลี่ยนสินค้าและการเร่งความเร็วของเทคโนโลยีหุ่นยนต์ที่ถูกกระตุ้นโดยการระบาดใหญ่ [30]

การวิเคราะห์เชิงคาดการณ์ของกระบวนการจัดการในทุกขั้นตอนของห่วงโซ่อุปทาน ไม่ว่าจะเป็นการแจกจ่ายวัคซีนหรืออุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล จำเป็นที่องค์กรจะต้องใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อเปิดใช้งานระบบดิจิทัลที่หลากหลาย รวมถึงห่วงโซ่อุปทาน การจัดการวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ การควบคุมคุณภาพ การผลิต และอื่น ๆ สื่อสารกันแบบ real time วิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการทำเช่นนี้คือการสตรีมและเทคโนโลยีการจัดการเหตุการณ์ - ซอฟต์แวร์ที่ย้ายข้อมูลอย่างรวดเร็วและแม่นยำ Digital Supply Chain Twin เป็นวิวัฒนาการทางเทคนิคแบบพึ่งพาอาศัยกันที่ทำให้ง่ายต่อการรับข้อมูลแบบเรียลไทม์เกี่ยวกับทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับซัพพลายเชน ฝาแฝดดิจิทัลให้ข้อมูลปัจจุบันโดยสมัครรับข้อมูลสตรีมสดของเหตุการณ์[31] สำคัญของปัญหาและงานหลักของไอทีคือการตรวจสอบความพร้อมของข้อมูลและการสื่อสารทั้งภายในองค์กรและระหว่างคู่ค้าในระบบนิเวศ ตั้งแต่ผู้ค้าปลีกไปจนถึงซัพพลายเออร์ จากคลังสินค้าไปจนถึงสายการขนส่งและทั้งหมดนี้เป็นจริง เวลาถ่ายโอน “เหตุการณ์” ที่เกิดขึ้นพร้อมกันไปยังทุกระบบที่จำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับสถานการณ์จริง แลกเปลี่ยนข้อมูลกับพันธมิตรเพื่อติดตามสถานะการสั่งซื้อแบบ real time แนวทางนี้ช่วยให้

ผู้เข้าร่วมโซ่อุปทานสามารถติดตามเวลาและคุณภาพของการดำเนินการตามคำสั่งซื้อแบบ real time รวบรวมคำติชมจากลูกค้าเมื่อส่งมอบ และปรับปรุงบริการแก่ลูกค้าทั้งหมดนี้สามารถทำได้โดยใช้โซลูชันการติดตามคำสั่งซื้อของ Generix Order Tracking ซึ่งช่วยปรับปรุงการสื่อสารจากซัพพลายเออร์ไปจนถึงการผลิต จากคลังสินค้าถึงลูกค้า - สำหรับการไหลของการขนส่งทั้งในและต่างประเทศหากในกรณีที่ซัพพลายเออร์เกิดความล่าช้า ระบบจะแจ้งลูกค้าและค้นหาซัพพลายเออร์เพิ่มเติมบริษัทต่างๆ กำลังเปลี่ยนไปใช้โซลูชันคลาวด์อย่างแข็งขันเพราะบริษัทชอบแนวคิดพื้นฐานของ SaaS ซึ่งลูกค้าจะจ่ายเฉพาะบริการที่บริษัทใช้นั้น และทำให้กระบวนการโต้ตอบของบริษัทต่างๆ กับลูกค้าเป็นดิจิทัลแบบ real time ให้การติดตามอุปทานแบบ 360 องศา กระบวนการลูกค้าแบบ real time และครอบคลุมกว่า 150 กระบวนการธุรกิจอุตสาหกรรมที่ได้มาตรฐานในด้านโลจิสติกส์ช่วยลดต้นทุนในกระบวนการโลจิสติกส์[32]

ราคาสินค้าที่ใช้ในการแข่งขันกันแตกต่างกันแต่ต่างเดิมแม้ว่าเกิดการเปลี่ยนย่อห่วงโซ่อุปทานให้สั้นลงลดบทบาทโรงงานโลกแต่ก็ทำให้เกิดการต้นทุนสูงขึ้นจากเดิมความปรารถนาที่จะลดต้นทุนของผลิตภัณฑ์กระตุ้นให้บริษัทต่างๆ แสวงหาทางเลือกอื่นสำหรับการจัดหาวัตถุดิบ การผลิตและการจัดจำหน่ายเน้นความเร็วในการเปิดตัวผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ออกสู่ตลาด วงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ค่อยๆ ลดลง ด้วยเหตุนี้ห่วงโซ่อุปทานจึงต้องให้ข้อมูลต้นทุนการผลิต วัสดุที่ใช้ เวลาในการผลิต และบริการโดยทันทีที่ความไม่แน่นอนระดับโลก ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาโลกต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนทางภูมิรัฐศาสตร์ซ้ำแล้วซ้ำเล่า องค์การถูกบังคับให้เฝ้าติดตามการเปลี่ยนแปลงในระบบและกระบวนการ กฎหมาย และข้อกำหนดในการผลิตอย่างต่อเนื่อง ทั้งหมดนี้นำไปสู่ต้นทุนที่สูงขึ้นในห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งเป็นสาเหตุที่บริษัทต่างๆ พยายามลดค่าใช้จ่ายโดยใช้การแก้ปัญหาที่ชาญฉลาดและทันสมัยอย่าง การใช้ TMS ของ Generix ช่วยลดต้นทุนการขนส่งและบรรเทาภาระการบริหารที่เกี่ยวข้อง การประหยัดและผลตอบแทนจากการลงทุนระยะสั้น (ROI) จากการนำ Generix TMS ไปใช้เฉลี่ย 13% ของงบประมาณการขนส่ง การเพิ่มประสิทธิภาพของเส้นทางมากถึง 20% การจัดซื้อแบบรวมศูนย์และการบรรลุด้วยเครื่องจักรและคอนเทนเนอร์อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น 33% ช่วยลดต้นทุนรวมในการจัดการ เทคโนโลยีมีบทบาทอย่างมากในการปรับปรุงความน่าเชื่อถือและเสถียรภาพของห่วงโซ่อุปทาน ด้านสุขภาพความปลอดภัย และการทำความสะอาดที่เข้มงวด เพื่อหลีกเลี่ยงการปิดคลังสินค้าและการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทาน เพื่อกำหนดระยะเวลาที่พนักงานใช้ร่วมกัน และเพื่อให้แน่ใจว่ามีการเว้นระยะห่างทางสังคม สามารถใช้เทคโนโลยี Bluetooth Low Energy ซึ่งรวมเข้ากับอุปกรณ์และโปรแกรมที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้สามารถระบุได้ว่าพนักงานที่ติดเชื้อจากใคร เพื่อแยกผู้ป่วยและดำเนินการฆ่าเชื้อโดยไม่ต้องหยุดงานของบุคลากรทั้งหมดหรือปิดโรงงาน[33]

ภาพที่ 4. ภาพแสดงระดับเทคโนโลยีดิจิทัลที่ขึ้นกับระดับภาคเศรษฐกิจ

นอกจากนี้ เทคโนโลยียังแสดงให้เห็นว่าสามารถผสานรวมโซลูชันฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ต่าง ๆ เพื่อให้ได้การตรวจสอบกระบวนการในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการรับรองการทำงานของห่วงโซ่อุปทานในสภาพแวดล้อมใหม่ในแง่ของการให้บริการด้านไอที สิ่งนี้กลายเป็นความโปร่งใสระดับที่สูงมาก การปฏิบัติตามข้อกำหนด และความยืดหยุ่น ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของแพลตฟอร์มการให้บริการของ QTS

เศรษฐกิจไร้สัมผัสต้องอาศัยวิศวกรรมเพื่อสร้างสำนักงานโครงสร้างพื้นฐานเป็นรูปแบบพื้นที่เปิดโล่งจะเพิ่มองค์ประกอบป้องกันเพื่อความปลอดภัยและสุขภาพของพนักงาน ในการตกแต่งจะใช้วัสดุทำความสะอาดตัวเองในเปอร์เซ็นต์ที่สูงขึ้น กระจกไร้ระบบฆ่าเชื้อในอากาศ เฟอร์นิเจอร์และพื้นผิวการทำงานจะติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันเพิ่มเติมแบ่งพาร์ติชันและออกแบบเพื่อให้สะดวกและรวดเร็วหากจำเป็นการฆ่าเชื้อ ระบบระบายอากาศและฟอกอากาศจะได้รับการปรับเปลี่ยนและปรับปรุงให้น้ำหนักในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำนักงานที่ทันสมัยจะใช้ในการจัดระบบทางเดินที่ปลอดภัยเข้าไปในห้องทำงาน เนื่องจากต้องการลดการสัมผัสมือจับประตู ปุ่มลิฟต์ และพื้นผิวสัมผัสต่าง ๆ นั่นคือแหล่งเพาะพันธุ์ที่แท้จริงของแบคทีเรียต่าง ๆ ระบบที่มีการจดจำใบหน้าโดยใช้เทคโนโลยี "Face-ID" สำหรับการเปิดประตูและประตูหมอนอัตโนมัติ และลิฟต์สามารถโทรผ่านแอปพลิเคชันมือถือ นี่คือเทคโนโลยีที่ Huawei นำเสนอรวมทั้งเทคโนโลยีไร้สัมผัสในรูปแบบของ "อ่างล้างหน้าอัจฉริยะ" ซึ่งระบบจะตรวจสอบความถูกต้องของขั้นตอนการซักล้างจะเป็นที่ต้องการไม่เพียงแต่ในสำนักงานทั่วไปเท่านั้น แต่ยังรวมถึงบริษัทด้านอาหารด้วยซึ่งได้เพิ่มข้อกำหนดสำหรับการปฏิบัติตามมาตรฐานสุขาภิบาล[34] การพัฒนาระบบและเทคโนโลยีดังกล่าวสามารถนำไปสู่การเกิดขึ้นของอาคารไร้สัมผัสอย่างสมบูรณ์ซึ่งปัญญาประดิษฐ์คุณด้วยคอมพิวเตอร์วิทัศน์จัดการการเข้าถึงและควบคุม

การปฏิบัติตามบรรทัดฐานสุขภาพอย่างเต็มที่ การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพที่ก่อตัวขึ้นในการผลิต ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาอย่างก้าวกระโดดในการพัฒนาพลังงานผลิตและการเติบโตของภาคการผลิต กระบวนการนี้มาพร้อมกับการลงทุนครั้งสำคัญในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเอาชนะวิกฤติ เศรษฐกิจต้องการแรงกระตุ้นในรูปแบบของเทคโนโลยีใหม่ ๆ

นี่เป็นการลอกตราบของการพัฒนาระยะยาวที่ไม่สามารถทวนกลับคืนมาได้ไปสู่สภาพเดิม ก่อนการระบาดใหญ่ได้จากแนวโน้มของการเข้าสู่เศรษฐกิจไร้สัมผัสจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนนโยบาย เศรษฐกิจในระดับมหภาคจากนโยบายการเติบโตเศรษฐกิจแบบยั่งยืนไปสู่การสร้างสภาพความเป็นอยู่ที่ดีคาดหวัง การระบาดใหญ่ของไวรัสโคโรนาได้เน้นย้ำถึงการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นซึ่ง จะเข้าสู่รูปแบบเศรษฐกิจใหม่และการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาสู่เศรษฐกิจแบบไร้สัมผัสมา แก้ปัญหาต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นและความปลอดภัยการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ซึ่งรุนแรงขึ้นจาก ความปั่นป่วนทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการระบาดใหญ่ จะเปลี่ยนองค์ประกอบของ GDP ในขนาดสัดส่วนแบ่งของบริการในระบบเศรษฐกิจจะยังคงเติบโต อย่างไรก็ตามการปรากฏตัวของคนงานในที่ ทำงานในภาคการดำปลีก การบริการ การท่องเที่ยว การศึกษา การดูแลสุขภาพ และภาครัฐ จะลดลงเนื่องจากการแปลงเป็นดิจิทัล ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงอย่างแนวลึกของวิธีการจัดระเบียบและส่งมอบบริการเหล่านี้

สรุป

จากการศึกษาค้นพบว่าเศรษฐกิจตลาดแบบเสรีนิยมใหม่ไม่สามารถใช้หลักการและหน้าที่ ดำเนินการต่อไปเนื่องจากต้นทุนของการผลิตสินค้าขึ้นกับการแทรกแซงของรัฐและอุปสงค์มาจากการชดเชยด้วยแรงจูงใจจากรัฐบาล ซึ่งส่งผลให้บริษัทเอกชนประสบความสูญเสียและหยุดซื้อ วัตถุดิบ บริการ และเทคโนโลยีจะทำให้การใช้จ่ายภาครัฐเพิ่มขึ้นและการขาดดุลเพิ่มขึ้นหากดำเนินการ กระตุ้นทั้งอุปสงค์รวมและอุปทานรวมที่ให้ความสำคัญกับมูลค่าตลาดแบบเสรีมากขึ้นต้องเผชิญกับความเสียหายในปัจจุบันที่เพิ่มขึ้นด้วยเหตุนี้รัฐจะต้องถูกจัดรูปแบบใหม่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เนื่องจาก ภาวะของภาคการเงินไม่สามารถสร้างแรงจูงใจได้อีกต่อไปและทำให้เกิดการด้อยค่าของทุนก่อให้เกิด ความกดดันกับอัตราเงินเฟ้อระยะยาว

การเร่งการผลิตหรือให้การบริการมาจากการตัดสินใจของรัฐในการหยุดกระบวนการทาง ธุรกิจจากการปิดพรมแดนและการล็อกดาวน์ ข้อจำกัดทางกายภาพของการผลิตสินค้าและบริการไม่สามารถชดเชยเงินได้การระบาดใหญ่เป็นการทดสอบเศรษฐกิจตลาดล้มเหลวอย่างชัดเจนในเวลา ต่อมาเนื่องจากห่วงโซ่อุปทานที่สร้างขึ้นนั้นเปราะบางและไม่น่าเชื่อถือความเสี่ยงสูงก่อให้เกิดการขาด แคลนสินค้าที่จำเป็นในช่วงการระบาดและขึ้นกับโรงงานโลก การแบ่งแยกแรงงานระหว่างประเทศที่ สร้างความได้เปรียบไม่มีความจำเป็นอีกต่อไปทำให้เกิดแนวคิดความพอเพียงที่กำหนดไว้สำหรับ รัฐบาลในหลายประเทศต้องมีกลยุทธ์การพึ่งพาตนเองและการสร้างห่วงโซ่การผลิตอย่างระมัดระวัง มากขึ้น ตลาดจะกลับสู่สภาวะปกติเสมอหลังวิกฤติในช่วงเวลาสั้นการเติบโตของการแทรกแซงของ รัฐบาลอาจเพิ่มมากขึ้น และปัญหาความเปราะบางของห่วงโซ่อุปทานโลกการเติบโตเศรษฐกิจจะ เติบโตได้ช้าลงโดยสังคัม

กระตุ้นผ่านงบประมาณอย่างเดียวไม่สามารถจัดการปัญหาได้เนื่องจากสภาวะการแพร่ ระบาดของไวรัสเป็นเสมือนสงครามงานการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันสาธารณสุขอย่างเด็ดเดี่ยวและเป็นไป อย่างกว้างขวางเพื่อระงับการแพร่กระจายของการติดเชื้อ การรักษาย้ายถ่ายเท และป้องกันไม่ให้เกิด ความตื่นตระหนกสำหรับวิธีการเร่งออกจากวิกฤติเชิงระบบจึงเป็นเรื่องที่เร่งด่วนการประกัน ทรัพยากรที่กำลังแรงงานการผลิตลดลงจึงเรียกร้องให้รัฐเข้าแทรกแซงเพื่อปกป้องส่วนต่าง ๆ ของ

เศรษฐกิจที่จำเป็นต่อชีวิตเช่นให้ส่วนลดราคาสำหรับอาหารที่เพิ่มภูมิคุ้มกัน การแนะนำระบบโภชนาการและการพักผ่อนแบบพิเศษ การจัดหาพลังงานและที่อยู่อาศัยเพื่อให้สภาพความเป็นอยู่ขั้นพื้นฐานดำเนินไปได้แม้ว่าจะขาดกำลังซื้อในตลาดเนื่องจากห้ามผู้คนทำงาน รัฐจะประกันเครื่องมืออุปกรณ์พื้นฐานในการปกป้องตนเองจากไวรัสโคโรนาและจัดหาที่อยู่ฟรี รับรองการฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่ง รวมถึงการวินิจฉัยโดยสมัครใจอย่างต่อเนื่องในสถานบำบัดพิเศษของผู้ที่มีอายุมากกว่า 50 ปีในที่สุดก็ช่วยให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงสินค้าที่หลากหลายทั้งสินค้าพื้นฐานและสินค้าอุปโภคบริโภคใด ๆ อย่างไม่มีการระดมสรรพกำลังเป็นไปได้อย่างต้องอาศัยความพร้อมสำหรับแพลตฟอร์มออนไลน์ ข้อมูลเกี่ยวกับการระดมผู้คนเครื่องมือนโยบายที่จะต้องประกันปัจจัยที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตช่วงภาวะฉุกเฉินซึ่งสามารถนำมาใช้ในระลอกสำหรับการต่อต้านตลาดและการเร่งเข้าสู่เศรษฐกิจแบบใหม่ได้เร็วที่สุด

การระบาดใหญ่ช่วยเร่งการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจไร้สัมผัสและระบบอัตโนมัติในการทำงาน ที่ต้องเปลี่ยนนโยบายเศรษฐกิจในระดับมหภาคจากนโยบายการเติบโตเศรษฐกิจแบบยั่งยืนไปสู่การสร้างสภาพความเป็นอยู่ที่คาดหวัง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ต้องการความเป็นมืออาชีพสูง โดยสามารถสนองตอบต่อข้อมูลอย่างรวดเร็วเพื่อเร่งการตัดสินใจให้ทันที่เพื่อแก้ไขห่วงโซ่อุปทานที่มีความเปราะบางและประกันการปลอดภัยของพนักงานในสถานที่ทำงานทำให้งานระดับกลางจำนวนมากจะหายไป ซึ่งแนวโน้มนี้ดำเนินมาเป็นเวลาสองทศวรรษแล้วที่อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่ำทั่วโลกหลังปีค.ศ.2008-2009 และด้วยเหตุนี้ ค่าจ้างจึงไม่เพิ่มขึ้น และความไม่เท่าเทียมกันของรายได้จึงเพิ่มขึ้นการเปลี่ยนองค์ประกอบของ GDP ในอนาคต ส่วนแบ่งของบริการในระบบเศรษฐกิจจะยังคงเติบโต อย่างไรก็ตาม การปรากฏตัวของแรงงานในที่ทำงานในภาคการค้าปลีก การบริการ การท่องเที่ยว การศึกษา การดูแลสุขภาพ และภาครัฐ จะลดลงเนื่องจากการแปลงเป็นดิจิทัล ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงอย่างแนวลึกของวิธีการจัดระเบียบและส่งมอบบริการเหล่านี้

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนโดยมูลนิธิสวัสดิไทย (หมายเลข 0.00/2563)

References

- [1] “Robots will destroy 20 million jobs Reducing the world labor market in industrial production by 8. 5% ,” *Kommersant*, Jun 26, 2019 [Online] . Available: <https://www.kommersant.ru/doc/4012568> [Accessed Sep.18, 2021]
- [2] “Why after the pandemic the economy will never be the same,” *AURORA* , Mar 06, 2021 [Online]. Available: <https://aurora.network/articles/6-jekonomika/91839-pochemu-posle-pandemii-jekonomika-nikogda-ne-budet-prezhney> [Accessed Sep.18, 2021]
- [3] “Coronavirus: the end of globalism and neoliberalism,” *repost.uz*, Apr 11, 2020 [Online]. Available: <https://repost.uz/globalizm> [Accessed Sep.18, 2021]
- [4] C. Durand, “The second death of neoliberalism,” *versii.com uz* , Aug 1, 2020 [Online]. Available: <https://oko-planet.su/politik/politikday/605856-vtoraya-smert-neoliberalizma.html> [Accessed Aug 17, 2021]

- [5] A. Rodionova , “American billionaires grew rich by \$ 1.8 trillion during the pandemic, Musk earned the most,” *life.ru* ,Aug 25, 2021 [Online].Available: <https://life.ru/p/1430920> [Accessed Sep.18,2021]
- [6] A. Nikitin, “US Billionaires Gained \$ 565 Billion,” *Glance business newspaper*, Jun 4, 2020 [Online].Available: <https://vz.ru/news/2020/6/4/1043294.html> [Accessed Sep.18,2021]
- [7] A.Morozov, A.Porshakov, D. Chernyadyev and K.Yakovleva , “How the coronavirus crisis affected the labor market ,” *ECONS ECONOMIC TALK*, Feb24,2021[Online].Available:<https://econs.online/articles/ekonomika/kak-koronakrizis-povliyal-na-rynok-truda/> [Accessed Sep.22,2021]
- [8] “Treatment debts, shortage of masks and fakes, why the United States suffered the most from the pandemic,” *Daily poster* ,April 13 ,2020 [Online].Available: <https://daily.afisha.ru/relationship/15250-dolgi-za-lechenie-deficit-masok-i-feyki-pochemu-ssha-postradali-ot-pandemii-bolshe-vseh/> [Accessed Sep.22,2021]
- [9] M.Khanov , “Crisis of the “world factory”: why the Chinese authorities are destroying their own giants,” *OPINION*,Sep 23,2021 [Online].Available: https://tass.ru/opinions/12476357?utm_referrer=https%3A%2F%2Fzen.yandex.com[Accessed Sep.25,2021]
- [10]“Socio-economic consequences of the pandemic ,” *smotrim.ru*, Jun.1,2020[Online].Available :<https://smotrim.ru/article/24165481-june-2020>[Accessed Sep.25,2021]
- [11] C. Ziyad, B. Handjiski, J.Schubert and Y. Zouaoui , “The \$ 10 trillion rescue: How governments can deliver impact: Governments have announced the provision of trillions of dollars in crisis relief, but translating that into sustained recovery will not be easy,”*McKinsey &Company* ,June 2020[Online].Available:<http://www.fullertreacymoney.com/general/the-10-trillion-rescue-how-governments-can-deliver-impact->[Accessed Sep.25,2021]
- [12]“What the world will be like after coronavirus: four possible futures ,” *Ekspress-novosti* Mar 31,2020 [Online].Available: <https://news.myseldon.com/ru/> [Accessed Sep.25,2021]
- [13]“The expert explained how the pandemic revealed the imperfection of the market economy,” *IA Regnum*,Jan.15,2021 [Online].Available: https://finance.rambler.ru/economics/45614479/?utm_content=finance_media&utm_medium=read_more&utm_source=copylink [Accessed Sep.25,2021]
- [14] N.Valuk,“ When will the Fed stop the printing press?,” *Expert opinions* ,Apr.30,2021 [Online].Available:<https://journal.tinkoff.ru/news/strategists-about-inflation/>[Accessed Sep.25,2021]
- [15] “Labor income in the world decreased from January to September by \$ 3.5 trillion,”*TASS.RU* , Sep.22, 2020 [Online].Available:<https://tass.ru/ekonomika/9521239/>[Accessed Sep.25,2021]
- [16] E.A. Zvonova , “Transformation of the World Economy and the Pandemic Economy,”*Taxes. LawRight*,4,pp.6- 19,2020[Online].Available: <https://cyberleninka.ru/article/n/transformatsiya-mirovoy-ekonomiki-i-pandemiya>[Accessed Sep.25,2021]
- [17]M.Overchenko,“Underdelivery chains,” *ECONS ECONOMIC TALK*, Sep.21,2021

- [Online].Available: <https://econs.online/articles/opinions/tsepochki-nedopostavok/>[Accessed Sep.25,2021]
- [18] “Rebelión: how the coronavirus killed neoliberalism and what system will replace it,” *InoSMI.ru* ,Jul.30,2020[Online].Available: <https://news.myseldon.com/ru/news/index/235041651> [Accessed Sep.25,2021]
- [19] A. Losev , “Change in the model of capitalism, disintegration, war and revolution: what awaits the world economy,” *.forbes.ru* ,Sep.13, 2019[Online].Available:<https://www.forbes.ru/finansy-i-investicii/383399-smena-modeli-kapitalizma-raspad-voyna-i-revolyuciya-chto-zhdet-mirovuyu>[Accessed Sep.25,2021]
- [20] “A mobilization economy: a path to prosperity or the collapse of Russia? ,” *Round table in the editorial office of the Nezavisimaya Gazeta*, 1999[Online].Available: <http://rusotechestvo.narod.ru/finansy/f49.html>[Accessed Sep.25,2021]
- [21] A. G. Fonotov, *Russia: from a mobilization society to an innovative one*.M:Nauka, 1993.
- [22] Y.P.Bokarev, “Mobilization Economy in Russia and Germany during the First World War. Comparative research experience,” in *Mobilization model of the economy: the historical experience of Russia in the twentieth century*. Chelyabinsk:ooo encyclopedia, 2009,pp.9-22
- [23] “Director of the Institute for the Far East of the Russian Academy of Sciences: “It’s a paradox, but China is recovering faster than the rest of the world,” *realnoevremya.ru*, Mar.29,2020[Online].Available:<https://realnoevremya.ru/articles/170142-aleksey-maslov-o-prichinah-uspehov-knr-v-borbe-s-epidemiye>[Accessed Sep.25,2021]
- [24] The Department of International and Regional Cooperation of the JV RF (2020,May.25)*Country Profile: China’s Experience in Combating COVID-19* [Online].Available: <https://ach.gov.ru/upload/pdf/China%20COVID-19.pdf>[Accessed Sep.25,2021]
- [25] “ Who cares about what: how different countries of the world are fighting the crisis,” *newizv.ru* ,Apr. 01,2020 [Online].Available: <https://newizv.ru/article/general/01-04-2020/kto-vo-chto-gorazd-kak-raznye-strany-mira-boryutsya-s-krizisom>[Accessed Sep.25,2021]
- [26] E. Voronova, “Coronavirus is spreading around the world. How countries help their economy and people ,” *zvzda.ru*, Mar. 17,2020[Online].Available: <https://zvzda.ru> [Accessed Sep.25,2021]
- [27] A.Mikhaylov,V. Fedulov,“The impact of the pandemic COVID-19 on the Russian labor market,”*Moscow Economic Journal* ,no.11 ,pp. 597-604,2020[Online].Available: <https://cyberleninka.ru/article/n/vliyanie-pandemii-covid-19-na-rossiyskiy-rynok-truda>[Accessed Sep.25,2021]
- [28] K.Marks, *Capital V.2*. M: State publishing house for political literature ,1969.
- [29] “Trump demands that TikTok be sold to Americans, threatening to be blocked in the US. Tiktokers against: they say that this is the last island of the free Internet (albeit Chinese),” *Meduza* [Online].Available: <https://meduza.io/feature/2020/08/05/krazha-kitayskoy-tehnologicheskoy-kompanii>[Accessed Sep.25,2021]
- [30] “A new AI-powered network is helping workers displaced by the coronavirus crisis,”*Back to McKinsey Organization Blog*,May,2020 [Online].Available: <https://www.mckinsey.com/business->

functions/organization/our-insights/the-organization-blog/a-new-ai-powered-network-is-helping-workers-displaced-by-the-coronavirus-crisis[Accessed Sep.25,2021]

[31] S.Puri, "Supply Chain Transformation Requires Real-Time Data Movement ," *itweek.ru* ,May 12,2020 [Online].Available: <https://www.itweek.ru/digitalization/article/detail.php?ID=218184>[Accessed Sep.25,2021]

[32] "Generix TMS: traffic management ," *generixgroup* , May 12,2020 [Online].Available: <https://www.generixgroup.com/ru/%D1%80%D0%B5%D1%88%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D1%8F/generix-tms-upravlenie-perevozkami>[Accessed Sep.25,2021]

[33] D. Dombach, "The pandemic has shown that supply chains need to be transparent," *itweek.ru* ,May.21,2021 [Online].Available: <https://www.itweek.ru/mobile/article/detail.php?ID=218339>[Accessed Sep.25,2021]

[34] "Pepsico Tests Artificial Intelligence for Proper Handwashing ," *CNEWS.RU* , May 11,2021 [Online].Available: https://www.cnews.ru/news/line/2021-0511_pepsico_protestirovala_iskusstvennyj[Accessed Sep.25,2021]

Inequalities and COVID-19 crisis. Can we continue in the same way?

Ljiljana Čabrilo Blagojević

ljiljanacabiloblagojevic@yahoo.fr

*PhD student at European Center for Peace and Development (ECPD)
established by the United Nations University for Peace (Belgrade, Serbia)*

ABSTRACT

In a short period of forty years, the world has changed its physiognomy. The rapid economic growth of several Asian countries in the last few decades has significantly contributed to the reduction of global inequality. According to UN data [1] the world's poverty rate has halved since 2000. However, although inequality has diminished on a global scale, there has been an increase in inequality within states themselves and a deterioration in living standards in Western democracies. The middle, and especially the lower middle class of these countries, although among the best positioned groups in the world, was affected by weak economic growth, stagnant incomes, and high polarization in society at the national level. In all of this, the outbreak of the Covid-19 epidemics, initially qualified as a "great equalizer" of world inequalities, has shown that the virus, while not discriminating towards race or gender, deepens pre-existing imbalances in the distribution of world wealth and other inequalities. United Nations, Peace, dignity and equality on a healthy planet.

KEYWORDS: Inequalities, Income, Wealth, Globalization, COVID-19

Received: 1/09/2021

Revised :

Accepted: 24/09/2021

Introduction. The issue of inequality in the distribution of income and wealth has been the subject of many analyses, especially after the great economic crisis of **2008**. In the preparation of this paper, the literature of the authors who studied the causes and levels of inequality was used, through the historical review, as well as the analysis of contemporary trends, and projections of further possible development. As a basis for the study, the literature especially used was: Thomas Piketty – “The Capital in the **21st** Century” [2], Branko Milanovic – “Global Inequality: A New Approach for the Age of Globalization” [3], Gabriel Zucmann – “The Hidden Wealth of Nations – The Scourge of Tax Havens” [4] and other authors, as well as data available in databases of the UN, OECD, IMF, Credit Suisse Global Wealth reports and others.

Studying a period of intense globalization, starting with **1988**, the year that, practically, coincided with the fall of the Berlin Wall, and ending in **2008** – the year of the financial crisis of the Atlantic countries, World Bank economists Milanovic and Lakner [5] came to the conclusion that the level of inequality on a global scale decreased, but has been strengthened at the national level in developed western countries. It is an era in which epochal changes are taking place in the short term – China’s entry with its **1.5** billion inhabitants into the interdependent world market, and then the accession of former communist countries – the Soviet Union and Eastern Europe with **500** million inhabitants. In parallel with these political changes, there is a technological revolution that allows the delocalization of production from industrialized countries and its relocation to distant poor countries, where Western companies could use cheap labour, while maintaining control over production. The winner of globalization thus became the poor and middle class of several Asian countries, primarily China, but also India, Thailand, Vietnam, and Indonesia. In contrast, the middle class of Western countries emerged as a loser in this process. Continuing their research beyond **2008**, Milanovic and Lakner concluded that the overall growth of the middle class at the world level was confirmed, thanks primarily to China’s strong economic growth. During this period, the average income of the Chinese from urban areas doubled, and the income of the rural population increased by **80%**.

On the other hand, the income of the lower middle class of rich countries continued to stagnate, and due to the economic crisis in **2008**, stagnation even spread to the top – to the income of the richest citizens. According to Milanovic, this crisis is wrongly called the world crisis, because it primarily affected the economy of rich countries. Therefore, it would be more correct to call it the crisis of the Atlantic countries. The economy of Asian countries was not weakened, but even strengthened by the crisis, so the world economy was balanced in favour of Asia.

However, despite the fact that, according to the United Nations, more than **700** million people in the world today live below the internationally determined poverty line of PPP (Purchasing Power Parity USD) USD **1.90** per day, the number of millionaires and billionaires is constantly increasing. This exclusive club has grown progressively since the economic crisis, and although it is still made up in the

largest number of US citizens who hold most of the world's wealth, there are more and more citizens of other countries [6]

This world elite is made up of individuals whose common denominator is capital, and since it is transnational, its owners are less and less tied to their own nationality, following capital flows and creating a world oligarchy, positioned above states and soon above the planet itself. Some of them are working on their own space conquest programs [7]. At the same time, the companies they own make a profit from the high exploitation of labour in the ubiquitous uberization, which overwrites some of the basic labour rights and puts workers in permanent competition, both with each other and with new technologies, with their owners being champions of fiscal evasion. Today, the giants of digital technology (GAFA – Google, Apple, Facebook and Amazon) are twice less taxed in Europe than traditional European Union companies, thanks to the technique of fiscal "optimization" and placement of their companies in countries with the lowest tax rate, using the ubiquitous tax match between European countries [8]

In studying the flows of inequality at the global and domestic levels, Milanovic draws on the work of Simon Kuznets [9], p.21]. According to Kuznets, inequalities are weaker in low-income countries, increasing as the country's economy develops, to decrease in high-income countries. Until 1980, Kuznets' hypothesis seemed to be confirmed by the decline of the inequality curve in the developed countries of the West, but since 1980, it has been growing again not only in the United States and Great Britain but also in more egalitarian western countries, such as Sweden or Germany. So, the question of the correctness of this hypothesis has been raised.

On the other hand, Thomas Piketty believes that in the capitalist system the continuous growth of inequality is a normal and inevitable phenomenon and that it can only be slowed down by political action, or wars or natural disasters. Milanovic argues that Kuznets' cycles are driven by a combination of economic and political factors. Over a long period of one hundred and fifty years, during the industrialization of rich countries in Europe and the United States, inequalities grew, reaching their peak in the late 19th and early 20th century, after which there was a mostly continuous decline in inequality over the next 70 – 80 years. After the Great Depression in the United States and World War II, strong trade unions and the political power of the socialist and communist parties opposed politics in favour of the rich, and limited the power of capital. But as soon as these social forces weakened and economic factors became more favourable to capital, (due to a change in technology that favoured new skilled workers, and due to a wide supply of labour because of China's opening and the fall of communism), the situation reversed and developed economies entered in a period of increasing inequality, that is, the second Kuznets wave, which is, according to Milanovic, still ongoing.

Piketty emphasizes the importance of political factors in equalizing inequality. According to him, the two world wars not only conditioned the obligation to increase taxes (taxation of the rich), but also

destroyed property and significantly reduced large fortunes, and therefore, the income from capital, which led to a reduction in inequality.

In addition to the large levelling that took place in Western countries, the second, even more radical, occurred in communist countries, where two basic elements for determining income in market economies, that means the level of education and private property, were excluded. In terms of reducing inequality, this radical equalization was a success. But when it comes to economic growth, innovation and technical progress – no.

The reasons for the rise in inequality in OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development) countries from the 1980s onwards have been widely studied. However, despite persistent concerns about high levels of inequality in western democracies, there is no real voluntarism, either among capital owners or the government, to change the situation. More progressive taxation, which would increase social transfers, strengthen public services, especially education and health, and give a wind in the sails to the middle class of European Union and OECD countries is a distant threat to capital owners, who are increasingly mobile and unrestricted nationally. The research results of Gabriel Zucman according to data for 2017, showed that 8% of the world's wealth was hidden in fiscal paradises. Data for European Union countries were even more alarming – 11%. Despite some lukewarm efforts to get in the way of fiscal evasion, and despite international agreements in this regard, the richest are successfully hiding their wealth, and tax evasion costs the world economy 155 billion euros each year. As for the "fiscal optimization" resorted to by the strongest multinational companies, primarily GAFAM, it takes away about 120 billion euros to the world economy every year, only when it comes to American companies.

Inequalities in income and wealth distribution are the result of several factors

At the beginning of the 19th century, only 20% of world inequalities stemmed from inequalities between nations. The other 80% stemmed from differences within a country – the difference between the poor and the rich. A person's position depended on her class affiliation within a national society, not on the fact whether she was born in America, or China, or Russia. But this changed completely in the next (20th) century: in the middle of the twentieth century, 80% of the world's inequalities depended on the place on the planet where someone was born (or where he lives, in case he emigrated), and only 20% on class affiliation [3]

By the end of the 19th century, Engels noticed the emergence of a "workers' aristocracy" that rose above the rest of the mass of workers [[10], p.14.-15.]. He attributes this change to British exploitation of the colonies. These advantages, however, were very unequally distributed among the workers: the privileged minority appropriated the lion's share, but, from time to time, some remained for the broad masses as well. Thanks to the exploitation of the colonies, the workers in the rich countries had a higher standard of living than most of the inhabitants of the colonies. This led to the creation of

the Third World.

Because the place of birth dramatically determines a person's situation in terms of their income, we could speak of a bonus or a malus, depending on citizenship. 97% of people on the planet live in the place where they were born. If an individual was lucky enough to be born in a rich country, the citizenship bonus is a kind of annuity [11] Therefore, inequalities in the distribution of income at the global level necessarily lead to the migration of the population from the poorer to the richer countries. Those who were less fortunate by birth, try to equalize their chances with the "lucky ones".

Another factor that generates inequality both within and between states is the fact that in all modern capitalist societies, ownership of capital is closely concentrated – in the hands of a small minority. Even that would not be a problem if this minority were not already rich (a capitalist can be poor). Three-quarters of the wealth of the richest 1% is in company shares, and financial bonds, while the poorest have almost no financial assets. For the middle class, housing is still the main form of wealth. In other words, most of the capital is concentrated in the possession of financial assets – they are the pinnacle of capitalism.

Another recent practice, highlighted by Lakner and Atkinson, combines high income from labour and from the capital. This situation creates a different picture of capitalism, seemingly more meritocratic, but which, paradoxically, potentially leads to even greater inequalities [12]. In the new capitalism, rich capitalists and rich workers are the same people. The acceptance of their position in society is aided by the fact that these persons work and that it is difficult to establish which part of the income comes from their work and which is from the property. Criticism of the richest 1%, unlike the old, rentier capitalism, has weakened, as the new capitalists are mostly highly qualified, work hard and have very successful careers. Inequalities then appear mitigated by this aspect of merit, making them harder to attack ideologically and politically, and thus, in a sense, even harder to eradicate.

As an "extension" of this cause of inequality, highly educated and wealthy people are marrying each other or enter other types of family communities. Over the past three decades, homogamy has become a common practice, and according to research conducted by Greenwood et alii, it is one of the main factors in increasing income inequality [13] In addition, the participation of women in the total labour force has increased significantly and almost reached the participation of men. This has changed the social model from patriarchal-hierarchical, in which men brought wages, and women took care of the house, to egalitarian-partnership, between persons who have the same interests and the same cultural and material level. Although this is, of course, a positive social change, it generates inequalities.

A very significant factor in the growth of inequality in rich societies is the growing influence of money on political elections, because of the concentration of economic and political power in the hands of the elite. Campaigns are financed by the rich, the poor cannot afford it, and the rich want their investment back. This led to plutocracy – the concentration of political and economic power in the hands of the rich minority. The question that logically arises is whether democratic capitalism is sustainable in

conditions of high inequality? [3] According to Van der Weide and Milanovic [14] another factor in increasing inequality is the fact that the rich are no longer interested in financing public services because they receive the best possible services from private establishments. The low quality of public health and education has a particularly negative impact on the poor population and reduces its chances for development. Such a plutocratic society faces the dissatisfaction of the poorer sections of the population, which most often takes the form of populism, or nativism, ideologies opposing immigration.

However, neither populism nor plutocracy is compatible with the classical definition of democracy. The question that arises is how much inequality threatens existing democratic systems? In the past few years, the Yellow Vests movement in France and the attack on the Capitol in the United States have pointed to deep fractures in the societies of western democracies, whose middle class is less numerous and economically less strong than thirty years ago. The decline of the middle class, as well as of its assets, is present in almost all OECD countries [15]

The decline of the middle class and the reduction of its purchasing power have a whole series of social and political consequences. Shifting purchasing power from the middle to the rich class changes the existing consumption model: producers turn to the luxury goods and services consumed by the rich. A significant loss for the middle class is a reduction in funds invested in the functioning of public services because the political power of the middle class is not strong enough to force the rich to participate in the financing of public education and health. Instead, the rich prefer to use the funds to strengthen the police, that is, to protect capitalism.

On the other side, by creating a "false conscience" through the media, the middle and poor class are deliberately distracted from their economic interests by prioritizing other topics, social or religious, that often remove them from the struggle to achieve common economic goals. This diversion stems from the consensus of the rich elite, which invests huge amounts of money in politics and the media. One of the ingrained misconceptions – or ingrained false consciousness – is the belief that social mobility is easier than it is. There is a legend in the United States about the "American dream", the belief that anyone, or almost anyone, can succeed in that country. However, subjective perception goes far beyond reality. People with lower incomes tend to overestimate the possibilities of social advancement, which is good for social stability but far from the truth [16] The only way to explain this extreme optimism of the poor is the role that mermaid ideology through the media has played in creating that belief.

COVID-19, the great equalizer?

The pandemic struck a world that was already a confluence of great inequalities. As the virus initially hit the population of rich countries in Europe and the United States (astonishingly ill-prepared to fight such a universal enemy), it earned the title of "the great equalizer." But the existing inequalities

in the distribution of world wealth and others resulting from them, seemed to be soon confirmed and intensified.

Wealth is a key component of the economic system, having a capacity to amortize the vulnerability to shocks, such as unemployment, health problems, natural disasters or, indeed, a pandemic. This is important even in countries that have generous state pensions, adequate social safety nets, and good public healthcare. But they have special significance in countries that have rudimentary social insurance schemes and healthcare limitations, as is the case in much of the developing world.

Household wealth is very unevenly distributed, and this shows up in multiple ways. Geographical imbalance is evident in the fact that at the end of 2019 North America and Europe accounted for 55% of total global wealth, but only 17% of the world adult population. Wealth differences within countries are even more pronounced. The top 1% of wealth holders in a country typically own 25–40% of all wealth, and the top 10% usually account for 55–75% [17]. Household wealth has grown significantly this century, despite the financial crisis 2007–2008. The year before COVID–19 crisis, 2019, was particularly good in the world wealth rise. But the pandemic has thrown the world into a severe recession [17].

The governments replied quickly to this new global disaster. This was, however, larger in the high income countries, despite of rapid expansion of public debts, which caused concern in the past, but thanks to low interest rates remain manageable. However, countries with weaker credit ratings face higher interest rates, so that some countries may experience financing difficulties even if their deficit increase is modest. Regarding financial part of assets, after the chock in the first quarter of 2020, thanks to governmental measures, the share market has well recovered, which concerns mostly the wealthier population, owing the financial assets. With respect to non-financial wealth, low interests and eased mortgage credit conditions offset the impact of higher unemployment and lower incomes, leading to higher land and housing prices.

On the other side, almost no attention has been paid to the distributional repercussions of low interest rates, which now seem likely for an extended period following the pandemic. Low interest rates support higher asset prices, which disproportionately benefits wealthier individuals. At the same time, they disadvantage those with savings accounts, limiting the ability of low and middle-range wealth holders to grow their wealth [17]. A core feature of the pandemic is the variety of ways in which different sectors have been affected. Internet shopping and support for remote working arrangements have been given a huge boost, while retail and restaurants may suffer in both the short and long term, as well as airlines and their suppliers. The pronounced differences across sectors will convert into pronounced differences in returns to wealth [17]. A few of the wealthiest billionaires have benefited enormously, experiencing wealth gains of about 50% between 18 March and 30 June 2020. The wealth of 13 billionaires increased by more than 50% during this difficult period. These include six from China, four from the

United States and one each from Canada, Hong Kong SAR and Malaysia. Most (7) list their industry as Technology, and the most common sector (4) is “e-commerce” [18]

On the other side of income and wealth distribution, female and young workers have fared particularly badly. A greater proportion of the less educated lost their jobs. Since those losing their jobs are likely to run down their liquid assets or take on more debt, women, the young and the less educated likely saw a reduction in their relative wealth. The International Labour Office (ILO) reports that, globally, 40% of female workers were employed before the pandemic in industries destined to be worst affected while 36.6% of men were in those industries [19] OECD data on employment rates [20] showed a 7.0% drop in job numbers for men, but a 9.5% drop for women in the second quarter of 2020 when the pandemic reached its first peak. Women form 70% of the labour force in health and social care, where rates of infection have been high. And lockdown may have caused women greater stress than men due to increased home and childcare duties as schools and restaurants closed and family incomes fell [21] Finally, it should be noted that visible minorities suffered worse than average in terms of both health and economic shocks during the pandemic. In the United States, for example, rates of infection and hospitalization for key minorities were much higher than for the white population. White job losses also being higher, these groups suffered even more, having little wealth and poor borrowing opportunities [22] With the global recession followed by weak growth prospects over the decade, this could translate by 2030 into a number of people below the poverty line higher than today. Massive in poor countries, the rise in poverty does not spare rich and middle-income countries. Hunger is even again becoming a subject hitherto unknown to many [23]. In France, the Directorate of Research, Studies, Evaluation and Statistics (DREES) published a study carried out during the confinement period on the links between COVID-19 and social and health inequalities [24] The results of this survey show that the risks of being exposed to the coronavirus or of developing a severe form of the disease are unevenly distributed in the population according to jobs, living conditions and geographic location.

The first inequality is between people working from home and those who have had to maintain their activity in person. These key workers are employed in the health and social work sector, the food industry, transport, energy, and commerce. The risk of contamination was higher in certain jobs in contact with the public or in close contact with patients. This is the case for 70% of female nursing staff and relatively old, doctors. Precarious workers were also more exposed to the epidemic, teleworking being less developed for unskilled trades than for skilled trades. Among people working during confinement, only a third of executives were forced to leave their homes against three quarters of employees and 96% of workers. This inequality in teleworking has often been combined with having to travel by public transport, increasing the risk of contagion, especially for workers who live more often in peri-urban areas than the rest of the population. Pathologies identified as aggravating comorbidities are unevenly distributed over the territory. These comorbidities affect more precarious populations living in the most

disadvantaged municipalities. To these health inequalities are added those of confinement: difficult housing conditions, isolation, and cut-off of social support for vulnerable people, more complicated access to care, as well as to digital technology and educational success. Indeed, UNESCO has warned over school breaks for more than 1.6 billion learners worldwide [25] Distance learning requires having access to electricity, a computer and an internet connection. Parents in poorer households usually cannot work from home and lack the skills to support their children. Children from the most vulnerable households are therefore at risk of falling considerably behind their peers from higher socio-economic groups. Finally, this inequality between children is even more striking in a context where nutrition depends on school canteens. The closure of schools means the deprivation of the only daily meal for around 370 million children from the most vulnerable households and not only in countries considered as poor [26].

As one of the consequences of the pandemic, racist impulses, directed against the Asian population, were revealed. The media flare has focused on all kinds of fantasies related to the culinary practices of the Chinese, considered backward, reinforcing the alteration of people perceived as Asians. From Europe to North America, the media have reported verbal and even physical assaults not only against Chinese or people of Chinese descent but also Singaporeans, Thais, etc. This increase in attacks against Asians was a direct consequence of the politicization of the "China virus", revealing the pre-existing hostility towards the globalization embodied by China [27], [28]

Conclusion. The phantasmagoric threat of a virus attacking humanity, hitherto dealt with in films and a few books, has completely saddled the world with its reality in early 2020. Through the paths of globalization, the virus was quickly transmitted from China to the West, which proved astonishingly unprepared to fight the enemy when he struck him on his own ground. The ensuing sanitary and economic crises have thrown the world out of its already volatile balance, deepening existing inequalities and tracing new socio-economic problems that appear to be settling in the future.

Despite the ominous predictions, economic growth in 2021 is higher than forecast, households (from countries for which data are available) have managed to maintain the level of wealth they possessed before the sanitary crisis, the financial market has recovered at a fantastic pace [17], and the vaccine against a mysterious enemy was found in record time. That's the better side of things.

However, there are strong reasons to expect that the pandemic will exacerbate pre-existing income gaps among and within countries, and also create new inequalities. There is long-standing evidence from many countries that people entering the labour market during a severe recession earn less than the cohorts just before and after them—and that those differences linger for many years. By inducing a massive global recession, COVID-19 has certainly created new inequalities among cohorts of young people [29]

Perhaps the most insidious new inequality spawned by the pandemic is between children who have been able to continue their schooling over the past year. The learning and schooling inequalities arising from these differences are as stark as they are widespread, and as these children join the labour force, the consequences are likely to be with us for decades to come [29] According to Joseph Stiglitz, the rules of the economy must be completely rewritten, with the aim to build the type of economy that should characterize the world after – a greener economy and more based on knowledge, where equality, trust and solidarity are even stronger. The next world could experience even more drastic inequalities if governments do nothing [30]

Does the coronavirus, not content with causing a recession, herald the end of globalization? The COVID-19 pandemic has acted as an eye-opener. It marked the great comeback of the state. In addition, it made Europeans aware of their excessive dependence on Chinese production chains, and of the need to be more united in order to build greener growth, limiting the widening of inequalities. To cope, France and its European neighbours have spent like never before, to support households and businesses, temporarily ignoring budgetary rules. All debates on the level of indebtedness and the consequences to come have been banned in the name of urgency and postponed until after the epidemic.

Can we say, as the former French Minister of the Economy Arnaud Montebourg asserts [31], that “de-globalization” is taking place thanks to this crisis? For the former director of the WTO (World Trade Organization), Pascal Lamy, this crisis will change the mode of globalization, with States which will weigh more on economic decisions, but there will not be a “de-globalization” [32] However, other voices call for an urgent return to the old way of functioning. According to French economists Marc Guyot and Radu Vranceanu [33] if there is hope in a world after, it is the quickest return to the normal functioning of the market economy with less interference of the State. It is clear that in France this crisis has swept away all the principles of good management of public finances without any real debate. Unfortunately, states will not be able to saw off the low-interest rate branch on which they are based for long. Indeed, the rates are not low because investors trust the spending states but, on the contrary, because they trust Germany to cover the expenses of others. The scale of public and private debts accumulated over the past year and a half will make the years to come difficult. Interest rates will rise as central banks are forced to stop de facto monetization of public debt due to rising inflation. In addition to the increase in the debt burden on the State, the rise in interest rates will weigh on the private sector by slowing down investment and capital accumulation and ultimately growth.

This trend towards a return to the “normal” functioning of the market economy has interested researchers. In an article published in Futures & Foresight Science [34] scientists analysed 83 scenarios that imagine the “afterlife”, all produced between March and April 2020, in the middle of the first European lockdown. The results show that the majority of these scenarios tend towards the continuity of a model based on economic growth, on the “business as usual” mode. Denis Pesche, the co-author of

the article, is astonished by these results: "Our basic hypothesis was as follows: crises are often carriers of innovation and creativity, we expected new, even radical alternatives. However, it is , finally, the opposite: the return to normal is in the majority!" [35]To explain this trend towards normality, scientists point out, among other things, the inability to think of alternatives other than by the return to "normality" and also a culture of anticipation that is too little developed in our societies. We must be able to imagine other logic, other systems, without waiting for the next crisis.

Anticipating the society of tomorrow, Joseph Stiglitz, Professor at Columbia University and Nobel Prize in Economic Sciences says that the rules governing globalization should not be limited to serving the interests of companies; we need to protect workers and the environment [30]

It is likely that robots will replace humans, where possible. The pandemic extends the threat of automation to people who until then have been considered relatively untouched – in education and health, for example. The demand for certain types of labour will decrease and it is almost certain that this development will increase inequalities, accelerating trends already present.

The obvious solution is to accelerate the development of skills, in parallel with the evolution of the labour market. But there are good reasons to believe that these measures will not be enough. A comprehensive programme will be needed to reduce income inequality. This programme must first recognize that the competitive equilibrium model that has dominated the thinking of economists for more than a century does not reflect the economy well today, especially when it comes to understanding the growth of inequalities. The easing of constraints on corporate power, the minimization of workers' bargaining power, and the erosion of the rules governing the exploitation of consumers, borrowers, students and workers have all helped to create a less efficient economy, marked by a higher degree of rent-seeking and greater inequalities. But not all of these developments will create the equality and solidarity we need. We need to improve not only the distribution of market income but also the way we redistribute [30]

The pandemic will undoubtedly lead to serial debt crises. Several countries now have more debt than they can service, given the extent of the pandemic-induced recession. There will be a debt restructuring. The only question is whether it will be orderly or disorderly. If the pandemic has exposed the deep divide between the countries of the world, it is likely that it will accentuate the disparities and leave lasting scars, unless there is a greater display of global and national solidarity. The pandemic will undoubtedly accompany us for some time and its economic consequences for much longer. It's not too late to change course [30].

References

- [1] United Nations, "Peace, dignity and equality on a healthy planet." [Online]. Available:<https://www.un.org/en/global-issues/ending-poverty> [Accessed Aug. 30, 2021]
- [2] T. Piketty, *Le Capital au XXIe siècle*. Paris : Les Livres du Nouveau Monde, 2013.
- [3] B. Milanovic, *Le destin des classes moyennes, les ultra-riches et l'égalité des chances*. Paris : La Découverte, 2019. (Originally published under the title *Global Inequality. A New Approach for the Age of Globalization* by The Belknap press of Harvard University Press in 2016).
- [4] G. Zucmann, *La richesse cachée des nations: enquête sur les paradis fiscaux*. Paris : Seuil, 2013. (Translated into English under the title *The Hidden Wealth of Nations The Scourge of Tax Havens*, UC Berkeley 2015).
- [5] Ch. Lakner and B. Milanovic, "Global Income Distribution: From the Fall of the Berlin Wall to the Great Recession," *World bank Economic Review*, vol. 30, issue 2, 2016, pp. 203–232. [Online]. Available: <https://doi.org/10.1093/wber/lhv039> [Accessed on: Aug. 30, 2021].
- [6] K. Stoller. These Countries Have Gained The Most Billionaires In The Past Decade, *Forbes Magazine*, April 23, 2020
- [7] R. Tumlinson, "Billionaires and Space – The Right Race (op-ed), " *SPACE.com*, July 10th, 2021. [Online]. Available: <https://www.space.com/billionaires-space-race-real-impact-op-ed> [Accessed Aug.30, 2021].
- [8] A. Cherif, "Fiscalité du numérique : la "taxe Gafa" divise l'Union européenne, " *La Tribune*, June 1, 2018.
- [9] S. Kuznets, "Economic growth and Income Inequality, " *American Economic Review*, vol.45, no45, pp.1-28 Mar.1955
- [10] F. Engels, *Condition of the Working Class in England*. 1845. [Online]. Available: <https://www.marxists.org/archive/marx/works/download/pdf/condition-working-class-england.pdf> [Accessed Aug. 30, 2021].
- [11] B. Milanovic, "Global Inequality of Opportunity: How Much of Our Income is Determined by Where We Live," *Review of Economics and Statistics*, vol.97 (2), pp. 452–460, 2015
- [12] Ch. Lakner and B. A. Atkinson, *Wages, Capital and Top Incomes: The Factor Income Composition of Top Incomes in the USA, 1960-2005*. 2014 [Online]. Available: http://www.ecineq.org/ecineq_lux15/FILESx2015/CR2/p196.pdf [Accessed Aug. 30, 2021].
- [13] J. Greenwood, N. Guner, G. Kocharkov and C. Santos, "Marry Your Like: Assortative Mating and Income Inequality, " *American Economic Review*, vol. 104 (5), pp. 348–353, May 2014
- [14] R. Van der Weide and B. Milanovic, " Inequality Is Bad for the Growth of the Poor (But Not for That of the Rich), " *World Bank Working Paper*, No.6963, July 2014. [Online]. Available: <http://elibrary.worldbank.org/doi/pdf/10.1596/1813-9450-6963> [Accessed Aug. 30, 2021].

- [15] *Sous pression : la classe moyenne en perte de vitesse*, Paris : Éditions., OCDE, ,2019. [Online]. Available: <https://www.oecd.org/fr/social/sous-pression-la-classe-moyenne-en-perte-de-vitesse-2b47d7a4-fr.htm> [Accessed Aug. 30, 2021].
- [16] M. W. Kraus, and J. X. Tan, “Americans Overestimate Social Class Mobility,” *Journal of Experimental Social Psychology*, vol. 58, pp.101-111,2015, [Online]. Available: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0022103115000062> [Accessed Aug. 30, 2021].
- [17] *Crédit Suisse Research Institute*, The Global Wealth Report 2020, October 2020.
- [18] T. Beer, “The Net Worth Of America’s 600-Plus Billionaires Has Increased By More Than \$400 Billion During The Pandemic,” *Forbes Magazine*, May 21, 2020.
- [19] ILO: COVID-19 and the world of work. *ILO Monitor*. Second edition., 7 Apr.2020. [Online]. Available:https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@dgreports/@dcomm/documents/briefingnote/wcms_740877.pdf [Accessed August 30, 2021].
- [20] OECD, “COVID-19 is causing activity to collapse and unemployment to soar,” *OECD Employment Outlook 2020*.
- [21] OECD, “Policy Responses to Coronavirus (COVID-19): Women at the core of the fight against COVID-19 crisis,” Version 1st Apr. 2020. [Online]. Available: <https://www.oecd.org/coronavirus/policy-responses/women-at-the-core-of-the-fight-against-covid-19-crisis-553a8269/> [Accessed Aug. 30, 2021].
- [22] C. Maxwell and D. Solomon, “*The Economic Fall out of the Coronavirus for People of Color*,”*Center for American Progress*, Apr. 14, 2020. [Online]. Available:<https://www.americanprogress.org/issues/race/news/2020/04/14/483125/economic-fallout-coronavirus-people-color/> [Accessed Aug. 30, 2021].
- [23] B. Keith-Jennings, C. Nchako Catlin and J. Llobrera, “Number of Families Struggling to Afford Food Rose Steeply in Pandemic and Remains High, Especially Among Children and Households of Color, ” *Center on Budget and Policy Priorities*, April 27, 2021. [Online]. Available: <https://www.cbpp.org/research/food-assistance/number-of-families-struggling-to-afford-food-rose-steeply-in-pandemic-and> [Accessed Aug. 30, 2021].
- [24] C.-L. Dubost, C. Pollak Catherine and S. Rey. Direction de la recherche, des études, de l’évaluation et des statistiques, *Les inégalités sociales face à l’épidémie de Covid-19 – État des lieux et perspectives*, Les Dossiers de la DREES, N° 62,Paru le 10/07/2020. [Online]. Available: <https://drees.solidarites-sante.gouv.fr/publications/les-dossiers-de-la-drees/les-inegalites-sociales-face-lepidemie-de-covid-19-etat-des> [Accessed Aug. 30, 2021].
- [25] UNESCO, “Why the world must urgently strengthen learning and protect finance for education,” 16 October 2020. [Online]. Available: <https://en.unesco.org/news/why-world-must-urgently->

strengthen-learning-and-protect-finance-education [Accessed Aug. 30, 2021].

[26] Food Foundation (UK), *A crisis within a crisis: The Impact of Covid-19 on Household, Insights from Food Foundation Surveys on how the Pandemic has Affected Food Access in the UK (March 2020 to January 2021)*. [Online]. Available: https://foodfoundation.org.uk/wp-content/uploads/2021/03/FF_Impact-of-Covid_FINAL.pdf [Accessed Aug. 30, 2021].

[27] K. Phillips, "They look at me and think I'm some kind of virus': What it's like to be Asian during the coronavirus pandemic," *USA Today*, 28 mars 2020. [Online]. Available: <https://urlz.fr/cS9T> [Accessed Aug. 30, 2021].

[28] J. Huang, Verbal Abuse, Assault, Shunning: Coronavirus "Hate" Tracker Now Includes More Than 1,400 Reports," *LAist*, Apr. 9, 2020.

[29] F. H. G. Ferreira, *Inequality in the Time of Covid-19*. IMF Publication, Summer 2021. [Online]. Available: <https://www.imf.org/external/pubs/ft/fandd/2021/06/inequality-and-covid-19-ferreira.htm> [Accessed Aug.30, 2021].

[30] J. Stiglitz, *Vaincre la Grande Fracture*. IMF publication September 2020, Finances & Développement. [Online]. Available: <https://www.imf.org/external/pubs/ft/fandd/fre/2020/09/pdf/COVID19-et-inegalite-mondiale-joseph-stiglitz.pdf> [Accessed Aug. 30, 2021].

[31] G. Poingt, and M. Arnaud, "«La mondialisation est terminée», " *Le Figaro*, 30/03/2020. [Online]. Available: <https://www.lefigaro.fr/conjoncture/arnaud-montebourg-la-mondialisation-est-terminee-20200330> [Accessed Aug. 30, 2021].

[32] M. Vignaud, "Coronavirus – Pascal Lamy : «Je ne crois pas à la déglobalisation», " *Le Point*, 19/03/2020. [Online]. Available: https://www.lepoint.fr/economie/coronavirus-pascal-lamy-je-ne-crois-pas-a-la-deglobalisation-19-03-2020-2367904_28.php [Accessed Aug. 30, 2021].

[33] M. Guyot and R. Vranceanu, "A quoi va ressembler le monde d'après Covid-19 ?, " *La Tribune*, 09 July 2021. [Online]. Available: <https://www.latribune.fr/opinions/tribunes/a-quoi-va-ressembler-le-monde-d-apres-covid19-888177.html> [Accessed Aug.30, 2021].

[34] C. Jahel, R. Bourgeois, D. Pesche, M. de Lattre-Gasquet, E. Delay. Has the COVID-19 crisis changed our relationship to the future?, " *Futures & Foresight Science*, 18 March 2021 [Online]. Available: <https://doi.org/10.1002/ffo2.75> [Accessed Aug. 30, 2021].

[35] Cirad, "Covid-19. Imaginer un «monde d'après» en temps de crise : un pari qui ne prend pas de risque...", " *Communiqué de presse*, March 22nd 2021. [Online]. Available: <https://www.cirad.fr/espace-presse/communiques-de-presse/2021/prospective-monde-apres-covid> [Accessed Aug.30, 2021].

Evolving Political Ideas and Organizational Practices of Ukraine’s ‘Activist’ Organizations, 2013-2019

Leonid Kyianytsia PhD

phukidides@gmail.com

Research Fellow,

I. F. Kuras Institute of Political and Ethnic Studies of the National Academy of Sciences of Ukraine (Kyiv, Ukraine)

ABSTRACT

The events of Euromaidan and the subsequent processes of political development under the conditions of the undeclared Russian-Ukrainian war and the related political crisis were accompanied by the significant development of informal and semi-formal political groups and organizations, collectively known as “activists”. Nevertheless, despite the empirically proven and intensive participation of these groups in both street and formal politics of Ukraine, it seems that the ideological and political nature of these organizations and the depth of their involvement in political processes in modern Ukrainian society and politics remain unclear. That is why this article aims to clarify these two aspects of a particular issue, based on the need for theoretical and empirical research of “activists” as not only a mediatic but also a political entity. The article traces the structure of relations of activist groups (organizations) singled out as a subject of research with other formal and informal political actors (public authorities, political parties, law enforcement agencies, churches and religious organizations, etc.) is traced. The study took a step toward determining the ideological and political specifics of the “activist” field of informal political life of Ukrainian society in the years from Euromaidan to the election of President of Ukraine V. Zelensky and described the extent and degree of integration of “activist” groups in Ukraine’s political system in the circumstance of a social crisis.

KEYWORDS: Political activism, Ukraine, Euromaidan, Political crisis

Received: 9/09/2021

Revised :

Accepted: 24/09/2021

Introduction. The concept of political activism belongs to the basic / fundamental elements of modern political science, because the issue of political participation was singled out by the founders of modern political science (for example, H. McClosky) as one of the key aspects of political research [1] One of the most general definitions of political participation by the American researcher J. Nagel points to the diversity and integrity of the phenomenon of participation as part of the functioning of politics as a system as participation encompasses actions by which ordinary members of any political system influence the results of its activities [2] Political participation as such can take place within both formal political institutions and informal and semi-formal social groups (networks), which usually (though not always) see themselves as antagonists of the formalized system of society's political life. The importance of political activism as a phenomenon in this context lies in its ability to direct the activities of the political system, including primarily "grassroots" ones, towards influencing the activities of state power and the functioning of related political institutions toward realizing one or another, more or less conscious political interest [3].

As per M. Diani's classical definition, a social movement represents "a network of informal interactions between a plurality of individuals, groups and/or organizations, engaged in a political or cultural conflict, on the basis of a shared collective identity" [4], p.1]. This definition allows one to point to two main characteristics of activist movements and organizations, i.e., (1) their focus on conflicting political interaction with other political actors; and (2) a close connection with the collective identity that forms the basis for relative organizational cohesion even in the absence of clearly defined organizational structures and hierarchies [5]. That is why activist movements and organizations often appear as network structures – including those that go beyond the political boundaries of the nation-states in which they once originated – or tend to form network links with other activist organizations. movements that share a certain collective identity. Due to this factor, one can talk about the formation of a set of formal and informal associations and associations of organizations and movements, which often position themselves as a "civil society" at an international scale, which may go beyond the regulatory competence of the modern nation state or even the latter's community [6] Hence an inquiry into ideological and practical-political aspects of activist movements and organizations of socio-political orientation should take into account both the measurement of their informal, network nature, which allows to involve potentially large number of participants, and the importance of their resource and ideological mobilization, which logically requires recognition of the importance of an organized core of activists (as well as associated with the latest "donors" of the relevant resource base of activist movements) [[7], [8]] At the same time, the fundamentally networked nature of activist movements allows the latter to enter into both competitive and cooperative relations with other actors in the political system and related political and social institutions. Based on this, specific case studies of activist movements and groups operating in Ukraine under the influence of the Euromaidan and the Russian-Ukrainian war, which became the main impetus for the formation of their collective political identity (including in terms of defining the circle of their allies and opponents among other political actors – both mass and elitist), are considered in subsequent sections through the prism of the conceptual perspective presented in this Introduction.

Literature Review. Boundaries of the concept of “political activism” are narrower compared to the phenomenon of political participation in general: the very distinction between these two concepts in everyday political discourse indicates that their semantic fields are not identical [9]. On the one hand, political activism differs from such forms of political participation as electoral behavior in that it involves the constant involvement of relevant individuals in the activities of political movements with which they identify [[8], [9], [10]]. On the other hand, political activism, like participation in the electoral process, aims to articulate and realize the interests of social groups with which its participants identify. That is why the fields of political activism and electoral participation, despite their qualitative differences, may intersect. For example, the American researcher D.R. Fischer, based on data on the participation of politically engaged American youth in the activities of the so-called “social movements” in the run-up to and during the Obama election campaign in the 2008 U.S. presidential election, points out that general activist movements such as Organizing for America have relatively organically shifted from a social movement format to a component of the Democratic Party’s electoral machine, which, according to the author, points out that “the lines between activism and electoral politics have lost their clarity in recent years” [11], p.131]. This example shows that activist organizations (even those that identify themselves as social movements) may well be intertwined with the activities of political parties and structurally similar organizations aimed at encouraging electoral forms of political participation. [11]

It seems that in the context of Ukraine a similar trend has emerged since the early 2000s, in the context of the events of Maidan in 2004, when non-partisan NGOs (in particular, the Civic Campaign Pora (literally, “It’s time!”) began to participate in political processes, the focus of which was the confrontation over the results of the second round of the 2004 presidential election [12] Similar to the Kmara youth organization in Georgia on the eve of and during the Rose Revolution of 2003) [12], the model of political activism proposed by Pora proved to be relatively short-lived in terms of its political relevance, so since 2005 there has been a decline and gradual degradation of the network structure of this organization. In this case, Pora as a relatively massive, albeit decentralized social movement proved to be a kind of “school of personnel” for a number of political parties in Ukraine in the late 2000s–2010s: for example, the movement included such well-known politicians as V. Kaskiv and V. Vyatrovych, whose diversity of political positions can be further considered as a reflection of the fundamental diffusion of the political ideology of Pora as a movement as a whole [13]. Nevertheless, the example of “Pora” inspired the further development of political activism in Ukraine, which was manifested in the spread in the early 2010s of the ideas of leaderless network public activism with clear protest intentions (see next sections).

A review of general trends in the development of activist movements and organizations that are politicized indicates that the latter tend to combine a non-partisan organizational form with close cooperation with “formalized” political forces and are easily subject to appropriate ideology. At the same time, the question arises as to the very criteria for defining and forms of activity of activist movements and organizations, which are discussed in this section. Turning to the achievements of modern Western political science, one can identify two main methodological approaches to addressing the above issues: (1) an approach based on the theory of contentious politics (C. Tilly, S. Tarrow [[14], [15]), and (2)

a perspective based on the theory of resource mobilization (J. D. McCarthy, M. N. Zald) [[16], [17]]. On the one hand, S. Tarrow emphasizes the informal organizational structures of activist movements, which is due to their nature as a form of articulation of the “collective challenge”, and the antagonists and goals of the latter can be both political elites as a whole and other activist movements of opposite ideological and political orientation, or public authorities in the narrow sense of the word [14]. Thus, activist movements (social movements, in the terminology adopted by S. Tarrow) can be seen as based on certain network structures and relevant practices of collective action forms of contentious politics, which may challenge other political actors. It follows that the main criteria for classifying a movement or organization as activist are, first of all (1) their ability to conduct collective political activity (struggle) on the basis of network structures; (2) and their ability to challenge / compete with other political actors while remaining the aforementioned network movements [15].

On the other hand, such an approach, despite its influence in terms of conceptualizing activist / social movements and their role in political participation structures, seems too general, as such a definition blurs the conceptual boundary between movement as a network of political action and movement as an organizational core. More productive in this context seems to be the approach proposed by J. D. McCarthy and M. N. Zald, according to which one can trace a clear line between the social movement as based on the principle of voluntary participation of a group supported by individuals to achieve certain changes in society [16], and a social movement organization, which is characterized as a complex, or formal, organization that identifies its goals with the guidelines of a particular social movement or counter-movement and seeks to achieve those goals [17]. The corresponding dichotomy allows one to comprehend the situation in which the activities of the informal network movement are accompanied and, in many cases, directed by a certain organizational core of political activists acting as a more organized and hierarchical network within the network. Thus, such a dual organization allows to conduct and organize effective resource mobilization (both in terms of personnel of protest movements, and in terms of accumulation and distribution of financial resources, as well as relevant machinery and equipment). Therefore, the key tasks of social movements, from this point of view, are the above forms of resource mobilization, as well as – which is of strategic importance – actually mobilizing new supporters, neutralizing or reformatting of mass and elite public opinion in their favor, and achieving appropriate changes in view of their political goals. That is why in the context of this section the concept of activist organization / movement is in fact identical to the concept of the social movement organization put forward by McCarthy and Zald, which, however, does not prevent the effective use of contentious politics theory when considering practical aspects of participation by activist movements in the processes of collective political struggle.

Methodology. This article has adopted a case study-based methodology in political science [18] with a particular focus on the evolution of ideological and practical orientations of Ukraine’s “activist” organizations in the course of the political struggle taking place in Ukrainian politics between 2013 (the beginning of the Euromaidan movement) and 2019 (the coming to power of Volodymyr Zelensky as the country’s president). The research process has more specifically considered the scope of the respective organizations’ / movements’ changing perspectives on the ideological and political orientations that had initially brought them into the political struggle, while shedding light on the interrelationship

between the respective “activist” organizations and other salient actors of Ukrainian politics at the aforementioned stage of political process. The study allowed to generalize and specify the ideological and political evolution of “activists” as an important, albeit not formalized category of participants in political processes in Ukraine in the context of the social crisis. At the same time, the study of the main political practices of “activist” organizations contributes to the expanded characterization of the nature of relations between them and other actors in the political field of Ukraine, as defined above. This, in turn, will raise the question of the uniqueness or typicality of “activist” organizations in Ukraine as a political entity that claims to express the political interests of civil society in a situation of political crisis.

Results. Turning to the issue of collective political identity as the basis of the ability of an activist movement to act as a subject of the political process, it should be noted that the crystallization of the common political identity of Ukrainian “activism” as a movement contributed to the combination of events in Euromaidan mass protest movement aimed at counteracting the foreign and later domestic political acts of the political regime of Viktor Yanukovich and his allies, which, according to protesters and their leaders, distanced Ukraine from the status of a future subject of European politics and the beginning of the Russian-Ukrainian conflict, which manifested itself in the annexation by the Russian Federation of the territory of the Autonomous Republic of Crimea and the city of Sevastopol, as well as in the ascendancy of the separatist movement in the Donbass and the East and South of Ukraine in general [19], [20]. If the events of Euromaidan led to the legitimization of the idea of mass protest against the actions of public authorities that could impinge upon civil rights and / or contradict the European and Euro-Atlantic geopolitical course of Ukraine, the beginning of the Russian-Ukrainian war added a state-patriotic component to the ideological and political dimension of Euromaidan-affiliated movements and groups - including those who were previously skeptical of the political regime of the modern Ukrainian state as such (for example, parts of the “new left” who took part in the Euromaidan protests, and later - the volunteer movements [20].

In contrast to the period of the “Orange Revolution” of 2004, Euromaidan was marked by a much higher level of decentralization and internal contradictions of the protest movement, many participants of which were skeptical and even negative about the official opposition to Viktor Yanukovich, represented by the leaders of the three main so-called Maidan parties, i.e., Arseniy Yatsenyuk (Batkivshchyna), Vitaliy Klychko (UDAR), and Oleh Tyahnybok (All-Ukrainian Union Svoboda), perceiving them as an opportunistic element that would be ready to arrive at a compromise with the current government at any moment. From a discursive point of view, an important place in the early stages of Euromaidan events (late November 2013 - early January 2014) was occupied by the rhetorical distinction between “peaceful activists” and “provocateurs”, which was largely used by opposition party leaders as an argument in promoting their own agenda. negotiations (involving international mediators) and pressure on the current government using non-violent protest mechanisms (street closures, etc.) [20], [21]. Within this interpretation of the Euromaidan strategy, the so-called “provocateurs” (mostly members or associates of pro-nationalist activist groups) were seen as a destructive element that was explicitly or implicitly controlled by law enforcement agencies to discredit the protest and prepare to disperse the Euromaidan [21]. At this stage in the development of Euromaidan

as a movement, however, supporters of the “nonviolent” tendency predominated, which included primarily party activists of the three above-mentioned opposition parties (with some exceptions in the form of the All-Ukrainian Union Svoboda, although its supporters and non-party right-wing nationalist groups affiliated with this party, such as C14, also refrained from participating too actively in “provocative” actions until January 2014), as well as members of non-violent socio-political activist associations such as the Foundation for Regional Initiatives (FRI), the Avtomaidan movement, the Public Sector of Euromaidan, Euromaidan SOS, etc. [[21], [22]]. At the same time, Maidan Self-Defense Detachments (in Ukrainian, *sotni*) began forming on November 30, having been announced as such on December 1 (under the leadership of Andriy Parubiy) [[22] [23]]. Nevertheless, one of the main tasks of the Self-Defense at that time was to resist possible “provocations” in order to preserve the non-violent nature of Euromaidan. The key political demands of Euromaidan as a movement at that time mainly concerned the return to the previous European integration policy, the punishment of law enforcement officers who committed arbitrary violence against Euromaidan participants (in particular, on the night of November 30 on Independence Square and on December 1 on Bankova Street), as well as the voluntary resignation of Viktor Yanukovich and / or the government of Mykola Azarov in general [[21], [22], [23]].

The balance between “peaceful protesters” and “provocateurs” would change dramatically in favor of the latter after the adoption by the majority of the Verkhovna Rada of Ukraine of so-called “dictatorial laws” (January 16, 2014), which led to mass clashes on Mykhailo Hrushevsky Street (the seat of the Cabinet of Ministers of Ukraine) after the Euromaidan rally on January 19, and the deaths of activists Serhiy Nihoyan and Mikhail Zhyznevsky (January 22). It was this sequence of events that raised the prestige of the right-wing nationalist activists who had previously been labelled as “provocateurs” and consolidated them into the Right Sector movement [[20], [22], [23]]. The specificity of the latter was the combination of the network structure (including on the basis of amalgamation of previously existing right-wing nationalist groups with preservation of their organizational autonomy in certain issues) with the principle of leadership, represented in person by one of the historical nationalist leaders Dmytro Yarosh, whose organizational communiqué began to attract more and more attention of the Ukrainian and international media [[22], [23]].

The latter factor, as well as the presence of other elements of the formalized organizational hierarchy (for example, unified headquarters and regional coordinators accountable to the latter), gave the Right Sector an opportunity to more successfully mobilize human, informational, and economic (financial) resources, enabling greater involvement of participants and sympathizers of the movement in the deployment of the Euromaidan movement at the regional level (i.e. outside Kyiv), to which the “Right Sector” began to add a more confrontational character (in particular, in the context of greater readiness for such actions as seizure of office buildings and the destruction of the USSR era, etc.) [[22] [23]]. Based on the statistics provided by V. Ishchenko [20], it can be concluded that the level of involvement of activists of Svoboda, the Right Sector, and other nationalist groups in the Euromaidan protest movement was positively correlated with the relative readiness of other protesters to take more radical action in the context of the gradual demoralization of the political regime of Viktor Yanukovich and his

defenders from the ranks of Interior Ministry fighters and anti-Maidan participants as a counter-movement against Euromaidan, and contributed to the victory of Euromaidan as already revolutionary (i.e. one that recognizes the possibility of radical political transformation), as opposed to mere reform-oriented activist movement.

On the other hand, the Russian-Ukrainian war paradoxically contributed to the growing importance of "liberal" ideological and political elements in the general ideological matrix of the post-Maidan "activist" environment, which was accompanied by the growing importance of patriotic guidelines within its collective identity. Against this background, the popularity of right-wing nationalist ideas in society is gradually declining, which was a direct manifestation of the electoral failures of Svoboda and the Right Sector in the early parliamentary elections of 2014 [22]. One of the main factors in this process seems to be rhetorically 'fascist' interpretation of the nature of Putin's political regime in the Russian Federation as an opponent of Ukraine after the annexation of Crimea and the start of hostilities in Donbas, which could not help but reflect the perception of right-wing nationalist ideas in the Ukrainian political space as potential carriers of ideological confusion in terms of national identity. Together with the need to counter the official and unofficial propaganda of the Russian Federation against the Ukrainian state, which focused on the 'fascist' nature of the 'Kyiv junta', this put the Ukrainian right-wing nationalist movement in a rather contradictory position. The only practical solution for its representatives was to participate in the organization of a general patriotic volunteer movement, and some of the leading combat units of the latter were actually organized by activists of nationalist organizations (for example, the Azov battalion (later regiment) was created by former members of the Patriot of Ukraine far-right group, while activists of the Right Sector would set up the Volunteer Ukrainian Corps [24]

Although such activities re-legitimized activist organizations and pro-nationalist groups in the eyes of the mass pro-Maidan community, it limited their ability to mobilize new members and use their own political and other resources beyond purely military activities. A possible exception to this trend is the Azov Movement and the National Corps political party based on it, although, as in the case of the Right Sector, this activist movement associated with the Azov regiment failed to convert its street presence in any significant electoral success [24]. In general, as of 2019, right-wing nationalist activist movements proved to be relatively isolated precisely because of the 'military' profile they had chosen to project (partly for ideological reasons, partly pragmatically) with the beginning of the Russian-Ukrainian war. Attempts to break out of this isolation by conducting joint activist activities with liberal activist organizations opposed to the then-President of Ukraine Petro Poroshenko (in particular, the New Forces Movement) in 2017-2019 [25] did not yield the desired result, so at the time of election of Volodymyr Zelensky to the presidency and the beginning of a new stage of Ukraine's political development, the future of the right-wing nationalist activist environment in the Ukrainian political system remained uncertain.

At the same time, just as right-wing nationalist groups, liberal "activists" have also shown a tendency to resort to attempts at party organization, which have also proved questionable in their practical results. The political projects of the Democratic Alliance and the New Forces Movement, which presented themselves as political parties representing and advancing the socio-political movement initiated by Euromaidan and were in strong opposition to the Poroshenko administration, could be clear examples in

this regard. The specificity of the Democratic Alliance as a socio-political force (founded in 2010) lied in its emphasis on the network principle of the organization, as the party itself was created on the basis of reformatting the all-Ukrainian youth public organization Christian Democratic Youth of Ukraine founded in 1994 [25] Accordingly, the 'team' of the Democratic Alliance structurally and functionally consisted of four related organizations, namely, the party with this name, the Youth of the DemAlliance youth organization, the DemAlliance of Women women's NGO, and the DemAlliance Help NGO [25] Such an organizational structure aimed to ensure close ties between the party and the wider community of civil society activists, however, from an electoral point of view, the Democratic Alliance failed to become an effective political party, as evidenced by its low performance in the 2014-2015 local elections [25], as well as the fact that the party has not been able to nominate its own candidates in the national elections during this period of political development, instead cooperating with a number of traditional parties. During Poroshenko's presidency, the party relied on the promotion of "anti-corruption" discourse, which gradually became, along with the general liberal-patriotic rhetoric, an important element of its political identity [25] After Zelensky's victory in the 2019 presidential election, some members of the Democratic Alliance (in particular, G. Yanchenko and A. Krasnosilka) joined the Ukrainian president's inner circle, and later took leading positions within the Servant of the People ruling party [25] Accordingly, the case study of the Democratic Alliance shows the weakness of the liberal-patriotic "activist" environment in terms of forming and promoting their own electoral-patriotic projects, but also - the ability of its members to use the resources of their political network to enter the traditional political parties and promoting one's own political discourse within the latter.

For its part, the New Forces Movement, founded by former Georgian president Mikheil Saakashvili (who became Ukraine's citizen in 2014) shortly after the latter's resignation as head of the Odessa regional state administration in November 2016 and registered in February 2017, has been marked by an anti-corruption stance since its inception (including in the context of the supply and equipment of the Armed Forces and volunteers), as well as by the emphasis on the need for radical liberal reform and modernization of the main social systems of Ukraine [26] In December 2017 to February 2018, the party took the most active part in organizing and holding mass protests in the center of Kyiv, aimed at the resignation of the government of Volodymyr Groysman and the impeachment of President Poroshenko (symbolically called "Marches for Impeachment") [26] In this sense, the strategy of Saakashvili and his supporters can be seen as an attempt to appropriate the socio-political energy associated with the symbolic heritage of Euromaidan, and to reproduce this fundamental event of the new Ukrainian political identity in a new context and on its own terms. A sign thereof can also be considered the attempts of the New Forces Movement to create a broad network of an "activist" coalition against Poroshenko, which would repeat the configuration of the liberal-nationalist union during the Euromaidan [26]. However, the narrowness of mostly "anti-corruption" demands of protesters and organizers of mass rallies (in particular, regarding introduction of open ballot elections and the establishment of the Anti-Corruption Court of Ukraine [26]) did not allow the New Forces Movement to achieve the expected success. Shortly after Saakashvili's deportation from Ukraine to Poland (February 12, 2018), the Marches for Impeachment lost their momentum, and the activities of the New Forces Movement were gradually curtailed. In general, the relevant case study indicates that the attempts of

liberal “activists” inspired by the success of Euromaidan to repeat its success in order to come to power at the national level had the same connection with political reality as the hopes of many right-wing nationalist “activists” for a ‘revolution’ in the form of the ‘Third Maidan’ .

Discussion. In conclusion, it should be noted that a review of the evolution of ideological principles and political practices of both key sectors of the “activist” environment of Ukraine – right-wing nationalist and liberal-patriotic ones – suggests that the ideological and political postulates of the latter have undergone significant convergence. and later the “anti-corruption” discourse as the basis for a common understanding around certain common foundations of political identity. This is radically different from the tendencies towards political polarization between activist movements of qualitatively different ideological orientation, which are now common in the practice of socio-political movements in the United States and other Western countries (see previous section). Accordingly, such an observation allows us to conceptualize the common experience of Euromaidan and the Russian-Ukrainian war, as well as the common rejection of the traditional political elite of post-Soviet Ukraine (including the one that came to power as a result of Euromaidan) as a basis for de facto allied relations and opportunities for appropriation of certain ideological theses from one sector of the “activist” environment of Ukraine to another.

At the same time, it seems that the differences in the original political traditions of the respective sectors of “activists” largely determined the attraction of “activist” groups of right-wing nationalism to (often performative) political violence, as opposed to the predominant focus of liberal-patriotic groups on symbolic campaigns and volunteer activities. Still, the diversity of ideological and political forms and political practices characteristic of the “activist” field of the political system of Ukraine requires further in-depth analysis in order to further clarify and / or summarize the relevant results of this study.

References

- [1] H. McClosky, “Consensus and ideology in American politics,” *American Political Science Review*, vol. 58, pp. 361-382, 1964.
- [2]J. Nagel, *Participation*.Harlow: Prentice Hall, 1987.
- [3] T. Böhm, “Activists in politics: the influence of embedded activists on the success of social movements,”*Social Problems*, vol62,no4, pp. 498-447, Nov. .2015
- [4] M. Diani, “The concept of social movement,” *The Sociological Review.*, vol40 ,no.1, pp. 25-1, .1992
- [5] F. Polletta and J. M. Jasper, “Collective identity and social movements,” *Annual Review of Sociology*, vol.27, pp. 305-283, 2001.
- [6] D. Angi, “Beyond the boundaries of nation-state: images of global civil society,” *Polish Sociological Review*,no1149, pp. 29-15, 2005.
- [7] M. Diani and D. McAdam, *Social movements and networks: relational approaches to collective*

action. Oxford: Oxford university press, 2003.

[8] A. A. Reda, S. Sinanoglu and M. Abdalla, “Mobilizing the masses: measuring resource mobilization on Twitter,” *Sociological Methods & Research*, Sep. .2021

[9] Y. Sintomer, “The meanings of political representation: uses and misuses of a notion,” *Raisons Politiques*, vol.50,no2, pp. 34-13, .2013

[12] O. Nikolayenko, “The revolt of the post-Soviet generation: youth movements in Serbia, Georgia, and Ukraine,” *Comparative Politics*, vol.39,no2, pp. 188-169, Jan. .2007

[13] O. Onuch, *Mapping Mass Mobilizations: Understanding Revolutionary Movements in Argentina and Ukraine*. Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2014.

[14]C. Tilly, *The Contentious French*. Cambridge,MA: Harvard University Press, .1986

[15] S. Tarrow, *Power in Movement: Social Movements and Contentious Politics*. Cambridge: Cambridge university press, 1998.

[16] J. D. McCarthy and M. N. Zald, “Resource mobilization and social movements: a partial theory,” *American Journal of Sociology*, vol.82,no.6, pp. 1241-1212, May. .1977

[17] M. N. Zald, “Epilogue: social movements and political sociology in the analysis of organizations and market ,” *Administrative Science Quarterly*, vol.53 ,no.3, pp. 574-568, Sep. .2008

[18] S. Crasnow, “The role of case study research in political science: evidence for causal claims,” *Philosophy of Science*, vol.79 , no.5, pp. 666-656, 2012.

[19] Y. Shveda and J. H. Park, “Ukraine’s revolution of dignity: the dynamics of Euromaidan,” *Journal of Eurasian Studies*, vol.7, no1, pp. 91-85, Jan. 2016.

[20] V. Ishchenko, “Far right participation in the Ukrainian Maidan protests: an attempt of systematic estimation,” *European Politics and Society*, vol. 17, no.4, pp. 472-453, Mar. .2016

[21] E. Kuhn von Burgsdorff, “The Euromaidan Revolution in Ukraine: stages of the Maidan movement and why they constitute a revolution,” *Inquiries*, vol.7,no.2, pp. 3-1, .2015

[22] N. N. Petro, *Ukraine in Crisis*, London and New York: Routledge, 2017

[23]V. Likhachev, “The “Right Sector”and others: the behavior and role of radical nationalists in the Ukrainian political crisis of late – 2013early 2014,” *Communist and Post-Communist Studies*, vol. 48, no. 2/3, pp. 271-257, june/september. 2015.

[24]J. Z. I. Gomza, “Black sun rising: political opportunity structure perceptions and institutionalization of the Azov movement in post-Euromaidan Ukraine,” *Nationalities Papers*, vol. 47, no. 5, pp. 774-800,2019.

[25] Y. Yakymenko, *Ukraine’s Party System Evolution: 2017-1990*. Kyiv: Razumkov Centre , .2017

[26] A.Karatnycky, “The rise and fall of Mikheil Saakashvili,” *Politico*, Feb. 12, .2018

**Gender budgeting as a tool for strengthening gender equality:
international practices and experience of Ukraine**

Svitlana Garashchenko

svitlana.garashchenko@gmail.com

*Gender advisor of the Head of State Service of Special Communication and Information Protection of Ukraine
(Kyiv, Ukraine)*

ABSTRACT

The article deals with the issues of gender budgeting in OECD countries and Ukraine's current experience in introducing gender equality in the budget process at both the central state and local levels. The materials of the article are based on the results of the "Gender responsive budgeting (GRB) in Ukraine" project and the results of gender budget analyzes.

KEYWORDS: Gender equality, Gender responsive budgeting, Budget process.

Received: 08/09/2021

Revised:

Accepted: 24/09/2021

Introduction. The emergence of the concept of gender budgeting in the late 1990s and early 2000s is associated with its mention in paragraph 346 of the Beijing Platform for Action (1995), which notes that governments should make every effort to systematically study public sector spending on women and adjust the budget to ensure equal access to public sector spending [1].

A gender responsive budget is a budget based on needs and interests that reflect the socio-gender structure of society, in particular, the interests of women [2]. However, it is worth considering that gender budgets are not separate budgets for men and women. They do not imply an increase in the ultimate amount of budget funds, but their more targeted use. In this regard, L. S. Rzhnitsyna's definition is appropriate that the gender budget is a modern social technology that makes it possible to introduce the principle of differentiated consideration of interests based on socio-gender characteristics into government policy [3]. A. B. Samakova defines the gender budget as a tool for assessing the impact of the state budget on various groups of men and women [4]. This approach is very effective, as it allows to get a fairly accurate and reasonable assessment of the impact of the current budget on men and women.

Gender budgeting involves the use of an integrated gender approach in the budget process; this is one of the most important ways to ensure its implementation. It means integrating a gender perspective into the budgets of various offices, departments and agencies.

R. Sharp defines gender budgeting itself as an approach oriented towards the interests of people in the formulation and execution of the state budget. This approach complements other processes of reforming and improving the budgetary sphere, carried out by the governments of not only many European countries, but also other countries of the world [5]. F. Sarraf emphasizes that "the gender component manifests itself in the analysis of public expenditures, in determining the values and impacts on women and girls compared to men and boys" [6]. One of the most meaningful definitions of gender budgeting is the one proposed by the OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development): "integration of clear gender perspective into the overall context of the budget process through the use of specific processes and analytical tools to promote gender-responsive policies" [7, 7].

The Council of Europe associates gender budgeting with Gender Mainstreaming, that is, the focus is on ensuring gender equality at every stage of the political process. Gender Mainstreaming is an assessment of the consequences for men and women of any planned action in the field of legislation, policy or programmes in any area and at all levels, as defined by the UN Economic and Social Council, 1997 [8]. This integration of a gender perspective should be carried out at all stages of the budget cycle: from the development of draft budgets, to the actual costs of evaluating and monitoring spent funds.

The practice of implementing gender budgeting in OECD countries

The first gender budget was drawn up in 1984 by the Australian Federal Government, and later in South Africa, Canada, the United Kingdom, Tanzania, Zimbabwe, Malawi, Kenya, Sri Lanka, Barbados and the United States. Since the end of 1999, the same initiative has been taken by the countries of Central and Eastern Europe and the CIS, such as Poland, Lithuania, Russia, Ukraine, Georgia and Kyrgyzstan. Almost half of OECD countries that responded (15 out of 34 members) report that they have introduced (Austria, Belgium, Finland, Iceland, Israel, Japan, Korea, Mexico, Netherlands, Norway, Spain, Sweden). OECD 2011 Survey on National Gender Frameworks, Gender Public Policies and Leadership showed ten countries as conducting gender-responsive evaluations for their central budgets, with Switzerland doing so in some cases [9]. Italy plans to introduce, Turkey and Czech Republic are actively considering the introduction of gender budgeting [10].

Much of the practice of gender budgeting has been introduced over the past decade. Perceived inequality is cited as the main driving force behind the introduction of gender budgeting. When countries begin to mainstream gender mainstreaming into policymaking, they often start by focusing on several policy areas. For example, in Denmark, the government's strategy on gender equality includes a strengthened assessment of citizen-oriented services, including how local authorities can use gender equality assessment to strengthen specific areas such as unemployment services, healthcare and care for the elderly [11].

There are a variety of approaches to gender budgeting, and there is no standard gender budgeting model in OECD countries. The focus ranges from assessing the gender impact of spending programmes to monitoring gender performance indicators. The two most commonly used gender budgeting tools are preliminary and actual gender impact assessments, which involve a more systematic continuous cycle of gender policy assessments throughout the budget cycle. Countries also often apply a gender perspective in resource allocation and a gender perspective in assessing results. Tools such as gender needs assessments, gender budget audits, and a gender perspective in expenditure review are more limited.

In half of OECD countries, the Budget Law has provisions specifically related to gender budgeting. However, what these provisions legally oblige each country to do varies greatly. For example, in Iceland [12], these provisions require all ministries to conduct a gender analysis of budget proposals as well as legislative proposals. The budget bill submitted to parliament should also indicate the impact of changes in income and expenditure policies on gender equality.

Austria is one of the leading countries in dealing with gender budgeting, and this is largely due to the inclusion of GRB in the legal framework. The budget principle for promoting gender equality was incorporated into the Austrian Constitution in 2009. This led to the development of a comprehensive legal framework for gender responsive budgeting and reporting. Federal Constitution of Austria, article 51, paragraph 8: "The fundamental principles of impact orientation must be respected in the

Federation's budget management process, with particular regard to the goals of real equality between men and women" [13]. As of 2013, ministries and high-level agencies are required to define 1 to 5 gender-responsive results targets in their budget chapters. The annual Federal Performance Report on Gender Policy, prepared by the Federal Bureau of Performance Management for Parliament, provides information on the achievement of gender-responsive goals and related results. New / amended laws and major investments should include mandatory preliminary gender equality impact assessments. The Annual Impact Assessment Report provides a retrospective assessment of the gender impact of public policies. It is submitted to parliament in May.

A case-study in Ukrainian experience in introducing gender responsive budgeting in the budget system of Ukraine.

Despite the fact that the tool of gender budgeting is actively developed and used in Ukraine, the bibliography of scientific research, as well as methodological and popular literature of Ukrainian authors on this issue is not very numerous. First of all, it should be noted the collective monograph "Gender Strategies for Sustainable Development of Ukraine" edited by L. S. Lobanova (2004) [14] and the section "Gender budget is a tool for establishing social justice in Ukraine" of the analytical report of the International Center for Policy Studies "Potential of Ukraine and its implementation" (compiled by O. P. Romanyuk, 2009) [15]. One of the first attempts to propose a method of integrating gender budgeting into the budget process at the local level is the manual "Gender Budgeting in Ukraine" (2011) published with the support of the F. Ebert Foundation in Ukraine [16]. Among the studies on the problem of gender budgeting the works of such Ukrainian researchers as L. S. Lobanova, V. V. Blyzniuk, M. P. Sokolyk, O. P. Romaniuk, S. V. Garashchenko [17], T. Ivanina and O. Kisiliovna [18] should also be mentioned. It is worth noting the manual "Gender-Responsive Budgeting at the Local Level" [19] edited by T. Ivanina and O. Strelnyk.

In 2014, the Ministry of Finance of Ukraine, as a result of cooperation with the project "Gender responsive budgeting in Ukraine" (GRB) project, decided to introduce GRB in Ukraine. As a result of this work, the gender approach was integrated into the Public Financial Management System Reform Strategy for 2017-2020, and guidelines for the application of a gender responsive approach in the budget process were developed for the main budget managers and other participants in the budget process in Ukraine. In Ukraine, work with GRB covers both the state and local levels. For example, at the state level, all ministries and other main managers of the state budget, as well as the State Statistics Service, parliamentary committees and the inter-factional parliamentary association "Rivni Mozhlyvosti" (English translation: "Equal Opportunities") are currently involved in the work in Ukraine. This work was implemented with the support of various projects and international partners.

Currently, a lot of work to support gender-responsive budgeting at the local level is carried out by the UN Women, the National Democratic Institute (NDI), the "Gender Budgeting in Ukraine" project, PLEDDG (Partnership for Local Economic Development and Democratic Governance) and others.

Thanks to the close cooperation of government agencies, public and international organizations, Ukraine is currently one of the international leaders in the implementation of gender budgeting. In particular, the International Monetary Fund in its report “Europe: A Survey of Gender Budgeting Efforts” [20] included the example of Ukraine as a demonstration of the successful experience of implementing GRB in Europe. Thus, in 2014, with the approval of the Ministry of Finance, budget programmes were selected that are most relevant for gender analysis in the areas of health, youth policy and physical culture and sports, education, social protection and social security. With the support of the GRB Project, a gender analysis of 10 budget programs in four different areas was conducted. During 2015-2020, 118 programs in 60 areas of expenditures financed from local budgets were analyzed in all oblasts/regions of Ukraine and the city of Kyiv. In total, 75% of the programs of oblast budgets were analyzed, based on the results of which recommendations and proposals were developed to reduce the gender gaps identified during the analysis. For example, according to the results of the gender budget analysis in 2019, measures were taken to increase the number of students in the Invasport Center and the Children’s and Youth Sports School by 8%. In 2020, some regions of Ukraine analyzed the budget programme “Financial support of the Philharmonic, artistic and musical groups, ensembles, concert and circus organizations”. Among Philharmonic visitors, there is a gender gap in favour of women, who make up about 70% of all visitors, while men make up only 30%. The share of urban residents attending the Philharmonic averages 84%, while the share of the rural population among visitors is 16%, indicating limited access for women and men from rural areas to the cultural services provided by the Philharmonic. The analysis of expenditures shows that the actual costs for women who attended Philharmonic concerts in 2019 were 2 times higher than the costs for men (UAH 22.9 million – for women, against UAH 11.3% for men). The largest number of visitors are middle-aged – 50.3% [21]. There are 7 times more women in the age group of 46-60 years than men in this age category. As a result, amendments were made to 30 regulations governing relations in the relevant areas, including to the standard lists of budget programs and performance indicators of their implementation, to statistical, administrative, internal reporting, compilation of plans on the network, staffs and contingents of institutions, financed from local budgets of oblasts and the city of Kyiv, and other documents used in the budget process. Thus, thanks to the work of these projects, Methodological recommendations for the implementation and application of a gender responsive approach in the budget process were developed, approved by the order of the Ministry of Finance of Ukraine. According to the definition given in the Recommendations, the gender responsive approach in the budget process is to take into account gender aspects at all stages of the budget process and highlight in the relevant budget documents the focus on equal rights and opportunities for women and men (gender equality). Gender aspects are defined as specific social, cultural, economic, political and other characteristics of living conditions and needs of women and men [22].

The introduction of the GRB is part of the reform of the public financial management system in Ukraine. From the maintenance of budget institutions to the provision of quality services – this is the key focus of budget planning, which is defined by the Ministry of Finance of Ukraine in the

implementation of the model of medium-term budget planning. The medium-term budget planning model involves strengthening the link between strategic and budget planning, when the emphasis is not on funding the area or direction, but on achieving specific results in each budget programme. At the same time, the main category of evaluating the effectiveness of budget programmes and the activities of the budget manager is public services. The model of medium-term budget planning also envisages the introduction of a gender responsive approach to the budget process. This requirement is contained in the Public Financial Management System Reform Strategy. “The integration of a gender responsive approach into the budget process will increase the efficiency and quality of public services provided, taking into account the needs of social groups, including gender, will strengthen the accountability of budget managers” [23], the Strategy said. In fact, the GRB is seen as a tool that can improve the quality of services to meet the needs of different social groups (and not only on the basis of gender), optimize the amount and structure of budget expenditures, rationally use of taxpayers’ funds. Moreover, the main directions of budget policy for 2018-2020 focus the attention of the main managers of budget funds on compliance with the “principle of ensuring equal rights and opportunities for women and men in the formation of budget indicators”. The Ministry of Finance by its order No 1 of 02.01.2019 identified that a gender-responsive approach could be applied at all stages of the budget process. For its implementation and application, the chief budget manager is recommended to annually develop and approve an action plan for the implementation and application of a gender responsive approach to the budget process (separately or as part of the Chief manager’s action plan) taking into account the stages defined in paragraph 4 of the Recommendations, namely, review of regulations and other documents that contain information on gender equality; conducting gender analysis of budget programmes; decision-making based on the results of gender analysis of budget programmes; monitoring of gender sensitive budget programs. In order to reduce gender gaps, reduce negative and strengthen positive trends in the relevant field / industry in terms of meeting gender needs and meeting gender interests, the Ministry of Finance in Order No 130 of 29.03.2019 notes that when forecasting the local budget based on gender analysis of budget programmes, information on gender mainstreaming may be provided [24].

The methodological recommendations of the Ministry of Finance make it possible to characterize budget programmes as gender-sensitive or gender-neutral. It is emphasized that the budget program is gender sensitive or gender neutral based solely on the results of gender analysis. The purpose of gender analysis is to determine the level of meeting the needs and interests of women and men and / or their groups in the implementation of the budget programme, as well as to identify gender gaps, gender discrimination and their causes in the relevant field.

Conclusion. The success of the application of the gender approach in the budget process at the local level is measured by the dynamics of growth of passports of budget programs that contain gender aspects. Thus, in 2017 there were only 6 such passports at the regional level, then in 2020 the number of such passports increased 179 times, and they became 1075. Since the introduction of gender budgeting is still relatively new in a number of countries, a wider range of consequences may become more evident

in the future. At a more advanced stage of gender responsive policy development, countries are more likely to see gender impact assessment included in policy development.

References

- [1] Beijing Declaration and Platform for Action / Adopted at the 16th Plenary Meeting on Sep. 15, 1995 [Online]. Available: <http://www.un.org/womenwatch/daw/beijing/pdf/BDPfA%20R.pdf> [Accessed Sep. 02, 2021]
- [2] B. A. Raizberg, L. Sh. Lozovsky and E. B. Starodubtseva, *Modern economic dictionary*, 5th ed., INFRA-M, 2007 [Online]. Available: <https://znanium.com/catalog/document?id=368654> [Accessed Sep. 02, 2021]
- [3] L. S. Rzhantsyna, *Gender budget is the first experience in Russia*. Helios ARV, 2002 [Online]. Available: <https://www.livelib.ru/book/1000093386-gendernyj-byudzhhet-pervyj-opyt-v-rossii-l-s-rzhantsyna> [Accessed Sep. 02, 2021].
- [4] A. B. Samakova, "Gender policy in the context of social transformation of Kazakhstan society," *Scientific library of dissertations and abstracts disser Cat*, 2004 [Online]. Available: <http://www.dissercat.com/content/gendernaya-politika-v-kontekste-sotsialnoi-transformatsii-kazahstanskogo-obshchestva#ixzz4jyRgBJw2> [Accessed Sep. 02, 2021].
- [5] R. Sharp, *Budgeting for Equity: Gender Budgeting Initiatives within Results Based Budgeting*. UNIFEM, 2003 [Online]. Available: <https://gsdrc.org/document-library/budgeting-for-equity-gender-budget-initiatives-within-a-framework-of-performance-oriented-budgeting/> [Accessed Sep. 02, 2021]
- [6] F. Sarraf, "Gender-responsive Government Budgeting," *JMF Working Paper Fiscal Affairs Department*, pp. 15-35, 2003 [Online]. Available: <https://digitalibrary.un.org/record/499203> [Accessed Sep. 02, 2021].
- [7] R. Downes, L. von Trapp and S. Nicol, "Gender budgeting in the OECD countries," *OECD Journal on Budgeting*, vol. , 2017. [Online]. Available: https://read.oecd-ilibrary.org/governance/gender-budgeting-in-oecd-countries_budget-165jfq80dq1zbn#page8 [Accessed Sep. 02, 2021].
- [8] Gender mainstreaming: gender budgeting [Online]. Available: <https://eige.europa.eu/publications/gender-mainstreaming-gender-budgeting> [Accessed Sep. 02, 2021]
- [9] "Gender budgeting in OECD countries," *OECD Journal on Budgeting*, vol. 16 (3). August 2017. [Online]. Available: <https://www.researchgate.net/publication/319193061> Gender_budgeting_in_OECD_countries [Accessed Sep. 02, 2021].

- [10] I. Ilkkaracan, *Investing in the Care Economy: A Gender Equitable Strategy for Employment Generation and Inclusive Growth*, 2019. [Online]. Available:
https://unctad.org/system/files/non-official-document/ciem_ppt05_ilkkaracan_en.pdf
[Accessed Sep. 02, 2021].
- [11] D. H. Madsen ,Gender mainstreaming in the Danish international development agency (Danida)– a panacea for development? ,2016[Online]. Available:
https://vbn.aau.dk/ws/portalfiles/portal/264155438/freia_wp_86.pdf[Accessed Sep. 02, 2021].
- [12]OECD Survey of Gender Budgeting [Online]. Available:
<https://www.oecd.org/gender/Gender-Budgeting-in-OECD-countries.pdf>[Accessed Sep. 02, 2021].
- [13]M. GepplImplementing Performance Budgeting in Austria [Online]. Available:
https://www.pempal.org/sites/pempal/files/event/attachments/ppt_monika-geppl_rus.pdf [Accessed Sep.02, 2021].
- [14] L. S. Lobanova ,Eds.,*Gender strategies of sustainable development of Ukraine*. Kyiv: Feniks, 2004.
- [15] Ukraine’s potential and its realization. Analytical report of the International Center for Policy Studies. Prepared in the framework of the project “Ability to analyze socio-economic results and capacity,”implemented in partnership with the Conference Board of Canada with the financial support of the Canadian International Development Agency (CIDA). Project manager: Olga Romanyuk. Kyiv, 2009
- [16] *Gender budgeting in Ukraine. Handbook* ,S.Garashchenko , T.Ivanina and B.Malynyak Kyiv :Fridrich Ebert Foundation in Kiev, 2011. [Online]. Available: <http://library.fes.de/pdf-files/bueros/ukraine/07763.pdf> [Accessed Sep. 02, 2021].
- [17] S. Garashchenko, “Gender budgeting as a component of political mechanisms providing for the equality of women and men,” *Academic writings of the National University of “Kyiv-Mohyla Academy”*, vol. 95 ,pp. 48–51, 2009 [Online]. Available:
<http://ekmair.ukma.edu.ua/handle/123456789/3999> [Accessed Sep. 02, 2021].
- [18] T. Ivanina and O. Kisiliova ,*Introduction of gender budgeting at the level of amalgamated territorial communities in Ukraine: approach and experience of the National Democratic Institute*,Kyiv.,2019,pp.16–17[Online].Available:<https://decentralization.gov.ua/uploads/library/file/536/GRB-handbook.pdf>[Accessed Sep.02, 2021].
- [19] Gender-oriented budgeting on local level: from integration of the principle of gender equality into the budget process to gender sensitive policies [Online]. Available:
https://decentralization.gov.ua/uploads/library/file/599/genderresponsive_budgeting_on_a_local_level_ukraine.pdf [Accessed Sep. 02, 2021].

- [20] Europe: A Survey of Gender Budgeting Efforts, *Prepared by Sheila Quinn IMF Working Paper*[Online].Available:<https://www.imf.org/external/pubs/ft/wp/2016/wp16155.pdf>[Accessed Sep. 02, 2021].
- [21] Results of the final monitoring of the project “Gender Budgeting in Ukraine” [Online]. Available: https://mof.gov.ua/storage/files/%D0%93%D0%B5%D0%BD%D0%B4%D0%B5%D1%80%D0%BD%D0%B5_%D0%B1%D1%8E%D0%B4%D0%B6%D0%B5%D1%82%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F_%D0%B2%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%96.pdf[Accessed Sep.02, 2021].
- [22] Order of the Ministry of Finance of Ukraine “On approval of Recommendations for the implementation and application of a gender-responsive approach in the budget process” (No 1 of 02.01.2019)[Online]. Available: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/v0001201-19#Text>[Accessed Sep.02, 2021].
- [23] Order of the Cabinet of Ministries of Ukraine. On approval of the Strategy for reforming the public financial management system for 2017-2020. [Online]. Available: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/142-2017-%D1%80#Text>[Accessed Sep. 02, 2021].
- [24] Order of the Ministry of Finance No 130 of March 29, 2019 “On approval of Methodological recommendations for the preparation of local budgets in 2019 for the medium term” [Online]. Available: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0130201-19#Text>[Accessed Sep. 02, 2021].

Why modern education administrators need EIS

Jakkrit Siririn

JakkritSiririn@gmail.com

National Interest

ABSTRACT

The education industry is no different from other fields especially in the new era of educational administration. It is imperative that school administrators at all levels learn and understand new tools in the era of information and communication technology.

Bringing EIS to help in education administration In addition to helping facilitate education administrators. If you consider the heart of educational administration, 4 things are academic administration budget management personnel management And general administration, it is considered that EIS will help answer all four aspects of educational administration as well whether it is planning, directing, directing, operating and evaluation, etc.

To be used to assist in their management for maximum efficiency. because at present If considering the issue of educational reform in accordance with the guidelines of the National Education Act B.E. Promote lifelong education arising from the integration of education in the system informal education and informal education. Therefore, in today's world of information, EIS is suitable for modern education administrators. To step in the flow of change itself.

There is mobilization for the development of education at all levels. This can be seen from the rapidly changing content development and educational management style of Thailand especially in terms of supporting globalization, such as entering the ASEAN Community in 2015 or a mobile computer project for all students (One Tablet PC per Child) of the government [1], which is regarded as an important paradigm in the future of national education infrastructure standards.

Keywords: Modern Education Administrators, EIS

Received: 19/09/2021

Revised: 27/09/2021

Accepted: 7/10/2021

Introduction. Amidst the changing trends in the era of globalization information technology and communication plays a huge role in every organization and at all levels of management. Especially in business which requires information to assist in decision-making by senior management for formulating strategies and policies to drive the organization Support the intense and intense competition in today's era. The application of information and communication technology is very popular in business circles. Because the business industry needs to rely on data and information in the work process. Especially is the management. As it is well known that information and communication technology is an important tool for gathering information data analysis and presentation of information and although information and communication technology is prevalent in business but other industries can apply information and communication technology as well. Because each organization in every industry Regardless of any structure and organizational form all need information and information to support decision-making in formulating strategies and policies that drive the organization.

The education industry is no different from other fields especially in the new era of educational administration. It is imperative that school administrators at all levels learn and understand new tools in the era of information and communication technology. To be used to assist in their management for maximum efficiency. because at present If considering the issue of educational reform in accordance with the guidelines of the National Education Act B.E. Promote lifelong education arising from the integration of education in the system informal education and informal education There is mobilization for the development of education at all levels. This can be seen from the rapidly changing content development and educational management style of Thailand especially in terms of supporting globalization, such as entering the ASEAN Community in 2015 or a mobile computer project for all students (One Tablet PC per Child) of the government [1], which is regarded as an important paradigm in the future of national education infrastructure standards.

One of the tools in the information and communication technology era Which is popular with various business organizations is EIS (Executive Information System) or information systems for high-level executives because EIS is a computer program which serves to collect, compile and filter information at various levels in the organization from a large amount of information at the operational level. to medium volume and began to organize information suitable for middle management Until the middle-level information is selected through the selection and selection of information suitable for senior executives, EIS is an important tool for modern education administrators. As necessary software for

Bringing information that is summed up or information at the top of a structured pyramid. And to offer policy and strategic decision-making options to the top administrators of educational institutions, EIS is essential for modern managers who, if they recognize the benefits of EIS and use it as a tool in education administration whether it is decision making, planning, policy supervision or super-vision of educational institutions It will help to provide educational institutions with up-to-date information. And can retrieve those data as needed, including EIS will help strengthen the image. Or the identity of the school to see it as an educational institution in the 21st century as well.

What is EIS?

EIS or Executive Information System is an information system for senior management.

It is an information system that is important to the organization's administrators in regards to policy-defining and strategic planning of the organization to be able to take action to achieve the goals that have been set effectively and effectiveness. [2] divided the types of information technology for executives into 4 types:

1 . Transaction Processing System (TPS) refers to the first information system that an organization uses to collect and process information.

2. Management Information System (MIS) refers to a system that involves middle management in bringing information from TPS to summarize and screen for information suitable for management of operational level employees. This allows entry-level and middle-level executives to retrieve the information they need when it is needed.

3. Decision Support System (DSS) refers to a system that collects data and information from TPS and MIS to create an alternative solution for senior management. To assist decision-making under the conclusions and comparisons of information from various sources.

4 . Executive Information System (EIS) refers to a work system that collects, screens, synthesizes data and information from TPS, MIS and DSS for top management to retrieve information and information that meets their needs, is timely, and is as easy to use as possible in order to be able to apply those information to effectively manage the organization

Information systems for senior management Therefore, it is not a system that can occur alone. but relying on information From lower level information systems to be processed for presentation to the next level of senior management, that is, EIS relies on data obtained from the decision support system, the Decision Support System, or DSS, and DSS relies on The data obtained through the management information system is Management Information System or MIS, and MIS relies on the

information obtained through the transaction processing system or TPS. If compared to a pyramid, TPS is located in the base of the pyramid Next up is MIS, next up is DSS, and the top of the pyramid is EIS.

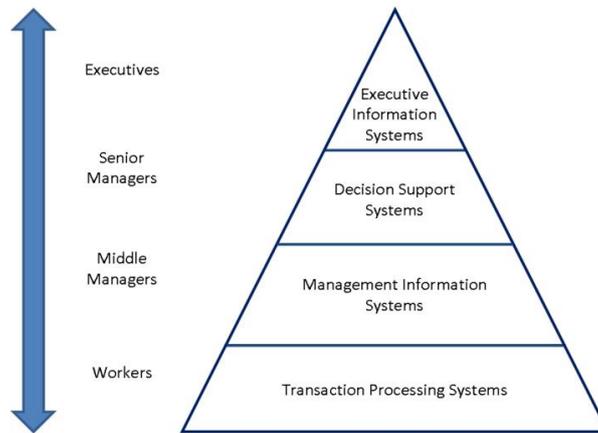

Figure 1: Pyramid showing four levels of information. [2]

Figure 1 in some cases, necessary information may be obtained from external databases come mix with if the information in the pyramid is insufficient to meet the needs of senior management.

As already mentioned, EIS is very popular in business. But we can apply EIS to the administration of education as [3] mentioned the reasons for the need for

The development of information systems for educational institutions is divided into 3 issues:

1 . The need for changes in management processes and operations because the original information system was unable to provide information or work as needed in the field of knowledge management which is a new dimension of management

2. Changes in technology due to the advancement of technology and lower prices; and

3. Organizational adjustments to create competitive advantages

EIS as an important tool of institutional research

Institutional research means the study and analysis of operations, environment and work processes of higher education institutions for the benefit of collecting Compiling, processing and presenting information necessary and relevant to educational administration to support school administrators in planning policy making and decision making Institutional research originated in the United States in the early 1920s and became available in Thailand in the early 1970s until the present. Institutional research has developed by leaps and bounds. From the analysis of data with documents (Document) to computer information synthesis the reason is the use of statistics, data and information.

Developed by hand (Manual) according to the old style, it seems to be out of date and is not suitable for modern educational institutions, [4] has mentioned about the use of management information systems to help in researching institutions that now Schools and educational institutions are preparing to enter the educational quality assurance system in principle The operation of the Quality Assurance System is management in different parts as usual of an organization or agency programs, work networks, projects and connected activities are in every part of the school. But it must be carried out continuously in order to develop the work well meet the standard and to be of higher quality. In this regard, it is necessary to collect information. To demonstrate the progress and success of the operations in different parts systematically at all times as part of monitoring, supervision and evaluation. According to the administrative system and according to the educational institution's quality assurance process, usually the data collection in this section it will be part of the Management Information System or MIS in the form of School Management System

Management Information System or MIS is therefore an important part in the administration of educational institutions in the present era, in addition to having to manage educational institutions to have quality according to their goals or to compete with themselves must also take into account the educational quality assurance system, including the

Evaluation and other external factors which must inevitably be involved in educational institutions as an important indicator that the government responsible for overseeing national education policies as well Therefore, institutional research is not only the study, research, collection and data processing to the administrators of the educational institutions It is also important to apply that information to quality assurance work. If educational institutions use EIS in conjunction with institutional research, then the school is like a tiger with wings. because in addition to having information that has been passed through research methods in institutional research There is also information at the top of the pyramid for top administrators to use in the administration of educational institutions.

Today, it can be seen that the mission of modern education administrators In addition to having to compete with yourself there are still many external factors involved in educational institutions that are different from the past, such as the educational quality assurance system or an achievement evaluation system for educational institutions as well.

O-NET exam results, etc. If you look back at the competition with yourself. The application of information and communication technologies to assist in the administration of education is a must for modern education administrators. Especially if any educational institution uses information systems for senior management or EIS to assist in researching the institution. The more education administrators receive information that is useful for the administration of education as well, as [4] has explained that.

The basic work of most institutional research consists of collecting analytical data report preparation Support of information and information for the performance of the missions of the departments within the institution. Helping to make decisions based on databases Used in planning and

setting policies. Create solutions to problems and develop to help executives have more appropriate information and information for decision-making have the necessary and appropriate information which is accurate and sufficient to aid in decision making or set the development direction of that institution

Therefore, institutional research that uses information and communication technology to help present the information obtained from institutional research is important for modern educational administrators because in addition to it will bring modern tools to help in the collection remix synthesis and presentation of information and information It is also useful for applying to the assessment of individuals or external agencies that need to be associated with an educational institution.

EIS and Educational Administration

Today, the use of technology is an integral part of all levels of work. Executives are increasingly faced with working conditions in a technology-based environment. The work patterns of executives have to change as well. Working in an atmosphere where technology can quickly collect, store, present, and disseminate information pushing executives to make faster decisions and changes in new technologies it makes executives have to learn more to keep up with the development of technology. Changes in executive decision-making processes adapting to learning new things all the time, including patterns, methods and paradigms in changing work It is something that executives need to have knowledge, skills and vision. In order to be able to work in society in the information technology era, [5] discussed the important factors in technology integration for educational administrators that include:

1. Computer technology (Computing Technology) is the production or development of electronics devices (Electronic Devices) that can be used to control various devices. According to the user's wishes with the instructions that we have created, called Program, and can also act as a teaching device such as Computer Assisted Instruction (CAI), which is a program used to help teach or Computer Managed Instruction (CMI) to computers used to operate or manage teaching and learning processes

2. Database Technology (Database Technology) is a source of information and stored in the form of Digital Code developed in parallel with computer technology. Because computer technology will be less useful. If there is no data or program that can store and retrieve data quickly enough to meet the needs of the management.

3. Communication technology (Communication Technology) is the development of communication systems. At present, data is transmitted over metal wires and optical fibers. It was born as an information expressway system (Information Super Highway). It also developed communication technology in the form of radio waves and sound waves both terrestrial and transmitted via satellite making it possible to link into a universal network (International Network) and connect computers with databases distributed around the world. The situation of borderless information or information globalization.

4. Educational Technology (Educational Technology) is the application of special abilities of technology to learners who have a different nature of learning. Therefore, it is necessary to organize information into a system that allows learners to learn. Because of the vast amount of information available in various forms, it is necessary to select and organize the process of presenting appropriately and to achieve the desired purpose so that the recipient can understand the meaning to match the purpose of the presentation Educational technology will make the academic administration work of educational institutions. Both courses teaching measurement and execution it is quality

Therefore, the application of EIS to education administration Therefore, the use of information and communication technology to achieve both efficiency (Efficiency) and effectiveness (Effectiveness) to lead to the quality (Quality) of the learners and the quality of the teaching and learning management system.

The use of EIS in educational administration for school administrators technology used It's not just information and communication technology but also includes methods, processes, equipment and personnel. Currently, there are various technologies many that can be used in education administration School administrators can therefore choose to use various technologies to apply appropriately in the development of educational institutions conveniently Organizational management in this era where there are many technologies to use. The new generation of executives should develop themselves to keep up with the changes and gain knowledge, abilities and skills to be able to utilize technology effectively and efficiently.

EIS as an essential tool for modern education administrators

If considering the Information and Communication Technology Master Plan for Education of the Ministry of Education 2011-2013 [1], it is found that government agencies that oversee the country's education policy has recognized the necessity of bringing information and communication technology to develop education management This can be seen in policy-making efforts through many pilot projects in the past, such as encouraging teachers to Educational personnel and educational institutions develop and use electronic media (e-Contents) for continuous learning management according to specified standards, including e-Books, e-Library, Courseware, LMS (Learning

Management System).), including the establishment of an electronic media center (e-Content Center) and

Development of learning systems with ICT (e-Learning System) in various forms Including the provision of computer systems and equipment to support teaching and learning to organize a Virtual University, Virtual Classroom and Virtual Laboratory, a set of equipment for organizing distance learning and other standardized educational management suitable for teaching and learning at each level as well as accelerate the development of software for service (Front Office) according to the mission of the agency at all levels, such as Smart Card (Student ID Card), e-Registration, e-Counseling, e-Testing, e-Loan, e-Academy, e-Platform, Classroom without walls, Outdoor education and Appropriate Curriculum.

Bringing EIS to help in education administration is to bring information that has been filtered from the EIS system, which is information in the manner of bringing the data that has been analyzed synthesis and summarizing the necessary information for executives to assist in decision making, planning, and governance. Therefore, EIS is an essential tool of modern educational administrators as an essential tool for methodical summation of information. It is information that presents policy and strategic decision-making options to the top administrators of educational institutions.

Institutional researchers have long known that EIS is important as one of the tools to collect, analyze and present information necessary for the application of all information circulating in educational institutions through research methodology institution to present to the policy committee or the university council and high-level personnel from various departments that is responsible for the administrator of educational institutions Data from EIS has been applied through institutional research.

Applying EIS that has been filtered by institutional research methodology to be applied to the administration of educational institutions. It is part of the e-Education system which has been mentioned in the education industry as [6] said e-Education means the development and application of information. (Information) and knowledge (Knowledge) to support student-centered learning and to encourage the development of application of information and communication technology (Information and Communication Technology) to create, extend and disseminate knowledge and information. The use of information systems for high-level executives (EIS) to use or communication systems via e-mail (e-Mail) or documents and textbooks in the form of e-books (e-Book) are all innovations used in E (e: electronic) era precedes. Therefore, e-Education is the introduction of information and communication technology as a tool for the entire education management system. Starting from the recruitment process of the educational institution student admission process Registration and measurement Curriculum and teaching work, library work, guidance work, research and development work. Student Affairs Premises welfare and facilities, etc. by EIS is considered as one of the sub-tools

within the e-Education system. Modern education administrators should pay attention to the application of EIS as an essential tool for today's educational administrators.

Conclusion. Bringing EIS to help in education administration In addition to helping facilitate education administrators. If you consider the heart of educational administration, 4 things are academic administration budget management personnel management And general administration, it is considered that EIS will help answer all four aspects of educational administration as well whether it is planning, directing, directing, operating and evaluation, etc. Therefore, in today's world of information, EIS is suitable for modern education administrators. To step in the flow of change itself.

References

- [1] Ministry of Education, *Information and Communication Technology Master Plan for Education*. 2011.
- [2] C. Parker and T. Case, *Management Information Systems: Strategy and Action*. New York: Mitchell McGraw-Hill, 1993.
- [3] Pannee Suanplong, *Information Technology and Innovation for Knowledge Management*. Suan Sunandha Rajabhat University, 2010.
- [4] Uthai Boonprasert, *Institutional Research and Administration in Educational Institutions: Research on Education management*. Dhurakij Pundit University Research Center, 2009.
- [5] Sodsai Dulya. *Technology and the Development of Thai Education Quality*, 2007 Available: (Online). www.vcharkarn.com/varticle/33108, February 26, 2013. [Accessed Sep.17, 2021].
- [6] Thaweesak Koranantakul, *E-Education Policy*. Electronics .Technology Center and National computer, 2002.

Campus Climate and Its Impact on Student Satisfaction at a Minority-Serving University in the United States

Meechai Orsuwan

Email: meechai.o@ku.th

Assistant Professor, College of Education, Kasetsart Universtiy

ABSTRACT

The purpose of this study was to examine the effects of college student perception of campus climate on educational satisfaction at a minority-serving institution in the United States. The research found that incidents of harassment and discrimination still happened at the target institution and such incidents hampered the quality of students' educational experiences. In short, student satisfaction was positively linked to feelings of well-being and a sense of welcoming, but it was negatively associated with feeling harassed, devalued and discriminated. Colleges and universities should create a warm, friendly and supportive learning environment for students to thrive in school and life.

KEYWORDS: Diversity, Asian American, Harassment, Discrimination

Received: 30/06/2021

Revised : 7/09/2021

Accepted: 24/09/2021

1. Introduction. Colleges and universities are more diverse now than thirty years ago. Over 30% of college students are racial/ ethnic minority students [1]. As a result, social interactions between students, faculty, and agents with different backgrounds happen on a daily basis. The mix of diverse perspectives on campus supposedly creates a richer learning environment. Moreover, when a campus becomes diverse, students are expected to become more accepting, tolerant, and thoughtful members of society. A university where individuals and groups can live, learn and work with members from different backgrounds and perspectives is said to have “a healthy campus climate” [2]. As today’s higher-education environment has become increasingly competitive, cultivating a learning environment that values diversity is viewed as an effective strategy to attract and retain students, scholars, educators, and employees [3]. Despite ongoing university campaigns designed to promote a warm and healthy campus climate, incidents of harassment and discrimination on college campuses create an intimidating, hostile, or offensive educational environment, which tarnishes the college experiences of students [4]. Previous research has found that negative campus climates, those in which students experience harassment and/ or discrimination, hampered educational development and achievement [5]. Students in such campus climate were likely to be unsatisfied with their college experience [5]. As a result, understanding how students from different social backgrounds perceive the learning environment is pivotal to university administrators in designing an optimal environment that supports learning for all students in a diverse society.

The central purpose of this study was to examine the effects of student experiences on harassment and discrimination and their impact on student satisfaction. This research differed from previous research in a way that it assessed student perceptions of campus climate at an Asian American and Native American Pacific Island Serving Institutions (AANAPISIs), a type of minority-serving institutions in the United States. Unlike predominantly White institutions where Caucasian students make up more than half of the student body, at least 10 percent of students attending AANAPISIs are Asian Americans and Pacific Islanders [6]. However, this research only focused on the college experience of Asian American because they have increasingly faced discrimination and the threat of violent hate crimes on campus in the U.S. The past year’s rise in anti-Asian hate crimes and discrimination made this research a topic of great interest after China was blamed for causing the Covid- 19 pandemic. Examining the college experiences of Asian American students may provide useful information for addressing the current issues related to the challenges faced by Asian American college students who were previously excluded from conversations on campus climate in higher education. The following was the research question guiding this study:

- How did students’ experiences with harassment and discrimination affect their educational satisfaction?

2. Literature Review .In the U.S., many people perceive Asian Americans as the “model minority,” which means they excel at academics and put greater effort in everything they do [7]. What many do not know is that a variety of ethnic subgroups exists within the Asian American population. Some do well in school and at work, but many do not. Therefore, they should not be labeled as a singular group. Asian Americans also

face negative stereotypes, racism and discrimination like other racial minorities. Violent cases against them have been on a rise since the coronavirus epidemic broke out in Wuhan, China [8]. What about college campuses, a supposedly “safe and welcoming space” for all students? Did Asian Americans face harassment and discrimination?

Campus climate includes the quality and extent of the interaction between students, greater academic effort faculty and other college agents on a campus that influences whether an individual feels personally safe, valued, and treated fairly, and with respect [9]. Campus climate has a profound effect on the academic community’s ability in research and scholarship [9]. When a chilly campus climate exists, acts of discrimination usually take place [10]. Although college campuses are becoming more diverse than before, gender and racial discrimination are still prevalent on campuses. For example, faculty members often treat female students differently in the classroom. Male students’ aggressiveness especially takes place in female professors’ classes [11]. Similarly, in the classroom women (50%) rather than men (30%) experienced sex discrimination to the disadvantage of women [9]. Student-institutional fit models and transactional models distinguish discriminatory behavior from the maladaptive manners of minority students to college [12]. Campus climate affects students in many different ways. For example, discrimination hindered the social and academic environments of college students, while a deprived racial climate on campus had a negative impact on a sense of belonging of Caucasian students [13]. Perceptions of discrimination of freshman minority students harmed their persistence in college [13]. Harassment and discrimination may create an unfriendly educational environment [13]. Consequently, such an unwelcoming campus climate may lead to student dissatisfaction. This research hypothesized that students attending AANAPISIs who witnessed or experienced some form of harassment and/or discrimination on campus were likely to be unsatisfied with their college experience.

3. Methodology. This research was a cross-sectional study about college student satisfaction at an AANAPISI in the U.S. It provided a snapshot of college students’ experiences, which were useful in determining the effects of environmental variables (e.g., acts of discrimination and harassment on campus) on student satisfaction.

3.1 Sample & Instrument

The data were collected at the target AANAPISI, which was located on the West Coast of America. The survey asked students about their experiences on harassment and discrimination on college campuses. The participants were undergraduate students who were Caucasian (N=45) and Asian American (N=120). This yielded a total of 165 students with 92 females and 73 males.

3.2 Variables

The dependent variable was student satisfaction that was measured on a four-point Likert scale (Good = 4, Poor = 1). Six main independent variables were 1) whether or not students ever witnessed an

incident of gender harassment and/or discrimination (yes = 1, 0 = otherwise), 2) whether or not students themselves were harassed and/or discriminated based on their gender (yes = 1, 0 = otherwise), 3) whether or not students ever witnessed an incident of racial harassment and/or discrimination (yes = 1, 0 = otherwise), 4) whether or not students themselves were harassed and/or discriminated based on their race (yes = 1, 0 = otherwise), 5) student's perception of their safety on campus (Good = 4, Poor = 1) and 6) perceptions of feeling welcome to be part of a community (Good = 4, Poor = 1). Other independent variables were female (yes = 1, otherwise = 0) and Asian American (yes = 1, otherwise = 0).

3.3 Analysis

Statistical analysis included descriptive statistics and multiple regression analysis. Ordinary least squares regression was used to examine this relationship and to identify significant predictors of educational satisfaction of students attending this institution. The standardized coefficients employ a 0.05 level of significance test.

4. Results. Although the target institution had a large number of American Asian and Pacific Islander students, descriptive statistics indicated that Caucasian students (Mean = 2.91) were more satisfied with campus climate than Asian American students (Mean = 2.84) (see Table 1). Perhaps, the target institution still had a small percentage of minority faculty. If Asian American students had more teachers/instructors of the same race, they would have been more satisfied with college experiences than they were. Men (Mean = 2.83) reported slightly lower levels of educational satisfaction than did women (Mean = 2.80) (see Table 1).

Overall, descriptive statistics showed that both Asian American and Caucasian students had observed/experienced incidents related to discrimination and harassment on campus. More specifically, about half of Asian American students had observed/experienced harassment, while about one-fourth of them had observed/experienced discrimination (see Table 2). Twenty-three out of 45 Caucasian students had observed/experienced discrimination, while 14 Caucasian students had observed/experienced discrimination.

Table 1. Means of Rating on Educational Experience by Ethnicity and Gender
 (1 = poor, 4 = excellent)

	Asian American (n=120)	Caucasian (n=45)	Women (n=45)	Men (n=45)
	M (S.D.)	M (S.D.)	M (S.D.)	M (S.D.)
How would you evaluate your educational experiences at the institution?	2.84 (.78)	2.91 (.76)	2.82 (.67)	2.80 (.75)

Table 2. Ratings of Satisfaction of Students Who Observed/Experienced Harassment and Discrimination, by Ethnicity and Gender

	Asian American		Caucasian	
	M (S.D.)	n	M (S.D.)	n
Have observed/experienced harassment	2.44 (.73)	61	2.54 (.66)	23
Have observed/experienced discrimination	2.35 (.56)	32	2.39 (.67)	14

Table 3: Effects of Harassment and Discrimination on Student Satisfaction

	Model 1 β (S.E.)	Model 2 β (S.E.)
Asian American	.025 (3.89)	.045 (1.79)
Female	.072 (3.35)	.057 (1.87)
Witnessed gender harassment and/or discrimination		-.138** (3.45)
Being harassed and/or discriminated based on gender		-.107* (3.86)
Witnessed racial harassment and/or discrimination		-.079 (2.86)

Being harassed and/or discriminated based on race		-.162** (1.61)
Perception of their safety on campus		.140 ** (4.43)
Perceptions of feeling welcome		.165** (2.53)
R-squared	0.049	.375

Notes: Caucasian and Male were reference groups. ** < .01, * < .05

In the first step of the regression analysis, gender and race were included in Model 1 (see Table 3). However, these two student background variables did not predict the level of student satisfaction. That is, they explained only 4.9% of the variance in student satisfaction, which was not statistically significant. Consequently, six additional variables related to campus climate were added to Model 1. The results in Model 2 indicated that the campus climate variables were highly predictive of student satisfaction. The entire model accounted for 37.5% of the variance in student satisfaction. The most significant variables in explaining student satisfaction were student's perception of their safety on campus ($\beta = .140$, $p < .01$) and perceptions of feeling welcome to be part of a community ($\beta = .165$, $p < .01$). The other predictors of student satisfaction were whether or not they had witnessed an incident of harassment and/or discrimination based on gender ($\beta = -.138$, $p < .01$), whether or not they themselves were harassed and/or discriminated based on gender ($\beta = -.107$, $p < .05$), and whether or not they themselves were harassed and/or discrimination based on their race ($\beta = -.162$, $p < .01$). To put it in words, student satisfaction was positively linked to their feelings of well-being and a sense of welcoming, but it was negatively associated with feeling harassed, devalued, and discriminated.

5. Conclusion. The empirical analyses revealed that incidents of harassment and discrimination still happened at the target AANAPISI and such incidents hampered the quality of students' educational experiences. Regardless of their race and gender, students who experienced and/or observed incidents of harassment/discrimination had a lower level of satisfaction than those who did not. Enhancing campus climate by abating discrimination and harassment is critical in consideration of the fact that student satisfaction is negatively affected by harassment and discrimination acts and incidents on campus. The findings give importance to value and encourage university administrators to create a learning environment that is free from gender/racial discrimination and harassment to reflect the ideals of tolerance and civil rights advocated throughout our democracy.

6. Limitations and Future Research. This research had a few limitations. First, the data used in this study were collected at one institution, so the results and conclusions cannot be generalized to other institutions. Second, the dependent variable used in this study was student satisfaction, which was just one of many student's subjective outcomes and experiences associated with education. Future research should look at how students' experiences with harassment and discrimination affect other student outcomes such as sense of belonging, self-concept, college GPAs, social integration, persistence and graduation.

References

- [1] AACU, "College students are more diverse than ever, but faculty and administrators are not," [Online] Available: <https://www.aacu.org/aacu-3/news/newsletter/2019/march/facts-figure>. [Accessed: Jun. 22, 2014]
- [2] Campbell-Whatley, G.D., Lee, J., Toms, O., Wang, C., "Student perceptions of diversity and campus climate: When students speak". *New Waves - Educational Research & Development*, vol.15, no. 1, pp.3-22, 2012.
- [3] W. Henry, S. Fowler, Samantha, and N. W. Nicole, "Campus climate an assessment of students' perceptions in a college of education," *Urban Education*, vol. 46, pp. 689-718, 2011.
- [4] F. Bondestam and M. Lundqvist, "Sexual harassment in higher education – a systematic review," *European Journal of Higher Education*, vol. 10, no. 4, pp. 397-419, 2020.
- [5] C.M. Cress, "Creating inclusive learning communities: The role of student-faculty relationships in mitigating negative campus climate." *Learning Inquiry*, vol. 2, pp. 95-111, 2008.
- [6] S. Tang and M. Seto, "AANAPISI perspectives of Asian American veterans in college." *New Directions for Higher Education*, vol. 4, no. 1, pp. 49-65, 2019.
- [7] C.H. Jin, "6 Charts that dismantle the trope of Asian Americans as a model minority," [Online] Available: <https://www.npr.org/2021/05/25/999874296/6-charts-that-dismantle-the-trope-of-asian-americans-as-a-model-minority> [Accessed Jul. 21, 2014]
- [8] N.G. Ruiz, K. Edwards and M.H. Lopez, "One-third of Asian Americans fear threats, physical attacks and most say violence against them is rising," [Online] Available: <https://www.pewresearch.org/fact-tank/2021/04/21/one-third-of-asian-americans-fear-threats-physical-attacks-and-most-say-violence-against-them-is-rising/> [Accessed Jul. 21, 2014]
- [9] J. Hart and J. Fellabaum, "Analyzing campus climate studies: Seeking to define and understand." *Journal of Diversity in Higher Education*, vol. 1, pp. 222-234, 2008.
- [10] K. Budd, A. Grundy, R. Ward, M. Rose and G. Muschert, "Sexual assault campus climate surveys: Insights from the first wave," *Dignity: A Journal on Sexual Exploitation and Violence*, vol. 4, no. 1, pp.1-21, 2019.

[11]M.A. Marks, M.A., and E.S. Nelson, “Sexual harassment on campus: Effects of professor gender on perception of sexually harassing behaviors,” *Sex Roles*, vol. 28, pp. 207–217, 1993.

[12]E.T. Pascarella and P.T. Terenzini, *How college affects students findings and insights from twenty years of research* San Francisco, CA Jossey-Bass. 1991.

[13]N. Amaury and A. Cabrera, “The role of perception of prejudice and discrimination on the adjustment of minority students to college.” *The Journal of Higher Education*, vol. 67, no. 2, pp. 119–148, 1996.

การวิเคราะห์โครงสร้างสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของ บุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยทักษิณ

สุพรรณ ไซติการ

csuwan@tsu.ac.th

นักวิชาการ, สำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ,

กฤษฎา ดงหนู

นักวิชาการ, สำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ปัทมญาดา สุวรรณมณี

นักวิชาการคอมพิวเตอร์, สำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

รุ่งทิพย์ แซ่แต้

อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยทักษิณ การดำเนินงานวิจัยระยะแรกเป็นการหาสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยทักษิณ ด้วยการศึกษาจากเอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ต่อมานำผลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าและนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาสร้างเป็นโครงสร้างสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จากนั้นดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) สมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมกับผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจำนวน 6 คน เพื่อวิพากษ์โครงสร้างสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และกำหนดน้ำหนักตัวสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับบุคลากรสายสนับสนุน จากนั้นนำโครงสร้างสมรรถนะหลักมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโครงสร้างสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารด้วยแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างข้าราชการและพนักงานสายสนับสนุนจำนวน 211 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

ผลการวิจัยพบว่า 1). โครงสร้างสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยทักษิณ ประกอบด้วย ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ 2). สัดส่วนร้อยละของน้ำหนักตัวบ่งชี้สมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการวิจัยพบว่าสัดส่วนร้อยละของน้ำหนักมากที่สุด คือ ด้านทักษะมีน้ำหนักร้อยละ 60 รองลงมาคือด้านความรู้สัดส่วนร้อยละ 30 และน้อยที่สุดคือ ด้านเจตคติมีน้ำหนักร้อยละ 10 3). โครงสร้างของสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีความน่าเชื่อถือ เนื่องจากมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ความตรงเชิงลู่เข้าอยู่ในเกณฑ์ดี และความน่าเชื่อถือได้โครงสร้างมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ตั้งแต่ 0.49-0.88 นั้น แสดงว่า สมาชิก ส่วนใหญ่ ของ แต่ละ องค์ ประกอบ มีความน่าเชื่อถือได้

คำสำคัญ: สมรรถนะ, เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

Received: 1/07/2021

Revised: 25/07/2021

Accepted: 30/07/2021

Analysis structural about Core Competency in Information and Communication Technology for Academy Staff Thaksin University

Suwan Chotikarn

csuwan@tsu.ac.th

Academic staff , Thaksin University

Kritsada Kongnoo

Academic staff , Thaksin University

Punyada Suwanmanee

Academic staff , Thaksin University

Rungthip Sae-tae

lecturer , Thaksin University

ABSTRACT

This study aimed to identify information and communication technology core competencies of the academic staff of Thaksin University and develop information and communication technology core competencies of supporting staff evaluation form. In the first stage, the study was conducted to identify information and communication technology core competencies of the academic staff of Thaksin University through related documents and in-depth interviews of nine experts. Next, the data were analyzed by the Data Triangulation method, and results were used to form a structure of information and communication technology core competencies. Then, a focus group discussion with six experts was conducted to revise drafted core competencies for information and communication technology academic staff and weigh the selected ones. After that questionnaires on core competencies structure were given to the sample subject of 211 officials and academic staff, using the simple random sampling technique, to insist the core competencies in information and communication technology.

The study revealed the following findings. 1. The structure of core competencies in information and communication technology of the supporting staff of Thaksin University consisted of knowledge, skills, and attitude. 2. The percentage of weight proportion of core competencies in information and communication technology of the supporting staff of Thaksin University in descending were skills - sixty percent, knowledge - thirty percent, and attitude - ten percent. 3. The structure of core competencies in information and communication technology was reliable because the construct validity and convergent validity were at the good level and its coefficient of forecasting (R^2) of between 0.49 and 0.88 showed that the majority member of each component were reliable.

KEYWORDS: Competency, Information and Communication Technology, Confirmatory factor analysis

1. บทนำ

จากแผนยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. 2558-2567 ซึ่งเป็นกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ระบบสารสนเทศ เพื่อเป็นการกำหนดแนวทางในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของมหาวิทยาลัยทักษิณให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐานในการบริการการศึกษาได้อย่างเต็มศักยภาพ มีจริยธรรม และมีสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามมาตรฐานสากล คือ ผู้เรียน ผู้สอน บุคลากรของมหาวิทยาลัยทักษิณ และประชาชนทั่วไป สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology : ICT) เพื่อสามารถเข้าถึงบริการทางการศึกษาได้อย่างเต็มศักยภาพมีจริยธรรม และมีสมรรถนะทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตามมาตรฐานสากล ซึ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อรองรับการเป็น e-University ในอนาคต [1] แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมได้กำหนดยุทธศาสตร์ในยุทธศาสตร์ที่ 4 ประเด็นเกี่ยวกับการมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการทำงานและการให้บริการภาครัฐ [2] จากนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการทำงานและขั้นตอนการให้บริการที่ให้มีประสิทธิภาพ ถูกต้อง รวดเร็ว อำนวยความสะดวกให้ผู้ใช้บริการ ซึ่งต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ ทักษะ และเจตคติในการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงควรมีการศึกษา วิจัย องค์ประกอบสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่บุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยให้มีสมรรถนะหลักที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงานและพัฒนาตนเองไปทำงานที่มีคุณค่าสูงขึ้น (high value job) [3]

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กรและประเทศ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการวิเคราะห์สมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่สอดคล้องต่อแนวทางการปฏิบัติงานและเพื่อเป็นแนวทางเพื่อการยกระดับสมรรถนะหลักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยทักษิณต่อไป

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อหาสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยทักษิณ

1.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

มีตัวสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยทักษิณ

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ประชากร คือ คณะผู้บริหาร หัวหน้าส่วนงาน ประธานสาขาวิชา ผู้แทนพนักงานสายวิชาการ และสายสนับสนุน และพนักงานสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยทักษิณ

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1.3.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญสำหรับการสัมภาษณ์จำนวน 9 คน ประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างผู้แทน

คณาจารย์ที่มีประสบการณ์ด้านการสอนเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจากคณะต่าง ๆ จำนวน 5 คนและกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญผู้บริหารมหาวิทยาลัยจำนวน 3 คน

1.3.2.2 กลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญสำหรับการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ คณาจารย์ที่สอนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกที่มีประสบการณ์ด้านการสอนและบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจำนวน 6 คน

1.3.2.3 กลุ่มตัวอย่างการประเมินผลร่างสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อทดสอบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ผู้ปฏิบัติงานสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยทักษิณจำนวน 211 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของแฮร์และคณะ [4] ด้วยการพิจารณาจากขนาดของกลุ่มตัวอย่างควรมีจำนวน 10-20 เท่าตัวแปรที่สังเกตได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประเภทตัวแปร

ประเภทตัวแปร	ตัวแปร	ความหมาย
องค์ประกอบ (ตัวแปรแฝง)	Knowledge	สมรรถนะหลักด้านความรู้
	Skill	สมรรถนะหลักด้านทักษะ
	Attitude	สมรรถนะหลักด้านเจตคติ
ตัวแปรที่สังเกต ได้	K1	ความรู้พื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
	K2	กฎหมายและลิขสิทธิ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
	K3	ความปลอดภัยการใช้งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
	K4	สิทธิเสรีภาพและความรับผิดชอบการติดต่อสื่อสาร
	K5	ความสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
	K6	การใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างมีสุขภาวะ
	K7	เทคโนโลยีคลาวด์
	S8	การใช้งานตารางคำนวณ (Excel)
	S9	การจัดการด้านเอกสาร (Word Processor)
	S10	การนำเสนอข้อมูล (PowerPoint)

ประเภทตัวแปร	ตัวแปร	ความหมาย
	S11	การใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์
	S12	การสื่อสารดิจิทัล
	S13	การใช้งานและการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
	S14	การใช้งานเทคโนโลยีคลาวด์
	A15	จริยธรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ต
	A16	เจตคติที่ดีต่อการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
	A17	ตระหนักถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2. บททวนวรรณกรรม (Literature Review)

2.1 ความหมายของสมรรถนะ

จากการศึกษาความหมายของสมรรถนะ (Competency) พบว่า ได้มีผู้ให้ความหมายของสมรรถนะในมุมมองต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

วูดส์ราฟ [5] ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง กลุ่มของพฤติกรรม ตามความต้องการของตำแหน่งงานที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในงานและหน้าที่ ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ทักษะและแรงจูงใจหรือคุณลักษณะของบุคคลนั้น

ลูซีย และ เรฟซิงเกอร์ [6] ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ทักษะ ความรู้และคุณลักษณะที่อยู่ในตัวบุคคล ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของบุคคล สมรรถนะจะช่วยส่งเสริมให้การปฏิบัติของบุคคลประสบความสำเร็จ

ดังนั้น สมรรถนะ จึงเป็นความสามารถของบุคคลในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในบุคคลนั้น ๆ จะมีองค์ประกอบได้แก่ทักษะ เป็นสิ่งที่บุคคลกระทำได้ความรู้ เป็นความรู้เฉพาะด้านของบุคคลความเชื่อใจตน เป็นสิ่งที่บุคคลเชื่อว่าตนเองเป็นคุณลักษณะ เป็นบุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคลหรือสิ่งที่อธิบายถึงบุคคลผู้นั้นเจตคติ ซึ่งเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลอย่างไรก็ตามการที่จะพิจารณาว่าสิ่งใดที่จะสามารถเรียกว่าสมรรถนะได้นั้นจะต้องประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1. เป็นความรู้ ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลซึ่งสะท้อนออกมาในรูปของพฤติกรรมการทำงาน

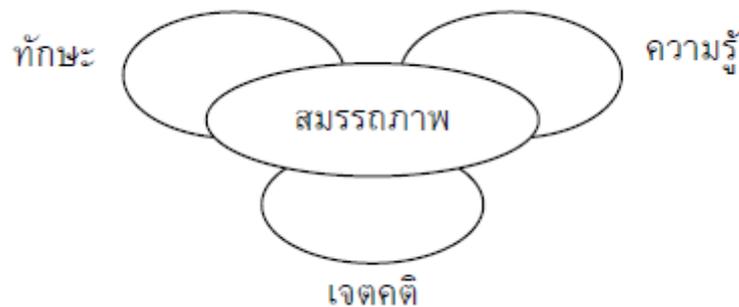
2. มีความสัมพันธ์กับงานหรือสะท้อนถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน

3. สังเกตได้ วัดหรือประเมินได้อย่างเป็นระบบด้วยวิธีการหรือเครื่องมือที่เหมาะสม

4. สร้างหรือพัฒนาให้มีในตัวบุคคลได้

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับสมรรถนะดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นคุณลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในบุคคลนั้น ๆ ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ ทักษะและเจตคติ โดยความรู้ หมายถึง สิ่งที่บุคคลได้เรียนรู้มา ข้อมูลข่าวสาร ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ทักษะ หมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำได้ซึ่งเป็นผลมาจากการฝึกปฏิบัติเป็นประจำจนเกิดความชำนาญและเจตคติ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลซึ่งเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ

องค์ประกอบที่เหลือคือ เจตคติ ค่านิยมและความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตน บุคลิก ลักษณะประจำตัวของบุคคล แรงจูงใจหรือแรงขับภายในของแต่ละบุคคล ดังนั้นสมรรถนะจึงเป็นสิ่งที่ประกอบขึ้นมาจากความรู้ ทักษะและเจตคติ [7] ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะและเจตคติ

สมรรถนะหลักของพนักงานในองค์กร คือ คุณลักษณะที่ทุกคนในองค์กรพึงมีพึงเป็นซึ่งจะสะท้อนค่านิยม วัฒนธรรมองค์กร วิสัยทัศน์ พันธกิจและเสริมรับกับกลยุทธ์ขององค์กรในการดำเนินงาน ทั้งนี้สมรรถนะหลักของพนักงานในองค์กรมักถูกกำหนดจากสมรรถนะหลักของพนักงานในองค์กรที่ควรเป็น คือ การพัฒนาตนเองและบุคคลอื่น ๆ การทำงานเป็นทีมและการทำงานแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ สมรรถนะหลักของพนักงานในองค์กร

สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ได้กำหนดมาตรฐานของสมรรถนะหลักในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในระดับทักษะขั้นต้นและทักษะขั้นประยุกต์สำหรับการทำงาน

ยุคการเปลี่ยนแปลงที่มี ICT ได้นำไปสู่การแลกเปลี่ยนลักษณะของบุคคลและลักษณะของชุมชน ยุคดิจิทัลที่มีการใช้เครื่องมือดิจิทัลกันอย่างแพร่หลายคือการพยายามสร้างระบบดิจิทัลพลเมืองจากสังคมดิจิทัล

การเป็นพลเมืองดิจิทัลนั้น มันมีมากกว่าแค่การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็น และเป็นอะไรที่ต้องรู้มากกว่าการแค่รู้เท่าทันสื่อ ซึ่งตรงนี้ Common Sense Media ปรับเนื้อหามาจากงานวิจัยของ Dr. Howard Gardner และโครงการ GoodPlay Project ที่ Harvard Graduate School of Education ซึ่งสรุปได้ว่า องค์ประกอบการเป็นพลเมืองดิจิทัล ควรมีความรู้และทักษะ ดังนี้ [8] ได้แก่ 1. ความปลอดภัยบนอินเทอร์เน็ต (Internet Safety) 2. ความเป็นส่วนตัวและความมั่นคงปลอดภัย (Privacy & Security) 3. ความสัมพันธ์และการสื่อสาร (Relationships & Communication) 4. การกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์และดรามายูคดิจิทัล (Cyberbullying & Digital Drama) 5. ร่องรอยดิจิทัลและชื่อเสียงบนโลกดิจิทัล

(Digital Footprint & Reputation) 6. อัตลักษณ์และตัวตน (Self-Image & Identity) 7. การรู้ทันเรื่องข้อมูลข่าวสาร (Information Literacy) และ 8. การให้เครดิตและลิขสิทธิ์ (Creative Credit & Copyright)

กล่าวโดยสรุป สมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศคือ คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ และเจตคติ ที่ทำให้บุคคลสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้เพื่อสร้างผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ระเบียบวิธีการศึกษา(Methodology)

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือวิจัยต่าง ๆ ดังนี้

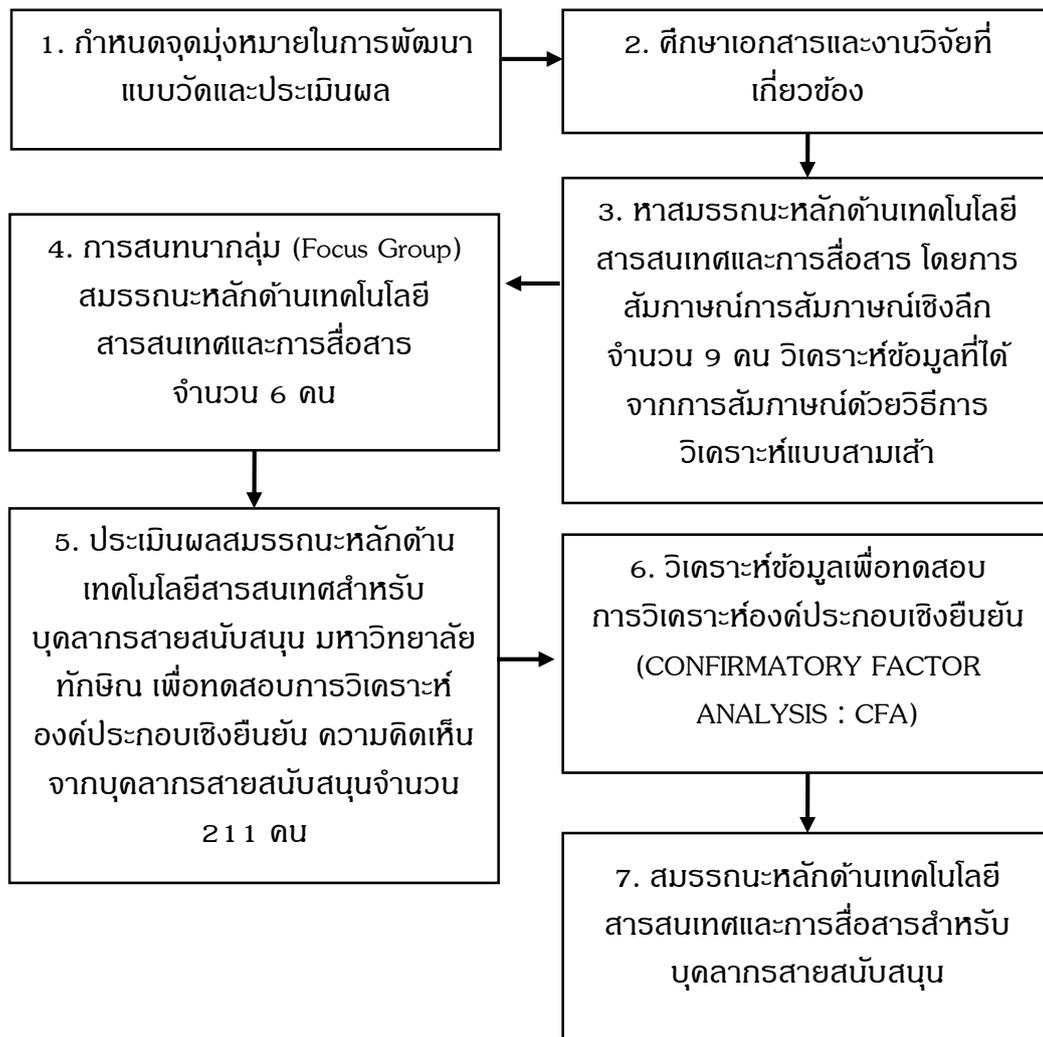
3.1.1 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยคำถามด้านเนื้อหา ทักษะ เจตคติ รูปแบบการเรียนรู้ โดยการตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน และที่ปรึกษาโครงการ

3.1.2 ประเด็นคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญสำหรับการสนทนากลุ่มเพื่อหาสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน และที่ปรึกษาโครงการ

3.1.3 แบบสอบถามประเมินผลร่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยทักษิณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ Likert Scale 5 ระดับ ซึ่งมีประเด็นคำถามเกี่ยวกับตัวบ่งชี้สมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน และที่ปรึกษาโครงการ จากนั้นนำร่างแบบสอบถามไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างพนักงานสายสนับสนุนจำนวน 38 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีการคำนวณสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (α) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามค่าเท่ากับ 0.967

3.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แผนผังวิธีดำเนินการวิจัย

4. ผลการศึกษา (Results)

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การหาสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการศึกษาหาตัวบ่งชี้สมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ต่อมานำผลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าและนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาสร้างเป็นโครงสร้างสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2. จากนั้นดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) สมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่วมกับผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจำนวน 6 คน เพื่อวิพากษ์โครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และ

กำหนดน้ำหนักตัวสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับบุคลากรสายสนับสนุน และนำโครงสร้างสมรรถนะหลักมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโครงสร้างสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จากกลุ่มตัวอย่างข้าราชการและพนักงานสายสนับสนุนจำนวน 211 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายซึ่งผลการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 โครงสร้างสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยทักษิณมีรายละเอียดดังนี้

ด้านความรู้

1.1.1 ความรู้พื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ความหมายและความสำคัญเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร , ส่วนประกอบหลักเครื่องคอมพิวเตอร์ , ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์, อุปกรณ์บันทึกและอุปกรณ์ต่อพ่วง)

1.1.2 กฎหมายและลิขสิทธิ์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์, ลิขสิทธิ์ความเป็นเจ้าของ)

1.1.3 ความปลอดภัยการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (การกำหนดสิทธิ์ การเข้าถึง การกระทำความผิดการเข้าถึง และการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล , ลักษณะโปรแกรมที่ไม่เป็นมิตร และรูปแบบการโจมตีด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ไม่เป็นมิตร)

1.1.4 สิทธิ เสรีภาพ และความรับผิดชอบการติดต่อสื่อสาร (ลักษณะของเสรีภาพ, ความคิดเห็นที่กฎหมายไม่คุ้มครอง, ลักษณะการแสดงความคิดเห็นที่ไม่เหมาะสม)

1.1.5 ความสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (วิธีการเข้าใช้งานอินเทอร์เน็ตด้วยอุปกรณ์ ต่าง ๆ , การเข้าถึงบริการต่าง ๆ ของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร)

1.1.6 การใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างมีสุขภาวะ (การป้องกันตนเองและการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างมีสุขภาวะ)

1.1.7 เทคโนโลยีคลาวด์ (ความหมาย ข้อดี และข้อจำกัดเทคโนโลยีคลาวด์ , Google Application)

ด้านทักษะ

1.2.1 การใช้งานตารางคำนวณ (Excel) ได้แก่ การใส่ข้อมูล, การจัดรูปแบบข้อความ, การคำนวณ, การสร้างแผนภูมิ และการตั้งค่าและสั่งพิมพ์

1.2.2 การจัดการด้านเอกสาร (Word Processor) ได้แก่ การตั้งค่าหน้ากระดาษ, การจัดรูปแบบการพิมพ์, การแทรกรูป, การสร้างตาราง, การสร้างสารบัญอัตโนมัติ, การบันทึกและสั่งพิมพ์

1.2.3 การนำเสนอข้อมูล (PowerPoint) ได้แก่ การออกแบบ, การแทรกรูปเสียง และวีดิทัศน์, การใส่เอฟเฟด, การสร้างแม่แบบ และการกำหนดการนำเสนอ

1.2.4 การใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ ได้แก่ เปิด-ปิดเครื่องคอมพิวเตอร์, การจัดการข้อมูล, การใช้งาน Clipboard, ฯลฯ

1.2.5 การสื่อสารดิจิทัล ได้แก่ การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต, การใช้งานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และสื่อสังคมออนไลน์

1.2.6 การใช้งานและการสืบค้นข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต ได้แก่ วิธีการสืบค้นข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต, การสร้างคำสำคัญ, การประเมินความน่าเชื่อถือข้อมูล เป็นต้น

1.2.7 การใช้งานเทคโนโลยีคลาวด์ (การใช้งาน Google Form , Google Drive)

ด้านเจตคติ

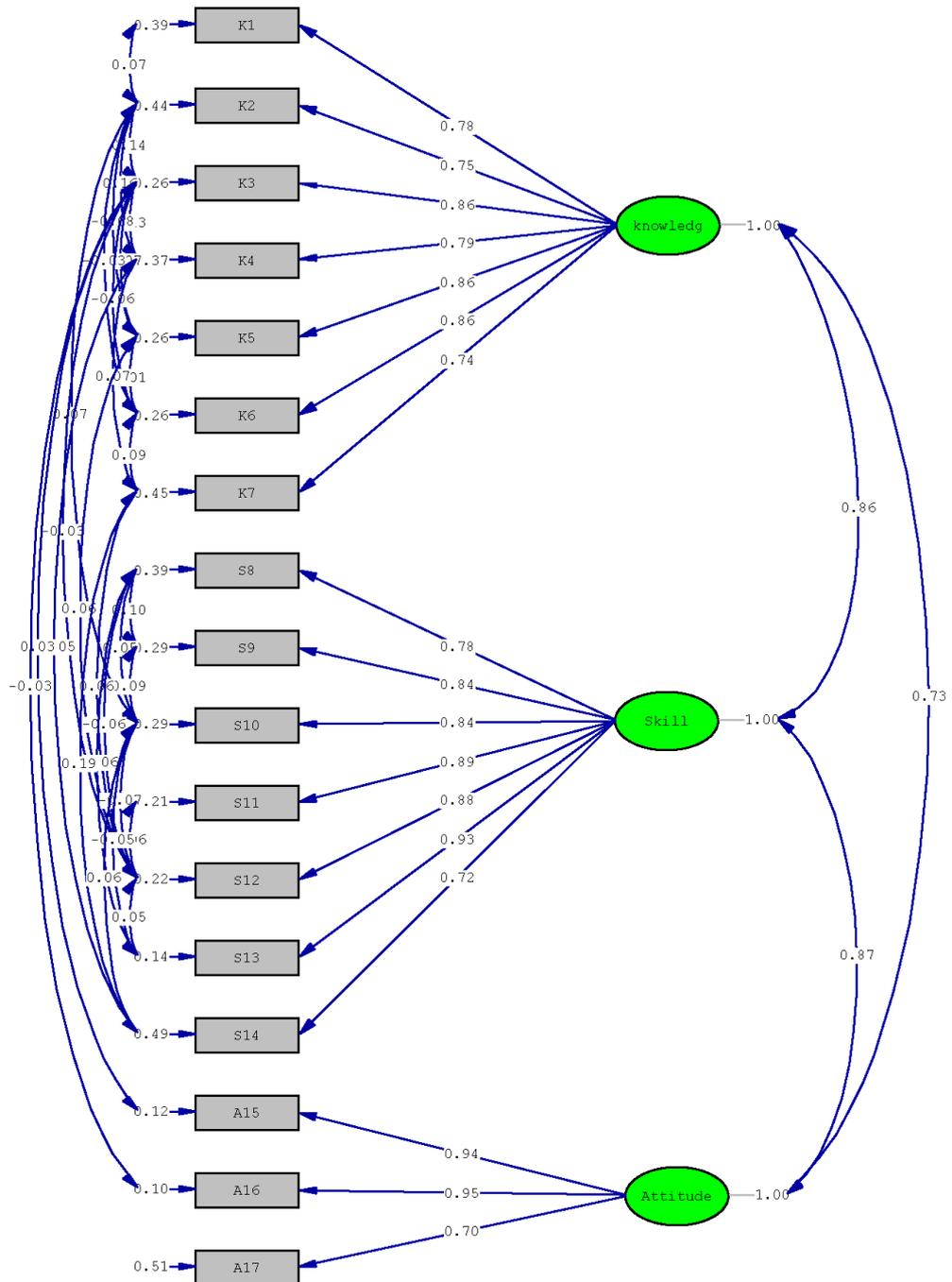
- อินเทอร์เน็ท)
- 1.3.1 จริยธรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ต (มารยาทและจริยธรรมการใช้งาน
  - 1.3.2 เจตคติที่ดีในการนำ ICT มาใช้ในการทำงาน
  - 1.3.3 ทัศนคติถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างถูกกฎหมายและปลอดภัย

1.2 สัดส่วนร้อยละของน้ำหนักตัวสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการวิจัยพบว่า สัดส่วนร้อยละของน้ำหนักมากที่สุด คือ ด้านทักษะมีน้ำหนักร้อยละ 60 รองลงมาคือด้านความรู้สัดส่วนร้อยละ 30 และน้อยที่สุด คือ ด้านเจตคติมีน้ำหนักร้อยละ 10

3. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโครงสร้างสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นมาสร้างเป็นแบบสอบถามประเมินผลร่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยกลุ่มตัวอย่างคือ ข้าราชการและพนักงานสายสนับสนุนจำนวน 211 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ดังมีรายละเอียดขององค์ประกอบและตัวแปรต่าง ๆ ผลการวิเคราะห์พบว่า องค์ประกอบตัวแปรแฝงมีอยู่ทั้งหมด 3 ตัวแปร และตัวแปรที่สังเกตได้ 17 ตัวแปร จากนั้นนำตัวแปรทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ใช้รูปแบบกระบวนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) และผลจากการวิเคราะห์ดังภาพที่ 3

3.1 การวิเคราะห์ความกลมกลืน น้ำหนัก ความสัมพันธ์ของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยโมเดลที่ได้ทำการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังภาพที่ 3 และตารางที่ 1

Chi-Square=152.91, df=87, P-value=0.00002, RMSEA=0.060

ภาพที่ 3 แผนภาพผลการวิเคราะห์ความกลมกลืน น้ำหนัก และความสำคัญโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันของสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

จากภาพที่ 3 พบว่าผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันของสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี เนื่องจากมีค่าสถิติวัดความกลมกลืนผ่านเกณฑ์ทุกตัว แสดงว่าโมเดลมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างตั้งรายละเอียดดังตาราง 2 [9] [10]

ตารางที่ 2 ค่าสถิติวัดความกลมกลืนของโมเดลองค์ประกอบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ขององค์ประกอบเชิงยืนยันของสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ดัชนีความกลมกลืน	เกณฑ์ดีมาก	ค่าที่ได้	ผลการพิจารณา	สรุป
ค่า (χ^2/df)	<2.00	1.757	ผ่าน	ดีมาก
ค่า GFI	> 0.90	0.92	ผ่าน	ดีมาก
ค่า AGFI	> 0.90	0.86	ผ่าน	ดี
ค่า NFI	> 0.90	0.99	ผ่าน	ดีมาก
ค่า CFI	> 0.90	0.99	ผ่าน	ดีมาก
ค่า RMR	< 0.05	0.041	ผ่าน	ดีมาก
ค่า RMSEA	< 0.05	0.06	ผ่าน	ดี

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการวิเคราะห์โมเดลมีความสอดคล้อง ความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี โดยพิจารณาจากค่าเกณฑ์ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโมเดลที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมและความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่า GFI, AGFI, NFI และ CFI มีค่าตั้งแต่ 0.86-0.99 แสดงให้เห็นว่าโมเดลดังกล่าวมีความเหมาะสมพอดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์

รวมถึงการพิจารณาค่า RMR, SRSEA และ RMSEA มีค่าต่ำมากใกล้เคียงศูนย์ แสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบหรือตัวแปรแฝงทั้ง 3 องค์ประกอบมีความเหมาะสมพอดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์

นั่นแสดงว่าโมเดลดังกล่าวมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

1.2.2 วิเคราะห์หาความสำคัญและความน่าเชื่อถือได้ของโครงสร้างสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

1.2.2.1 วิเคราะห์หาความสำคัญและความน่าเชื่อถือได้ของโครงสร้างสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าความสำคัญของตัวแปรที่สังเกตได้ขององค์ประกอบต่าง ๆ

องค์ประกอบ	ตัวแปร	น้ำหนัก (Factor Loading)	ความคลาด เคลื่อนของ ค่าเฉลี่ย (SE)	ค่าที (t)	สัมประสิทธิ์ การ พยากรณ์ (r^2)	Average Variance Extraction (AVE)	Composite Reliability (CR)
ด้านความรู้ (Knowledge)	K1	0.78	0.39	13.36	0.62	0.65	0.93
	K2	0.75	0.44	11.76	0.55		
	K3	0.86	0.26	14.87	0.73		
	K4	0.79	0.37	13.47	0.63		
	K5	0.86	0.26	14.97	0.73		
	K6	0.86	0.26	15.08	0.74		
	K7	0.74	0.45	12.45	0.55		
ด้านทักษะ (Skill)	S8	0.78	0.39	13.15	0.61	0.71	0.94
	S9	0.84	0.29	15.05	0.71		
	S10	0.84	0.29	14.74	0.71		
	S11	0.89	0.21	16.37	0.79		
	S12	0.88	0.22	16.05	0.78		
	S13	0.93	0.14	17.57	0.86		
	S14	0.72	0.49	12.05	0.51		
ด้านเจตคติ (Attitude)	A15	0.94	0.12	17.95	0.88	0.76	0.90
	A16	0.95	0.10	18.33	0.90		
	A17	0.70	0.51	11.50	0.49		

2.2 การวิเคราะห์หาน้ำหนักของตัวแปรจากตารางที่ 4 พบว่าค่าน้ำหนักของตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบมีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักของคำถาม (Average Variance Extraction: AVE) ขององค์ประกอบแต่ละด้านมีค่า 0.81-0.86 ขององค์ประกอบแต่ละด้านมีค่ามากกว่า 0.5 แสดงว่าแบบประเมินผลมีความตรงเชิงลู่เข้าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.2.2 การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือได้การประเมินผลโครงสร้างสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ดังรายละเอียดตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) หรือความน่าเชื่อถือได้จากการวัดมีค่าตั้งแต่ 0.49-0.88 ซึ่งส่วนใหญ่มีค่ามากกว่า 0.5 นั้นแสดงว่าตัวแปรส่วนใหญ่ของแต่ละองค์ประกอบมีความน่าเชื่อถือได้จากการวัด

2.2.3 การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้าง (Composite Reliability : CR) มีค่า 0.90-0.94 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.7 นั้นแสดงว่าโมเดลนี้มีความเที่ยงเชิงโครงสร้างมีความเที่ยงสูง

สรุปและอภิปรายผล (Discussion)

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยสรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การหาสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยทักษิณ

องค์ประกอบสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยทักษิณ จากผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบของสมรรถนะประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ด้านความรู้ , ด้านทักษะ และด้านเจตคติ โดยกำหนดสัดส่วนน้ำหนักของแต่ละองค์ประกอบไว้ดังนี้ ด้านความรู้มีสัดส่วนน้ำหนักร้อยละ 30 ด้านทักษะมีสัดส่วนน้ำหนักร้อยละ 60 และด้านเจตคติมีสัดส่วนน้ำหนักร้อยละ 10 เนื่องจากองค์ประกอบที่มีความจำเป็นมากที่สุดในการปฏิบัติของพนักงานสายสนับสนุนคือ องค์ประกอบด้านทักษะ เช่น การใช้ตารางคำนวณ การผลิตเอกสาร การสืบค้นข้อมูล เป็นต้น ซึ่งทักษะดังกล่าวมีความจำเป็นมากต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติของบุคลากรสายสนับสนุน สอดคล้องกับแนวคิดของจอร์จ อัครบวร ที่กล่าวว่าสมรรถนะ (Competency) หมายถึง ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะ (Attributes) ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานใดงานหนึ่ง (Job Roles) [11]

สมรรถนะด้านความรู้ ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะด้านความรู้มีสัดส่วนน้ำหนักร้อยละ 30 เนื่องจากเป็นสมรรถนะด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้งาน การสื่อสาร และกฎหมาย สิทธิของการแสดงออกผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารประกอบด้วย ความรู้พื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ,กฎหมายและลิขสิทธิ์เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ความปลอดภัย การใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร , สิทธิ เสรีภาพ และความรับผิดชอบ การติดต่อสื่อสาร , ความสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร , การใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างมีสุขภาวะ และเทคโนโลยีฉลาด สอดคล้องกับแนวคิดของ วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ ที่กล่าวว่าองค์ประกอบที่สำคัญของพลเมืองดิจิทัลที่ต้องมีความรู้ ความรับผิดชอบการใช้งาน หรือบรรทัดฐานการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม มีความ รับผิดชอบ รัฐถูกหรือผิด การใช้งานอย่างปลอดภัย ได้แก่ การสื่อสารดิจิทัล การรู้เท่าทันดิจิทัล กฎหมายเกี่ยวกับการสื่อสารด้วยระบบดิจิทัลและจรรยาบรรณ [12]

สมรรถนะด้านทักษะ ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะด้านทักษะมีสัดส่วนน้ำหนักมากที่สุด คือ ร้อยละ 60 เนื่องจากสมรรถนะดังกล่าวเป็นสมรรถนะที่สำคัญที่บุคลากรสายสนับสนุนนำมาใช้งาน ในการปฏิบัติงานและมีโอกาสที่จะนำมาใช้งานมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัย An Empirical Analysis of Malaysian Pre-university Students' ICT Competency Gender Differences ที่กล่าวถึงสมรรถนะด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักศึกษา ประกอบด้วย การใช้งานตารางคำนวณ การผลิต เอกสาร การนำเสนอ การใช้งานอินเทอร์เน็ต เป็นต้น [13]

สมรรถนะด้านเจตคติ ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะด้านเจตคติมีสัดส่วนน้ำหนักน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 10 ประกอบด้วย จริยธรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ต (มารยาทและจริยธรรมการใช้งาน อินเทอร์เน็ต) เจตคติที่ดีในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการทำงาน และ ตระหนักถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างถูกกฎหมายและปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สายฝน เป้าพะเนา ที่กล่าวว่าสมรรถนะด้านเจตคติ ประกอบด้วย การยอมรับข้อตกลงร่วมกัน, การมีเจตคติแง่บวกต่อเทคโนโลยี, การมีความพยายามในการแก้ปัญหาขณะเมื่อใช้เทคโนโลยี, ความ สนใจติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยี, มีวินัยเคารพกฎการใช้, รับผิดชอบต่อข้อมูลที่นำมาใช้, ตระหนักและใช้เทคโนโลยีไปในทางที่ถูกต้องไม่ขัดต่อศีลธรรม [14] สอดคล้องกับคำกล่าวของ Hilberg, ที่กล่าวไว้ว่า ควรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการสร้างหรือพัฒนาวินัยในตนเอง และเคารพกฎเกณฑ์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภายในสถานศึกษา, มีความรับผิดชอบต่อข้อมูลที่ นำมาใช้ รวมทั้งลิขสิทธิ์ต่าง ๆ, ตระหนักและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปในทิศทางที่ ถูกต้องไม่ขัดต่อศีลธรรมและหลักกฎหมาย

โครงสร้างขององค์ประกอบมีความน่าเชื่อถือได้จากการวัด ดังนั้นโครงสร้างสมรรถนะหลัก ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีความตรงเชิงโครงสร้าง มีความตรงเชิงลู่เข้า ความน่าเชื่อถือ และความเที่ยงเชิงโครงสร้าง แสดงว่าโครงสร้างโมเดลที่ได้จากการศึกษามีความน่าเชื่อถือ องค์ประกอบต่าง ๆ มีความเหมาะสม เพราะการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันเป็นการ ยืนยันความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง เนื่องจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเป็นเทคนิคและ วิธีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างที่ดีวิธีหนึ่ง [15] และค่าเฉลี่ยของน้ำหนักของคำถาม (Average Variance Extraction : AVE) ขององค์ประกอบแต่ละด้านมีค่า 0.784-0.96 ขององค์ประกอบ แต่ละด้านมีค่ามากกว่า 0.5 แสดงว่าโครงสร้างสมรรถนะหลักด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารมีความตรงเชิงลู่เข้าอยู่ในเกณฑ์ดี [10] และผลของค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) หรือความน่าเชื่อถือได้จากการวัดมีค่าตั้งแต่ 0.48-0.96 ซึ่งส่วนใหญ่มีค่ามากกว่า 0.5 แสดงว่าตัว

แปรทุกตัวของแต่ละองค์ประกอบมีความน่าเชื่อถือได้จากการวัดและมีความคงที่ภายในหรือมีความเที่ยงของข้อคำถาม [9]

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสร้างระบบการยกระดับสมรรถนะบางประเภทที่ต้องบุคลากรสายสนับสนุนจะต้องมีความเข้าใจและตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ได้แก่ กฎหมาย ลิขสิทธิ์ ความปลอดภัยการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่และมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และบุคลากรสายสนับสนุนทุกตำแหน่งมีความจำเป็นที่จะต้องมีความเข้าใจและผลของการกระทำหรือการกระทำผิดกับเรื่องที่เกี่ยวข้อง

2. แนวทางการประเมินการรับบุคลากรของมหาวิทยาลัยจากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าสมรรถนะด้านทักษะมีความจำเป็นมากที่สุด เนื่องจากเป็นสมรรถนะที่นำมาใช้งานในการปฏิบัติงานมากที่สุดกว่าสมรรถนะด้านอื่น ๆ

3. กระบวนการสรรหาบุคคลเพื่อเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยทักษิณ ควรมีการกำหนดคุณลักษณะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อให้บุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการและมีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน

References

- [1] Information and Communication Technology Executive Committee, *Strategic Plan on Information and Communication Technology Thaksin University 2015*. Songkhla: Computer Bureau Thaksin University, 2015, pp. 1-20
- [2] Ministry of Digital Economy and Society, "Leadership Seminar Documents and senior government information technology executives on Driving Digital Development Plans for the Economy and Society of Government Agencies," in *Digital Thailand 2016*, Bangkok: 2016, pp. 50-52.
- [3] Ministry of Information and Communication Technology, *Digital Economy and Society Development Plan*, Bangkok: Ministry of Information and Communication Technology, 2016, pp. 4-5.
- [4] J. F. Hair et al., *Multivariate data analysis* (5th ed.). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall, 1998, pp. 107
- [5] C. Woodruffe, *What is meant by competency?*. New York: McGraw-Hill, 1992, pp. 29-36
- [6] Annetta D. Lucia and Richard Lepsinger, *The Art and Science of Competency Model: Pinpointing Critical Factors in Organizations*. San Francisco: Jossey-Bass Pfeiffer, 1999, pp. 2-5
- [7] Kanya Rasamethammachot, "An Indisputable Management Tool," *Productivity World*, vol. 9, pp. 44-51, 2004.
- [8] A. Isman and O.C. Gungoren, "Digital citizenship," *TOJET: The Turkish Online Journal of Educational Technology*, vol. 13, no. 1, pp. 73-77, 2014.
- [9] Seree Chadcham, "Confirmation Component Analysis," *Journal of Educational Measurement*, vol. 1, no. 12, pp. 15-42, 2004.
- [10] Chaiyan Sakulsriprasert, "Confirmation Component Analysis," *Journal of Clinical Psychology*, vol. 44(11), pp. 1-13, 2013

- [11] Jiraprapa Akkaravorn, "What Is Competency?" Graduate Program for Human Resource Development, National Institute of Development Administration, 2009. [online]. Available: http://www.nitiphong.com/paper_pdf/whatisCompetency.pdf. . [Accessed Aug. 7, 2017].
- [12] Wittaya Damrongkiattisak, "Digital Citizenship)," 2015. [online]. Available: http://www.infocommmju.com/icarticle/images/stories/icarticles/ajwittaya/digital/Digital_Citizenship.pdf. [Accessed Aug. 24, 2019].
- [13] Teck Soon Hew and Lai Ying Leong, "An Empirical Analysis of Malaysian Pre-university Students' ICT Competency Gender Differences," *International Journal of Network and Mobile Technologies*, vol. 1, no. 2, pp.15, 29,2011
- [14] Saifon Paopanao, "Education of Competency in Using Information and Communication Technology for Learning of Undergraduate Students Rajamangala University of Technology Rattanakosin Wang Klai Kangwon Campus," *Veridian E-Journal*, vol. 1, no. 15, pp. 541-561, 2012.
- [15] Nongluck Wirachchai, *Structural Relationships*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House, 1994
- [16] Derek Hornby and Thomas Reymond, "Toward a Better Standard of management," *Personal Management*, vol. 21, pp. 52-55, 1989.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ (Peer Review)

Professor . Dr. Valentin Yakushik .National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine (Kyiv,Ukraine)

Assoc. Professor Doctor.Ganna Duginets Kyiv National University of Trades and Economics (Kyiv ,Ukraine)

Assoc. Prof.Dr. Ravshan Nazarov. Tashkent branch Plekhanov Russian University of Economics (Tashkent,Uzbekistan)

Assist .Prof.Dr. Ivan Savchuk . The National Defence University of Ukraine named after Ivan Cherniakhovskiyi (Kyiv, Ukraine)

Dr.Sofiiia Dombrovska .Odesa National Economic University(Odesa, Ukraine)

พ.ต.หญิง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.องค์อร ประจันเขตต์ วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุราเพ็ญ ยิ้มประเสริฐ มหาวิทยาลัยสยาม

บทความทุกเรื่องที่ดีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณาทางวิชาการโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชา (Peer review) ในรูปแบบไม่มีชื่อผู้เขียน (Double-blind peer review) อย่างน้อย 2 ท่าน

บทความที่ดีพิมพ์เป็นข้อค้นพบ ข้อคิดเห็นและความรับผิดชอบของผู้เขียนเจ้าของผลงานและผู้เขียนเจ้าของผลงาน ต้องรับผิดชอบต่อผลที่อาจเกิดขึ้นจากบทความและงานวิจัยนั้น ต้นฉบับที่ดีพิมพ์ได้ผ่านการตรวจสอบคำพิมพ์และเครื่องหมายต่าง ๆ โดยผู้เขียนเจ้าของบทความก่อนการรวมเล่ม

